

शिक्षाचार से अपने को उंचा उठाकर सुविदित मार्ग में नव चेतना का संचार किया था। जन साधारण के कर्तार के लिये आपने अनेक उपयोगी ग्रन्थों की रचना की थी। आपके शिष्य धर्मानंदजी के शिष्य राजसागरजी ने चरित्र-नायक ने दीक्षा ग्रहण की थी और उनके शिष्य श्रद्धासागरजी के शिष्य रूप में आप प्रसिद्ध हैं।

स्वर्गीय मुनिवर्य भी मुखसागरजी का जन्म सं० १८७६ में सरस्वती पत्तन (सरसा) नामक स्थान में हुआ था। आपके पिताभी का नाम मनमुखसागरजी व मातृभी का नाम जेती बाई था। ओसवाल जाति के दूगड़ गोत्र के आप रहते थे। आपके बाल्यावस्था में प्रवेश से पूर्व ही माता पिता दोनों का वियोग हो गया अतः अपनी बहिन के आग्रह से ये जयपुर में आ गये व गोलछा माणिकचंदजी, लक्ष्मीचंदजी की सहायता से किरियाणों का व्यापार करने लगे थोड़े समय में ही अपनी व्यवहार कुराजता से आप उनके यहां मुनीम जैसे उत्तरदायित्व पूर्ण पद पर मुशोभित हो गये।

बाल्यावस्था से ही आप की रुचि धर्म ध्यान की ओर विशेष थी इसीसे पिताभी के अनुरोध करने पर भी आप ने विवाह करना स्वीकार नहीं किया था व सामायिक, पूजा, तपश्चर्यादि में संलग्न रहते थे। सं० १९०६ में जयपुर में मुनि भी राजसागरजी व श्रद्धासागरजी का चातुर्मास हुआ। फलतः आपकी धर्मभावना के सींचन का शोभन सुयोग प्राप्त हो गया। अपनी बढ़ती भावना से आपने मुनि-भी से साधु धर्म स्वीकार करने की उत्कंठा प्रगट की। उन्होंने भी आपको वैराग्यवान् व दीक्षा की उत्कट भावना वाला शक्त कर चातुर्मास होने पर भी आपके आग्रह को स्वीकार किया।

नियमानुसार अपने निकट संबन्धियों से चारित्र्य धर्म स्वीकार करने की अनुमति प्राप्त कर (भाद्र सु० ५) साम्प्रसारिक क्षमता-रामणा के माङ्गलिक पर्व के दिन गुरुश्री के पास आपने दीक्षा ग्रहण की । दीक्षा का महोत्सव उपर्युक्त गोलछा परिवार ने किया । मुनिवर्य राजसागरजी ने प्रवज्या ग्रहण कराते हुए आपको मुनि श्री ऋद्धिसागर का शिष्य व दीक्षा नाम सुखसागर घोषित किया ।

साध्वाचार की समुचित शिक्षा के अनंतर मार्गशीर्ष मास में आपकी बड़ी दीक्षा भी हो गई । अब आप जैन सिद्धान्त के विशेष अध्ययन में संलग्न हो गये और थोड़े समय में ही जैनागमों में दक्षता प्राप्त करली ।

आगम वाचना के समय शास्त्रोक्त साधु जीवन से अपने वर्तमान जीवन की तुलना करने पर शिथिलता नजर आई अतः साध्वाचार की ही खप होने से आपने मुनि पद्मसागरजी व गुणवन्तसागरजी के साथ गुरुश्री से अलग हो कर सं० १६१८ सिरौही में क्रिया उद्धार कर लिया । तदनन्तर सुविहित मार्ग का प्रचार व तप संयम से अपनी आत्मा को भाजित करते हुए सर्वत्र विहार करने लगे । अनुक्रम से तीर्थाधिराज शत्रुंजय की यात्रा कर के आप फलोधी पधारे ।

इधर साध्वीजी रूपश्रीजी की शिष्या उद्योतश्रीजी शिथिलाचार से सम्बन्ध विच्छेद कर सं० १६२२ में फलोधी आई और आपको योग्य सुविहित गुरु जान कर आप से वासन्तेप लेकर आशानुवर्तिनी हो गई । सं० १६२४ में लक्ष्मी आई दीक्षित होकर उनकी लक्ष्मीश्रीजी के नाम से शिष्या हो गई । सं० १६२६ में भगवानदास भावक ने गुरुश्री से दीक्षा ग्रहण की और भगवानसागरजी के नाम से वे प्रसिद्ध हुवे ।

मुनि पद्मसागरजी कभीभी पधारने से पूर्ण ही अलग हो चुके
ये अतः ३ साधु और ३ साध्वी का आचारा समुदाय हुआ।

एक बार आपने अपने में मनोदर घटिका में बागों में
कुँड सह गायों को विचरते हुए देखी जिसके फल स्वर्ग
आपने भविष्य में साध्वी समुदाय का विस्तार होना बताया
और आपही यह भविष्यवाणी पूर्ण रूप से सत्य सिद्ध हुई।

जैनागमों के निरन्तर अध्ययन से आपके ज्ञान की वृद्धि
हुई और जनसाधारण के सुबोध के लिये आपने जीवाजीव-
राशिपत्रिका (१९१० में गैलाने से प्रकाशित), भाग पत्रगुप्त,
१०० वीज, ६२ मार्गणायंत्र, वराह, राजह, अष्टक एवं कई अन्य
मोल-पान के ग्रन्थों की रचना की।

इस प्रकार सुरिदित मार्ग का पुनरोद्धार कर धर्मव्यापार
करते हुये ३६ वर्ष ४ महीने १४ दिन का निर्मल संयम पात्र
कर सं० १९४२ के माघ वर्ष ४ रानिहार के प्रातःकाल कभीभी
में अनुराग द्वारा ध्यान पूर्णक आप स्वर्ग निधारे।

आप बड़े पुण्यशाली महानुरुप थे। यद्यपि आपकी विरा-
मानता में ५ साधु य १४ साध्वियों का समुदाय ही हुआ पर
यह क्रमशः वृद्धि को प्राप्त हुआ और थोड़े समय के अन्त
ही साध्वियों की संख्या २०० के लगभग पहुँच गई।

चौसरी रात्री के मरनरगरुडोय विद्वान् ग्रन्थकार य क्रि-
पात्र योगिराज चिदानंदजी ने शिष्यजीगम से अलग होकर
पूज्य पुण्यसागरजी महाराज से अजमेर में उपाध्यायना दीक्ष
प्रदण का थी इससे उस समय आपके विद्युद्ध चारित्र की कथा
कितनी अधिक थी इसका भली भाँति परिचय मिलता है।
ऐसे महानुरुप जैन संप्र में अधिकाधिक अवतरित
यही हार्दिक अभिलाषा है।

अगरचन्द नाहटा।

स्तवन सूची

	पृष्ठ
१ तीर्थंकर श्री फेवलज्ञानी जिन स्तवन ...	२
२. श्री निर्वाणो प्रभु स्तवन ...	१२
३. श्री सागर प्रभु जिन स्तवन...	२१
४. श्री महाजस्र जिन स्तवन ...	३१
५. श्री विमल जिन स्तवन ...	३७
६. श्री सर्वानुभूति जिन स्तवन...	४६
७. श्री श्रीधर जिन स्तवन ...	५७
८. श्री दत्तप्रभु स्तवन ...	६२
९. श्री दामोदर जिन स्तवन ...	७१
१०. श्री सुतेज जिन स्तवन ...	७६
११. श्री स्वामी प्रभु जिन स्तवन...	८६
१२. श्री मुनि सुप्रव जिन स्तवन...	९६
१३. श्री सुमति जिन स्तवन ...	१०२
१४. श्री शिघ्रगति जिन स्तवन ...	१११
१५. श्री आस्ताग जिन स्तवन ...	११८
१६. श्री नमीश्वर स्वामी जिन स्तवन	१२३
१७. श्री अनील जिन स्तवन ...	१३०

॥ ॐ परमगुरुभ्यो नमः ॥

॥ महोपाध्याय देवचंद्रजी कृत
अतीत स्तवन चौबीशी वालावबोध ॥

॥ दोहरा ॥

जिन गुण कीर्तन करि करो,
आत्म कीर्ति अनंत ॥

शुद्धात्मता ध्यायतां,
लह निज पद सुमहंत ॥ १ ॥

अतीत समयमां जे हुवा,
तोषपती पांक्षीश ॥

तस गुण स्तवि भविजन लहो,
सहजात्म सुजगोश ॥ २ ॥

शुद्ध ध्येव ध्यातां रुहे,
धर्म शुक्ल शुभ ध्यान ॥

(३)

परमात्मन वृत्ती गमे,

भवि निज निद्रि विधान ॥ ३ ॥

विग्रह हरण भंगन करण,

जग कतिगय कपभाज ॥

तम पद सेयी भवि रहो,

पर्म मत्र निज रीग ॥ ४ ॥

अस्तव आगम भंगरा,

आत्मन नीर्य अमंग ।

सदृज स्वतंत्र प्रयाग विण,

प्रगटे जांनि अमंग ॥ ५ ॥

॥ अथ प्रथम तीर्थकर श्री केवलरानी
जिन स्तवन ॥

नामै गाजे परम आल्हाद, प्रगटे अनुभव

रस आम्वाद् । तेथी थाये मनि सुप्रसाद,

सुणतां भाजेरे कांई विषय विषादरे ॥ जिणंदा

नाहरा नामथी मन भीनो ॥ १ ॥

अर्थ:- जेना नामथी भवि जांयोना हृदयमा

परम आल्हाद गाजी रहे है, अणे सुवनना जीयो

સિદ્ધ સમાન પોતાનું શુદ્ધ સ્વરૂપ અણજાણતા
 સહણ, પહણ, વિશ્વંસણ ધર્મો અપવિત્ર દેહમાં
 ૧૧ પોતાપણું જાણી માનો જન્મ, જરા, મરણાદિ થાધિ
 વ્યાધિ અહંપણે ભોગદતા અને મિથ્યાત્વ, અચિરતિ,
 પ્રમાદ, કપાયવશે કર્મબંધ કરતાને પ્રભુજી સિદ્ધ સમાન
 નિર્મલ જ્ઞાન દર્શન ચરણ ચારિત્ર વીર્યમય સ્વતંત્ર
 અજર અમર અક્ષય અનંત આનંદમય શુદ્ધાત્મ સ્વ-
 રૂપ યગાવે, તેજ આત્મ અનાત્મ લક્ષણ મિદ્ધ સન્ન-
 જનાં, સ્ત્રી પ્રનીત થતાં, ભવિજીવોના હૃદયમાં
 પરમાનંદ પ્રાપ્તિ થાય છે. ચલી રાગાદિ દોષો મટી
 નિર્મલ શાશ્વત જ્ઞાન દર્શન ચરણ વીર્યાદિ પોતાનો
 અનંત શુદ્ધ શક્તિનો અનુભવ આસ્વાદ સ્વતંત્ર પણે
 પ્રગટે છે. એજ પરમ આલ્હાદ ગાજે છે. તાહરું
 ચચન સંભલતાં વિષય અને કપાયોનો વિષાદ તાપ
 દૂર ભાગે અને પ્રશમતાનો આનંદ આવે. અગીઆરમા
 પારમા અને તેરમા ગુણસ્થાનવાસી સામાન્ય જિનોમાં
 ફેર સરત્વા શાસન નાયક તમારા નામથી માહરું
 મન આશ્ચર્ય પામે છે, માહરું મન પ્રભુના સ્પાટાદા-
 મન વચન રસે ખીનું છે ॥ ૧ ॥

योग भाग, ए आदि द्रव्य गुण वर्गांय आर आग
 मर्यादा छोरे नहीं तेने प्रमेय कलौष, एन साग
 प्रमेयनुं प्रमाण करनार प्रभुजीनुं प्रधान देखलजान
 छे. तेभाज प्रभुजी तमासुं केवलनानी पुरु नाम छे.
 जेने प्रधान मुनिओ कदा मन दहन पापाना जागो
 भिर राखी ध्यानमां ध्याय छे एटले तमाग जगद
 गुणो पार पार संभाली ध्यानाग्रि धनी तुन मग्ग
 गुणो आत्म भगमां अभेदपणे ध्यारे समर्प
 काष्टने प्रजाले छे ॥ ३ ॥

ध्रुव परिणति छनि जाम, परिणानि पाणिमे
 त्रिक राश ॥ करता पद प्रवृत्ति प्रदाश,
 अस्ति नास्तिरे काई सर्वनो भासरे ॥ जि० ॥ २॥

अर्थ:-ते केवलज्ञानी
 सीर्थकरने ध्रुव परिणति
 उत्पाद व्यय ध्रुव ए
 परिणमे छे एटले
 उत्तर पर्यायनो ऊ
 सर्वे द्रव्यमां ह
 व्यय ध्रुवना
 या करे न

“अथ क्रिया कारित्वं द्रव्यं तथा उत्पाद्
 व्यय भुव युक्तं सत् लक्षणं द्रव्यं” एटले द्रव्य
 आप आपणुं कार्य करचानी क्रिया एटले पर्याय
 प्रवृत्ति न करे तो द्रव्यनुं द्रव्यत्वपणु ग्हे नहीं अने
 सर्व समय उत्पाद् व्यय न होय तो द्रव्यनुं सत्
 लक्षण पण रहे नहीं माटे उत्पाद् व्यय भुवपणुं सर्वे
 समय मानहुं, तेथी प्रभुजी पोताना शुद्धात्म पदनी
 प्रवृत्तिना प्रकाश करचायाला छे चली सर्वे द्रव्य
 पोत पोताना द्रव्य क्षेत्र काल अने भावपणे सदा
 अस्ति एटले छता छे अने परद्रव्यना द्रव्यादिक
 पणे कोई द्रव्य थाय नहीं, पर द्रव्यादिक रूपे न
 धहुं एवो स्वभाव पण पोतामां अस्तिपणे रच्यो छे
 तेनंज नास्ति स्वभाव कहीण. एम अस्ति नास्ति
 आदि वस्तुना अनंत स्वभाव समकाल सर्वे समय
 हमारी ज्ञायकतामां भासे छे ॥४॥

सामान्य स्वभावना बोध, केवल दर्शन
 शोध ॥ सहकार अभावे शोध, समयंतर रे
 कोई बोध प्रबोधरे ॥ जि० ॥ ५ ॥

(१) प्रवर्त्ताकारक-ते ज्ञान कार्यनो प्रवर्त्ता पोते
आत्मा.

(२) कार्यकारक-स्वपर स्वरूप त्रिकाल भाषणुं
जाणवुं ते ज्ञान कार्य.

(३) करणकारक-ज्ञान कार्यनं उपादान कारण
असंख्य प्रदेशो रहेला ज्ञानना
अनंता छति पर्याय. अने ज्ञान
कार्यनं निमित्त ज्ञेय.

(४) संपदानकारक-छति पर्याय सामर्थ्यपणे
प्रवर्त्ताची पोतेज पोताने
अनंत बोधनं दान आपे ते
स्वसंपदा देवा रूप संपदान.

(५) अपादानकारक-तेज छति पर्यायो साम-
र्थ्यपणे प्रवर्त्ताची अयोधनो
नाश करवो ते अपादान.

(६) अधिकरणकारक-स्वआत्मप्रदेशमा स्वकाल
प्रवृत्ति ते अधिकरण.

एवम अनंत गुणोना अनंत कारकचक्र ज्ञानाश्रित
वमकाले प्रवर्त्ते छे तेथी अनंत गुणोना धर्म एक रीते
रघो पंढरो परम भाषने संसर्ग सर्वे गुणो प्रवर्त्ते ॥६॥

અર્થ:-સર્વે દ્રવ્યના સ્પર્શિનિવ્ધ વસ્તુત્વ આદિ
 સામાન્ય સ્વભાવનું જાણવું તેને દર્શન ગુણ કહીએ.
 તે દર્શન ગુણ તમારે પરમ પ્રગટ ગુણ થયો છે.
 સામાન્યપણે વસ્તુની છત્રી જાણવામાં કેટલો તથા
 ચંદ્રસૂર્યાદિની સહાયજોડની નથી અને અરોચકેટલી
 તે દર્શન ગુણ રૂપી અરૂપી અનંત દ્રવ્ય જાણવામાં
 કોઈ દેશાણે રોકાતો રૂંચાતો નથી. છતાં અનંત
 દેવલદર્શન ગુણ પ્રગટ થયો છે છતાં સામાન્ય વિશેષ
 યોગ સમયાંતરે થયો છે પણ અગ્રંથ સમય કેવલ
 જ્ઞાન અને દેવલદર્શન ઉપયોગ વર્તે છે ॥ ૫ ॥

કારક ચક્ર સમગ્ર, તે જ્ઞાયક ભાવ વિલગ
 ॥ પરમભાવ સંસર્ગ, એક રીતેરે કાંઈ થયો
 ગુણ વગરે ॥ જિ. ॥ ૬ ॥

અર્થ:-જીવમાં અનંતા ગુણો છે, તે સર્વે સમય
 અનંત કાર્ય કરે છે, તે દરેક
 બિન્ન બિન્ન છે, તે સર્વે
 સંબંધેયલગેલાં છે.

સર્વે આત્મ કાર્યનાં

સર્વે આત્મ કાર્યનાં

(૧) કર્તા કારક-તે જ્ઞાને કાર્યનો કર્તા પોતે
આત્મા.

(૨) કાર્ય કારક-સ્વપર સ્વરૂપ ત્રિકાલ ભાવનું
જાણવું તે જ્ઞાન કાર્ય.

(૩) કરણ કારક-જ્ઞાન કાર્યનું ઉપાદાન કારણ
અસંખ્ય પ્રદેશો રહેલા જ્ઞાનના
અનંતા છતિ પર્યાય. અને જ્ઞાન
કાર્યનું નિમિત્ત ક્ષેપ.

(૪) સંપ્રદાન કારક-છતિ પર્યાય સામર્થ્યપણે
પ્રવર્ત્તાયી પોતેજ પોતાને
અનંત ધોધનું દાન આપે તે
સ્વસંપદા દેવાં રૂપ સંપ્રદાન.

(૫) અપાદાન કારક-તેજ છતિ પર્યાયો સામ-
ર્થ્યપણે પ્રવર્ત્તાયી અયોધનો
નાશ કરવો તે અપાદાન.

(૬) અધિકરણ કારક-સ્વઆત્મપ્રદેશમાં સ્વકાલ
પ્રવૃત્તિ તે અધિકરણ.

અમ અનંત ગુણોના અનંત કારકચક્ર જ્ઞાનાશ્રિત
સમકાલે પ્રવર્તે છે તેથી અનંત ગુણોનો ધર્મ એક રીતે
થયો પડ્યો પરમ ભાષને સંસર્ગે સર્વે ગુણો પ્રવર્તે. ॥૬॥

मलिन अने परतंत्र करे छे. एम पोताना अनंत
 गुणो परसंगे चलमलिन करी संसार भ्रमण करता
 दुःख पामे छे पण ड्यारे जीव प्रभ आलंबनी थाय
 र्यारे सकल कारक शुद्ध स्वभाव धर्ममां प्रवर्त्तावी
 सकल दुःखधी निवृत्ति परमानंद प्रगट करे छे एम
 पुरो जेनो माप नहीं एहवां अत्यंतिक आनंद प्रगट
 थये छे एटले आत्म उपद्रव रहित परम निर्वाण
 पदनी जरूर स्वामी थाय छे ॥७॥

दास विभाग अणाय नासे प्रभु सुपसाय ॥
 जे तन्मयताए ध्याय सही ते हनेरे देवचंद्र
 पद थायरे जि ॥८॥

अर्थ:—हूँ प्रभुनो दास ते प्रभुनो आलंबने
 नधी चर्त्तो तृप्तुधी परद्रव्यनी ममता आदि
 विभाव अनेक प्रकार नुं दुःख देछे ते प्रभु आलंबने
 सकल विभाव दुःख दोषनाश थाय माटे प्रभुनोज
 पसाय जाण यो. प्रभुने तन्मयताए के. प्रभु जेम
 राग द्वेष आदि तजी शुद्ध स्वभावावरणमां धिर
 थया तेमजे भविरागादि विभाव छोड़ी न जानंद
 स्वभावमां धिर धू एटले तन्मय ते

इम सालंवन जिन ध्यान, भविसाधे तत्
विधान ॥ लहे पूर्णानंद अमान, तेहरी यां
काई शीव ईशानरे जि० ॥७॥

अर्थ:—एम प्रमुना अचलंपने जे भवि,
ध्यान-रागो तत्त्वविधान माधे एटले प्रमुजाण
गुणोनां कारक अक्रां पोताना जे कार्यमां प्रवर्त्ता
पूर्ण आत्ममिद्धि करी तेम माहरे पण आत्ममि
रूप कार्य करवुं अगर एज प्रमाणो आत्ममिद्धि
माटे प्रमुजाण. फलु नो माहरे मयेंगुणो निज
शुद्ध कार्यमां प्रवर्त्तायेया एज प्रमुनुं आलंपन
णवुं. प्रमु आलंपन विना अनादि अविद्या बंद
गल द्रव्य गुणयो यमां कार्यमानां ज्ञान गुण
प्रवर्त्ताये छे एटले पुद्गल कार्यमां रोंके छे,
अवराय छे, पण शुद्धात्मे. उपयोगमां प्रवर्त्ताव
नथी, तेमज दर्शन गुणपण पुद्गली ६ कार्यमां
बी शुभाशुभ अशुद्ध निश्चयमां रोंके छे ते
चरणगुण पण पुद्गलना अनंत गुणोमां (विषयो
प्रवर्त्ताये छे कषायोमां मुक्ताय छे (मोह पामे
धोयगुण पण पुद्गलना गुणयोमां फोरवी

मलिन अने परतंत्र करे छेः एम पोताना अनंत
 गुणो परसंगे चलमलिन करो संसार अमण करता
 दुःख यामे छे एण उयारे-जीव प्रभ आलंबनी थाय
 यारे सकल कारक शुद्ध स्वभाव धर्ममा प्रवर्त्ताधी
 सकल दुःखधी निवृत्ति परमानंद प्रगट करे छे एम
 जो जेनो माय नहीं एहवो अर्थतीक आनंद प्रगट
 यये छे एटले आत्म उपद्रव रहित परम निर्वाण
 पदनो जरुर स्वामी थाय छे ॥७॥

दास विभाग अपाय-नासे प्रभु सुपसाय ॥
 जे तन्मयताए ध्याय सही ते हनेरे-देवचंद्र
 पद थायरे जि० ॥८॥

अर्थः—हूँ प्रभुनों दास ते प्रभुना आलंबने
 नथी-वत्स्यो रूपासुधी परद्रवनी ममता आदि
 विभाव अनेक प्रकार सुं दुःख देखे ते प्रभु आलंबने
 सकल विभाव दुःख दोषनाशे थाय माटे प्रभुनोज
 पसाय जाण वो प्रभुने तन्मा यसाए के प्रभु जेम-
 रांग द्वेष आदि तजी शुद्ध स्वभावाचरणमा धिर
 थया तेमजे भविरागादि विभाव छोड़ी सह जानंद
 स्वभावमा धिर थइ एटले तन्मय थइ ध्याय ते

जस्वर मरुत वैरो मां भजता ममान गुरु मित्र
 वाये ॥८॥ सांगणी.

॥ अथ द्वितीय श्री निर्गुणी प्रभुनुं स्तवन ॥

बीरजी प्याराहो बीरजी प्यारा ॥ ग राग ॥

प्रणमुं चरण परमगुरु जिनना, हंस ते मुनि
 जन मनना ॥ यासी अनुभव नंदन घनना,
 भोगी आनंद घनना ॥ १ ॥ भोग स्यामी हो
 तोरो ध्यान धरीजे, ध्यान धरीजे हो सिद्धि
 धरीजे, अनुभव अमृत पीजे । भोग स्यामी
 हो तोरो ० ॥ ए आंकणी ॥

अर्थ:- घनघाती रूप कर्म शत्रुनं जीत्या अनं
 केवलज्ञानादि चार अनंतां जेणे प्रगट कर्षा एहवा
 ॥ प्रभु अतित शोभाशीला याजा तीर्थका
 ॥ चरणकमलने अगर गुरु स्वभावाचा
 बहु सन्माने प्रणमुं हूं. जेने मुनिजनो पोतना
 मानसरोवरमां हंस रूप रमाये छे. हंस
 ॥ पाणी भित्त करी दुध पीण छे तेम प्रभु

અનાત્મ ભાવનાં લક્ષણ મિત્ર જાણી દર્શાવી મુનિ-
ઓને પણ અનાત્મ લક્ષણોનો આદર તજાવી શુદ્ધા-
ત્મ લક્ષણમય શુદ્ધાત્મ ત. વ્યનો અનુભવ કરાવે
હે, ચલી પ્રમુ આત્માનો અનંત શુદ્ધ શક્તિરૂપ નંદ-
નવનમાં ઘસે હે, અનંત ગુણોની સુધાસનામાં મગ્ન
તૃપ્ત થઈ રહ્યા હે, એમ અનંત સ્વગુણ આનંદ સમ-
કાલે ભોગવે હે તેથી આનંદઘન ભોગી પૃથ્વા
માહરા નાથ વિભાવિક દુઃસ્વથી છોટાવનાર અને
પરમ નિષ્ઠિતિ સ્થાનક આનંદપુરીમાં (શિવ નગરીમાં)
નિરધાન પદ (નિશ્ચલ પદ) ના દાતાર તમારુંજ
ધ્યાન ધરીએ, જગવાસી જીવ પુટુગલ ધ્યાને, અ-
શુદ્ધ અધ્યયસાયે, અશુદ્ધ ભેર્યાએ, અશુદ્ધ ચેષ્ટાએ
વિભાવમાં પ્રીતિ કરવે જ્ઞાનાવરણાદિ કર્મ બાંધી
દીન દુઃખી પરતંત્ર થઈ રહ્યા હે તે. દેહી હું ભવ-
ભયથી હદિમ્ન થયો પ્રમુનુંજ ધ્યાન કરું પડલે પ્રમુની
આણા સમય માત્ર પણ ચૂકું નહીં એ જિજ્ઞાસા હે.
તમારુંજ ધ્યાન ધરીએ તો સિદ્ધિ ધરીએ માટે શુદ્ધા-
ત્મ ગુણમાં ઉપયોગ ધિર રાખવા અને ધિરતા વધા-
રવા રૂપ અનુભવ અમૃત પીએ ॥ ૧ ॥

જાપક રૂપ છે પુદ્ગલો પેઠે ઘર્ણાદિ ઘોશ ગુણ રૂપે
 અથવા તે માંહેલા કોઈ રૂપે પણ નથી તેથી કલ્યાણ
 કારી, નિરાકાર અવગાહના છે. અવગાહના તો
 આકાશ પ્રદેશને રોકે તેને કહીએ. પ્રભુનો અવગાહના
 વ્યવહારથી આકાશ પ્રદેશમાં કહેવાય પણ નિશ્ચ-
 યથી તો પ્રભુ સ્વક્ષેત્રી છે પરક્ષેત્રી નથી. જે પ્રદેશમાં
 સિદ્ધની અવગાહના છે તેજ પ્રદેશમાં અજીવ પુદ-
 ગલ, સંઘો તથા નિગોદ રાશી શરીર ઘિગેરે અનેક
 દ્રવ્યો છે પણ સિદ્ધની અવગાહનાથી તે ક્ષેત્ર રોકાતું
 નથી પણ વ્યવહાર નયથી વ્યવહાર દ્રષ્ટિને સમ-
 જવા બદલે અવગાહના કહી પણ પરમનયે જીવ
 અનઅવગાહી છે, “ઉત્કંચ અચારાંગે પાંચમા અધ્ય-
 યને ઉદ્દેશો ઘટે કર્તુ છે:—સે ન દોહ, ન હસ્તે, ન
 વદે, ન તંત્રે, ન ચતરસે, ન પરિમંડલે, ન કિણ્હે, ન
 નીલે, ન લોહિણ, ન હાલિદે, ન સુકિલ્લે, ન સુરભિ
 ગંધે, ન દુરભિ ગંધે, ન તિત્તે, ન કદુવે, ન કપાયે,
 ન આંધિલે, ન મહુરે, ન કરકડે, ન મંડાળ, ન ગુરૂપ,
 ન લહુપ, ન સીપ, ન ઉળે, ન નિન્હે, ન લુપ્તે, ન
 કાઝ, ન રહે, ન સંગ, ન રૂઢિય, ન પુરિસે, ન અન્ન-
 હા પરિત્રે, સન્નેડવમા નિયમિત્તયે, અરુચિ સંતા

मि अनन्ता अने तेथी अणभिलाप्य घर्म अनन्तगुणा
णवा ॥ ३ ॥

छति अविभागी पर्यय व्यक्ते, कारज शक्ति
चित्ते ॥ ते विशेष सामर्थ्य प्रशक्ते, गुण परि-
णाम अभिव्यक्ते ॥ मोरा० ॥ ४

अर्थ:-ब्रह्मना प्रत्येक प्रदेशो छति पर्याय अनन्ता
ते एक एक पर्याय अविभागी छे एटले ते पर्या-
नो कोई प्रकारे विभाग थई शके नहि. ते पर्यायो
अर्थ सन्मुख प्रवर्त्तवाथी सामर्थ्यवणे थाय तेथी
अर्थ करवानी शक्ति प्रवर्त्त ते विशेष स्वभाव
हिए. ते विशेष गुणोनुं सामर्थ्यवणुं भिन्न भिन्न
क्तिवालुं छे पण जे जे गुणनो जे जे परिणाम ते
गुण सन्मुख प्रवर्त्ती प्रगट थाय ॥ ४ ॥

निरवाणी प्रभु शुद्ध स्वभावी, अभय निरा-
पवावी ॥ स्याद्वादी यम नीगत रावी, पूरण
शक्ति प्रभावी ॥ मोरा० ॥ ५ ॥

अर्थ:-निश्चल पदने पाभ्या एवा निरवाणी
तुना विशेष स्वभाव पूर्ण शुद्ध थाय छे तेथी ते

હત્તર પર્યાયનો ઉત્પાદુ સર્વે સમય થયા કરે
 તે પર્યાયો સર્વે સમય હૃતિ રુપ કાયમ હોય
 કે હૃત્તાં ધ્રુવ ગવેરૂપા છે. એવા નિમલ ગુણોમાં
 પ્રભુ એકાંતિક અસ્પંતિક આનંદ ભોગવે છે. એમ
 પ્રનંત આનંદમાં વિશ્રામ લીધો છે. પ્રભુ સર્વે સંસાર-
 ા જીવોના છેદણ છો પટલે સર્વે જીવો સત્તાએ
 સિદ્ધ સમાન છે તોપણ અનાદિ અવિચ્છાદ પોતાની
 આત્મશુદ્ધતા અણજાણતા દેહાદિ અધિર અને પર-
 તંત્ર પુદ્ગલ પર્યાયનો મમતાએ જન્મ જરા મરણ
 રોગ શોક કપાય અજ્ઞાન મિથ્યાત્વાદિકે ફલેશિત
 પરતંત્રતા યશે ક્ષણ માત્ર પણ વિરામ પામતા નથી
 એવા છેદયુક્ત જીવોને દેખી પ્રભુ તેમનો છેદ ટાલવા
 માટે શુદ્ધ નયે શુદ્ધ સ્વરૂપ દર્શાવી આઠે કમેજન્ય
 દુઃખથી મુકાવા અર્થે ભવ્યોને મોક્ષમાર્ગમાં પ્રેરે
 પ્રેરાવે છે તેથી છેદણ છે. નિશ્ચય નયથી પ્રભુ કોઈ
 અન્ય દ્રવ્યના સ્વામી નથી પણ સુસ્વામી પટલે પો-
 તાના જ્ઞાનાદિ અનંતગુણ પર્યાયના સ્વામી છે. વ્યવ-
 હાર નયથી પોતાની આજ્ઞા પાલક સેવકોને ખાર
 ગતિ ભ્રમણથી છોડાવે અને જ્ઞાનદર્શન ચરણ અનં-
 તવીર્ય અવ્યાપાધાદિ સ્વતંત્ર સુખ આપે માટે

નિમગ્ન છે. સંસારી જીવો ચાર ગતિમાં આડગ્યાની સ્થિતિ સુધી રહે છે અને મરણાંતે અન્ય સ્થાનકે જાય છે પણ પ્રભુને તો સિદ્ધ ક્ષેત્ર છોડી અન્ય સ્થાનકે જવું પડતું નથી તેથી આયુષ્મને તાવે નથી પણ સાદિ અનંત સ્થિતી છે. સકલ પાપ દોષ રહિત પરમ પવિત્ર છે. નિશ્ચય સ્યાદાદ મત્તાના ભોગી છે. પોતાની અનંત પર્યાયપ્રવૃત્તિ આત્માનાં રાજ્ય કરતા રાજી છે. સર્વે શક્તિ નિરાધરણ થઈ તેથી પૂર્ણ શક્તિ પ્રભાવ્યંત છે ॥ ૫ ॥

અચલ અઘ્વંડ સ્વગુણ અરામી, અનંતા-
નંદ વિસરામી ॥ સકલ જીવ શ્વેદજ સુસ્વામી,
નિરામગંધી આકામી ॥ મોરા ૦ ॥ ૬ ॥

અર્થ:-પ્રભુના અનંત ગુણો ચલાચલ રહિત થયા, માથ ધીર્ધ પૂર્ણ ગુણોમાં અચલ અક્ષય પ્રવર્ત્યું તેથી કોઈ ગુણ કે કોઈ પર્યાય ઘંટાય ઘસાય નહીં, સર્વે ગુણોના પર્યાયનો અઘ્વંડ પ્રધાહ વહે તેથી ગુણો કે પર્યાયો વ્યય પામે નહીં ઇટલે સર્વે સમય ગુણો અને પર્યાયો કાષમ રહે પણ વિષયો શૂંદે નહીં માત્ર આધીર્ભાવ તિરોભાવ થયા કરે. પૂર્વ પર્યાયનો વ્યય

અને હત્તર પર્યાયનો ઉત્પાદુ સર્વે સમય થયા કર
 વણ તે પર્યાયો સર્વે સમય હ્રતિ રુપ કાયમ હોય
 માટે રૂઢાં ધ્રુવ ગવેલ્યા છે. ઇયા નિમલ ગુણોમાં
 પ્રમુ ઇકાંતિક અત્યંતિક આનંદ ભોગવે છે. ઇમ
 અનંત આનંદમાં વિશ્રામ લીધો છે. પ્રમુ સર્વે સંસા-
 રી જીવોના છેદજ ઘો ઇટલે સર્વે જીવો સત્તા
 સિદ્ધ સમાન છે તોવણ અનાદિ અવિચાળ પોતાની
 આત્મશુદ્ધતા અણજાણતા દેહાદિ અધિર અને પર-
 તંત્ર પુદ્ગલ પર્યાયની મમતા ઇ જન્મ જરા મરણ
 રોગ શોગ કપાળ અજ્ઞાન મિથ્યાત્વાદિકૈ કલેશિત
 પરતંત્રતા વશે ક્ષણ માત્ર વણ ચિરામ વામતા નથી
 ઇયા છેદયુક્ત જીવોને દેશી પ્રમુ તેમનો છેદ ટાલવા
 માટે શુદ્ધ નયે શુદ્ધ સ્વરુપ દર્શાવી આઠે કમેજન્ય
 દુઃસ્વથી મુકાવા અર્થે ભવ્યોને મોક્ષમાર્ગમાં પ્રેરે
 પ્રેરાવે છે તેથી છેદજ છે. નિશ્ચય નયથી પ્રમુ કોઈ
 અન્ય દ્રવ્યના સ્વામી નથી વણ સુસ્વામી ઇટલે પો-
 તાના જ્ઞાનાદિ અનંતગુણ પર્યાયના સ્વામી છે. વ્યવ-
 હાર નયથી પોતાની આજ્ઞા પાલક સેવકોને ચાર
 ગતિ ભ્રમણથી છોડાવે અને જ્ઞાનદર્શન ચરણ અનં-
 તરીય અવ્યાપાધાદિ સ્વતંત્ર સુખ આપે માટે

सुस्वामी के० मडा स्वामी छे. अशुची पुदुमलनी गंध रहित अने कोई पण अन्य वस्तुना कामी नथी. कामना तो अधुराने होय अने परमेश्वर तो परम गुणी पूर्णानंदीने कोई प्रकारनी कामना रहि नथी ॥ ६ ॥

निःसंगी सेवनथी प्रगटे, पूर्णानंदी ईहा ॥
साधन शक्ते गुण एकत्वे, सीधे साध्य स-
मीहा ॥ मोग० ॥ ७ ॥

अर्थ:-एहवा निःसंगी के० सकल परद्रव्य संग रहित सहज स्वभावानंदी प्रसुना द्रव्य भाव सेवा करनाने पूर्णानंद करवावाली शुद्ध तत्त्वरुची प्रगट थाय. ते तत्त्वरुची उपनेथी आत्मसन्धि वीर्य प्रगट भई पूर्णानंद प्रगट थाय. साधन शक्तिवडे परिणति बुणथी अमेद करे एटले परपरिणति त्यागी साध्य सिद्ध करयाना जे ईच्छा हती ते पूर्ण साध्य सिद्ध करे एटले सिद्धता पावे ॥ ७ ॥

पुष्ट निमित्तालंबन ध्याने, सालंबन लय
ठाने ॥ देवचंद्र गुणने एक ताने, पहोचे पू-
रण थाने ॥ मोग० ॥ ८ ॥

अर्थ:- प्रभुजी तमें मोक्षाभिलाषीने पुष्ट आलं-
घन छो गटले जेम प्रभुए ज्ञानदर्शन चरण चीर्पादि
आत्मगुणों पुदगलीक कार्यमांथी पाछा घाली सह-
ज.त्म कार्यमां जोड्या अने भव्य जीवोने सर्वे शक्ति
महजात्मकार्यमां प्रयुंजची दर्शावीए यत्ने प्रकारे प्र-
भुनुं आलंघन लेई जे चत्ते ते आत्वर निरालंघता-
पामे एटले ते जीवने कोई समय पण पुदगलीक
आलंघन लेखुं पडे नहीं, पर आलंघन लय थाय,
चारनिकायना देवोमां चंद्रमा समान निर्वाणी प्रभु-
ना व्यक्त ज्ञानादि शुद्ध गुणोमां एकतापणे उपयोग
अग्नेइ करे एटले शुद्ध गुणीना गुण बहुत माने पूर्णा-
नंद स्थानके पहुँचे ॥ ८ ॥ संपूर्ण ॥

॥ अथ श्री तृतीय सागर प्रभु जिन स्तवन ॥

॥ चउमासी पारणु आवे ॥ ५ राग ॥

गुण आगर सागर स्वामी, मुनि भाव
जिवन निःकामी ॥ गुण करणे कर्तृ प्रयोगी,

પ્રાગ્ભાવી સત્તા ભોગી ॥ ૧ ॥ સુહંકર મઝ્ય
 એ જિન ગાવો, જિમ પૂરણ પદવી પાવો ॥
 ॥ સુહંકર૦ ॥ એ આકર્ણી ॥

અર્થ:-શ્રી સાગર સ્વામી જ્ઞાન દર્શન ધોર્યાદિ
 અનંત ઉત્તમ ગુણોના આગર કે. નિધાન છે, મુનિ-
 નું મુનિપણું કાવ્યમ રાગ્નવા ધુનિઓના ભાવ ઝીયન
 છે અને મુનિ લોકોને શુદ્ધાત્મ તત્ત્વમાં ચિદોપે વિ-
 શ્રામ આપવાવાલા છે વહી સાગર સ્વામી સકલ
 પરદ્રવ્યનો કામના રહિત છે, જ્ઞાન દર્શનાદિ સ્વભા-
 વિક અનંત કાર્ય સકલ સમય સહજ સ્વભાવે કરે
 છે અને તે કાર્યગુણ પ્રગટપણે થયો તે જ્ઞાન દર્શન
 ચરણ ધોર્યાદિ અનંત કાર્યગુણ સમુદાયના સમકાલે
 અનંત આનંદ ભોગી છો. આત્માના પ્રતિ પ્રદેશમાં
 નિજ કાર્ય કરવાના છતી પર્યાયો અનંતા, દેખવા
 રૂપ કાર્ય કરવાના છતી પર્યાયો અનંતા, આચરણ
 રમણ રૂપ કાર્ય કરવાના છતી પર્યાયો અનંતા, ધોર્ય
 અચલ રાગ્નવા રૂપ કાર્ય કરવાના છતી પર્યાયો
 અનંતા તેમ એ આદિ અનંત કાર્ય કરવાના અનંત
 ગુણના છતી પર્યાય પ્રતિ પ્રદેશે અનંતાનંતા છે તે

छती पर्याय रूप गुण करण प्रयोग धिना प्रयासे दर
समय अनंत स्वस्वकार्य धर्या करे हे ते कार्यनी व्य-
क्ति अने शक्तिना पण भोगी छो. हे भवि जीयो !
गुवा सुख करयायाला परम समाधिना दातार जि-
नेश्वरने सेवो-तेमना गुण गावो जेथो पोताना सह-
ज, पूर्ण परमानंद पदवी पामो ॥ १ ॥

सामान्य स्वभाव स्वपरना, द्रव्यादि चतु-
ष्टय घरना ॥ देखे दरशन रघनाये, निज वी-
र्य अनंत सहाये ॥ सु० ॥ २ ॥

अर्थ:- अस्तित्त्वादि स्वपर द्रव्यना सामान्य
स्वभावने अने द्रव्य क्षेत्र काल भाव एहवा निजा-
रम स्वभावने निज अनंत वीर्य सहाय घडे दर्शन
गुणे करी सकल समय पूरण पदे देखो छो ॥ २ ॥

तेहने ते जाणे नाण, ए धर्म विशेष पहान ॥
सांवय वीकारज शक्ते, अविभागी पर्यय
व्यक्ते ॥ सु० ॥ ३ ॥

अर्थ:- एमज स्वपर सामान्य विशेष स्वभावने
अने स्वपर द्रव्यादिकने विशेष प्रधान ज्ञान गुणे

કરીને પૂર્ણ પર્યાયે સકલ સમય જાળો છો. તદ્દલે
 નિર્મલ કેવલજ્ઞાન રૂપ છો. પ્રતિ પ્રદેશે સર્વે કાર્ય
 કરવાના કારણપણે છતાં પર્યાયો અનંતાનંત રહ્યા
 છે તે સાચયવ છે. એક સમય પ્રવર્તીમાં આર્યોર્માં
 ઉપજે અને તીરોભાવે વિગણે ઘણી ધીજા સમયે
 આર્યોર્માં ધણા પર્યાયો આર્યોર્માંથી દિગમી
 તીરોભાવે જાય (ઉપજે) એમ દર સમયે જૂદાં જૂદાં
 કાર્ય કરવાને માટે તેજ પર્યાયો આર્યોર્માં તિરો-
 ભાવે ઉપજ્યા વિગણ્યા કરે તેથી તે પર્યાયોને સાચ-
 યવ પણ કહીયે અને સમય સમય જૂદાં કાર્ય કરે
 તેને ધીકારજ શક્તિ કહીયે પણ તે સર્વે છતાં પર્યા-
 યો અધિભાગી છે અને કાર્ય પ્રયોજને તદ્દલે ઉદ્વેગ
 સામર્થ્યપણે આવે પણ તે સર્વે છતાં પ્રજાઓ સત્તા-
 પણે સદા ધ્રુવ છે. નવે નવે સમયે જોયોની નથી નથી
 વર્તના થાય તે અનંતાનંતો વર્તનાને જાણે માટે
 જૂદા જૂદા કાર્યને જાણે તે ધીકારજ શક્તિ કહીયે
 ધીજી રીતે સાચયવ છે. અધિભાગી ભિન્ન ભિન્ન
 પર્યાય માટે આત્મ શ્રંગના અવયવો પણ કહીયે ॥૩॥

जै कारण कारण भावे, वरते पर्याय प्र-
भावे ॥ प्रति समय व्यय उत्पादि, जेयादिक
अनुगत सादि ॥ सु० ॥ ४ ॥

अर्थ:-छती पर्यायो प्रवर्त्त तेने कारण कहिए
अने कारण होय ते अवश्य कार्य करे अने पर्याय
प्राप्ताना प्रभावे वर्त्त तेथी प्रति समय व्यय उत्पाद
एटले कारणपणेगी कार्यपणे उपजे अने कार्य करी
पाछा कारण पणे उपजे तेथी दर समय व्यय उत्पा-
द धया करे अने नया नया जेयने जाणवाथी तेनी
सादि पण कहोए. उक्तंच:-“परिगमनं पञ्जाओ”
एटले पर्याय एक कार्य रूढी रीते करी योजा का-
र्यमा जाय, एक कार्यपणे उपजेला त्यांथी विणसी
बीजा कार्यपणे उपजे तेमज दर समय पर्याय प्र-
वाह जाणवो ॥ ४ ॥

अविभागी पर्याय जेह, समवायी कार्याना
गेह ॥ जे नित्य त्रिकाली अनंत, तसु शायक
ज्ञान (भाव) महंत ॥ सु० ॥ ५ ॥

અર્થ:-પ્રતિ પ્રોડો અવિભાગી જે જગી વર્ગો રહ્યા છે તે આત્માથી અમેદગ્નો સમયાગ સંબંધે તે અનાદિ સંબંધે પણ કદિયુ અને તે વર્ગોને મળે સમય કાર્ય સમયાગ પડેલે કાર્ય સંબંધ છે પડેલે કાર્યના ધાર છે. તે અવિભાગી વર્ગોનો નિત્ય છે ત્રિકાલી છે, અનંદ છે, સેમાંના એક વર્ગોય જે કોઈ કાલે ઘટે તથે નહીં તેથી અશ્રય છે, સ્વમંત્ર છે અપ્રપાસે કાર્યકારી છે પડેલે વિના પ્રપાસે જે સહજ સ્વભાવિક કાર્ય થયાં કરે. તેમાંના જ્ઞાનન અનંત વર્ણવોમાં પરમ જ્ઞાવકભાવ રહ્યો છે તે વર્ણવો વહે વોતે વોતાને અને અન્ય દ્રવ્યના ગુણ વર્ણવોને જાણવાની મહંત શક્તિ રહી છે તે શક્તિ પ્રજોને તો વ્યક્તિ વળે થઈ તેથી તે જ્ઞાનાદિક અનંત ગુણોના જ્ઞાતા ભોક્તા છે ॥ ૫ ॥

જે નિત્ય અનિત્ય સ્વભાવ, તે દેલે દર્શન ભાવ ॥ સામાન્ય વિશેષનો પિંડ, દ્રવ્યાર્થિક વસ્તુ પ્રચંડ ॥ સુ૦ ॥ ૬ ॥

અર્થ:-વસ્તુતા જે નિત્યાનિત્ય સ્વભાવ તે પ્રમુજી દર્શનભાવે કરી દેલે છે તેથી પ્રમુ સામાન્ય

અને વિદ્યોપ લક્ષણનાં પદત્વ વિદ્યાર્ત્તમ દ્રવ્ય તે તે
દ્રવ્યવર્ણને સદા ધર્મીયંત છે અને પ્રખંડ કે० મહા-
ધર્મીયંત (ચલંત) વસ્તુ છે ॥ ૬ ॥

ઈમ કેવલ દરશન નાળ, સામાન્યવિદ્યોપનો
માળ ॥ દ્વિગુણ આત્મ શ્રદ્ધાળ, ચરણાદિક ત
વ્યવસાળ ॥ સુ० ॥ ૭ ॥

અર્થ:-એમ પ્રભુજી કેવલદર્શન અને વેવલજ
પત છો પડેલે વસ્તુના સામાન્ય વિદ્યોપ માળ પ્રગ
કરવાયાલા સૂર્ય છો. ઉપયોગમયી આત્મા છે
તે ઉપયોગ સામાન્ય વિદ્યોપ છે પ્રકારે છે ઉપા
“ઉપયોગમયો અપ્પા, ઉપયોગો દુવિષ્ણવો” ના
આત્મા દર્શન જ્ઞાનમયી છે. અને ચરણાદિક ત
વ્યવસાળ કે० જ્ઞાન ઉપયોગ અને દર્શન ઉપયોગ
ગિરતાળ રમણ તેનુંજ નામ ચારિત્ર કહીયે થ
જ્ઞાન દર્શનના અનંત વર્ણવમાં ગિરતાળ ઉપા
રમે તિહાં રાગાદિ વિભાવનાં અવકાશ નથી ક
પામ ધીતરાગતાળ શ્રદ્ધાત્મનાવમાં ગિરતા તેને
ચારિત્ર કહિયે અને આદિ શબ્દે ઉપયોગમાં જા
યોગ અને આત્મ શુદ્ધવર્ગીય અવાધિતવર્ણ રહે

अन्वयाचाय गुण कहीण, उपयोगने धिर छोडो
 अर्कप राखवावाली निज शक्तिने अचल-अनंत
 चीय कहीण, शुद्ध उपयोगमां गिर रहेलो आत्म
 परम समाधि भोगचे छे माटे तेंने परम समाधि
 कहीण, कोई प्रकारनो भय आवे नहीं माटे निर्भय
 कहीण चली कोई प्रकारे आकुरता आवे नहीं माटे
 निराकूल कहीण, उपयोगमां अन्य प्रवृत्ति नथी
 माटे परम निवृत्ति कहीण, शुद्धोपयोगवंतने परतंत्र-
 ता नथी माटे परम स्वतंत्रता कहीण, शुद्धोपयोगी
 आत्म गुणमांटे परम तृप्तिवंत छे माटे परम नय
 कहीण, धिर उपयोगवंत स्वपरद्रव्य भाय घाणनी
 हाणी करतो नथी तेथी परम क्षमा कहीण चली
 सर्व जीवोनी सत्ता समान जाणे छे कोईने हीण
 अधिक जाणतो नथी माटे परममार्दव कहीण, अहीं
 आं स्वपर जीवने घंचवुं ठगवुं नथी वक्रता नथी
 माटे परम आर्यव कहीण, अहींआं परद्रव्यनी का-
 मना इच्छा मूर्छा ग्राहकता व्यापकता रक्षकता
 स्पृहा नथी माटे परम मुक्ति कहीण एम सहज, शु-
 द्धात्म अनंत गुणो उपयोगमांज भासु छे, ए प्रमा-
 णे व्यवसाय के० ज्ञानदर्शन शुद्धोपयोग व्यापारमां

ધરણાદિક અનંત ગુણો આવ્યાં જાણવા ॥ ૭ ॥

દ્રવ્ય જેહ વિશેષ પરિણામી, તે કહીય
પજ્જવ નામી ॥ છતી સામર્થ્ય દુભેદે, પર્યાય
વિશેષ નિવેદે ॥ સુ૦ ॥ ૮ ॥

અર્થ:-દ્રવ્ય પોતે સામાન્ય છતાં વિશેષ પરિણા-
મી છે એટલે એક દ્રવ્યમાં અનંત સ્વપર્યાય અને અનં-
ત સ્વપર્યાયમાં એક દ્રવ્યપણું માટે પર્યાયનામી કહી-
ય. ઉક્તંચ:-“ ॥ ગુણાણામાસજ દબ્ધં, એક દબ્ધસિ-
યા ગુણા ॥ લક્ષણં પજ્જયાણંતુ, ઉભજ નિસ્સિ-
હિઆ ભવે ” ॥ એટલે અનંત પર્યાય લક્ષણવંત દ્રવ્ય
જાણ્યો. તે પર્યાયો છતી અને સામર્થ્ય એમ છે મેદે
છે, છતી પર્યાય ક્ષેત્ર વિસ્તારપણે સર્વે પ્રદેશમાં અનં-
તાનંતા રહ્યા છે અને તે સ્વકાલે સામર્થ્ય પણે ઉર્દ્ધ-
તાપ આવી કાર્ય કરે છે એટલે તિર્પક ક્ષેત્ર વિસ્તાર-
પણે જે રહ્યા તે છતી પર્યાય કહીય અને સ્વકાલે
ઉર્દ્ધતા આવી આપ આપણું કાર્ય કરે તે સામર્થ્ય
પર્યાય કહીય એમ વિશેષ પર્યાયને તિલ્લે છે. વિ-
શેષ ભોગવે છે ॥ ૮ ॥

તસુ રમણે મોગનો વૃંદ, અપ્રયાસી પૂર્ણા-
નંદ ॥ પ્રગટી જસ શક્તિ અનંતી, નિજ કાર-
જ શક્તિ સ્વતંત્રી ॥ સુ૦ ॥ ૬ ॥

અર્થ:-તે અનંત સ્વશુદ્ધ રમ્ય પર્યાયમાં રમગ
તેથી દરેક સમય સમકાલે અનંતાનંદનો ભોગ છે.
અને તે પર્યાય પ્રયુજવામાં અને ભોગ ભોગયવામાં
કોઈ પ્રકારે કોઈ ધસત પણ પ્રયાસ કર્યો પડતો
નથી પણ સહેજે પર્યાય પ્રવર્તે છે અને સહેજે ભોગ
આનંદ ઉપજે છે એથી જેને અનંતી શક્તિ સ્વતંત્ર
પ્રગટ થઈ છે. તેથી સકલ ગુણોની આપ આપણ
કાર્યોની પ્રવર્ત્તી સહજ સ્વભાવે સ્વનંદ્રપણે થા
છે ॥ ૬ ॥

ગુણ દ્રવ્ય સામાન્ય સ્વભાવી, તીર્થપત્ર
ત્યક્ત વિભાવી ॥ પ્રભુ આળા મક્તે લીન
તિણે દેવચંદ્ર પદ કીન ॥ સુ૦ ॥ ૧૦ ॥

અર્થ:-પ્રભુ, ગુણે અને દ્રવ્યે સામાન્ય સ્વભાવી
છે, ચતુર્વિધિ સંઘને તારવાનો માર્ગ સ્થાપન કરવા-
વાળા તેથી તીર્થપત્રી. જેણે સકલ વિભાવ તજ્યો

છે એમ છતાં પણ હૃદય પ્રભાવે અધિ જીવોને દેશના
આપી તારે છે પણ તેનું મમત્વ કરતા નથી. જે જીવ
પ્રમુજીની આણા સેવવામાં લપટીન થયો તેણે દેવ-
માં ચંદ્રમા સમાન एवं પોતાનું સિદ્ધિ પદ પ્રગટ
કર્યું કરે છે અને કરશે । ૧૦ ॥

॥ અથ ચતુર્થ શ્રી મહાજસ જિન સ્તવન ॥

આત્મ પ્રદેશ રંગધલ અનુપમ, સમ્યક્-
દર્શન રંગરે, નિજ સુખકે સધૈયા ॥ તું તો
નિજ ગુણ લેલ વસંતરે ॥ નિજ૦ ॥ પર પરિ-
ણતિ ચિંતા તજી નિજમે, જ્ઞાન સલાકે
સંગરે ॥ નિ૦ ॥ ૧ ॥

અર્થ:-આત્માના અસહ્યાતા પ્રદેશમાં રહેલી
જ્ઞાનદર્શન ચરણ ધીર્યાદિ અનંત આત્મ શક્તિ તે
અનંત આનંદ આપવાવાલી છે માટે રંગ સ્થાનક
તેનેજ કહીએ કે જ્યાં અનંત આનંદ આવે. અને જે
ધિપપનો આનંદ તે તો અધિર પરતંત્ર મહુ રો

અને કર્મવંધનું કારણ તે જેમાં વિગતમાં ગતો થઈ
 નીને મોગસુદ્ધિ આનંદ માનુષ રહે છે પણ જ્યાં
 સત્તાભૂમિમાં રહેલો આત્મીક આનંદ તેને પૂરતા
 ઉપચરિત આનંદનો ઉપમા લાગી શકે નહીં પણ
 અનુપમ નિરુપચરિત પરમ આનંદ છે. પણ ઉપો
 જીવ મિથ્યાત્વ સુદ્ધિ થયેલી વિગતમાં ધામન
 તજે અને સમ્યક્દર્શન પ્રગટ થાય તોજ તે આનંદ
 હઈ શકે તો સમ્યક્દર્શન કરી રમ આને. માટે
 સમ્યક્દર્શન સહિત આત્મ મિત્રિ ગુણના દાતા
 શ્રી મહાજમ જિનેશ્વર મહાજમવંશને આત્મ મિત્રિ
 સુલતા સાધક મન્યજાણો મેયો-ખાણો. જે શાખ
 તસુલ અભિલાષી ! જેમાં અનંત પળીવનો ધામ કે
 પૂર્યા આત્મગુણ રૂપ ધર્મંતમાં નિરંતર રેલો. પુર
 મલ પરિણતિથી કોઈ કાલે પણ સુખ હોય નહીં
 કેમકે તે અનંત ધર્મણથી નિવરેલી માટે વિનાશ
 ક અને આપણી ઇચ્છા રહે નહીં, આપણી ઇચ્છા
 વર્તે નહીં એમ છતાં પણ મૂઢ જીવ ન માંહે અમર્ય
 સુખ માની ડલટો પ્રયાસ કરી કોઈક અમ હોય
 મોગવે છે. એમાં ઉમેદ કરવાથી નાઉમેદપણું ધાવ
 ન માંહે સુલની આશા રાખવાથી નિરાશપણું આ

માટે પર પરિણતિની આશા તજી શુદ્ધ દર્શન જ્ઞાન
ચરણમય નિજાત્મ પરિણતિમાં खेलો. પરપરિણતિનું
ચિંતન તે કલેશ માત્ર છે માટે તે તજી જ્ઞાનમિત્ર
સાથે અસ્તંગ સ્વતંત્ર શુદ્ધાત્મ પરિણતિમાં खेलો તે-
થીજ એકાંતીક અત્યંતીક આનંદ ઉપજે. અહિંઆ
કાંઈ કલેશ કે પરતંત્રતા છે નહીં ॥ ૧ ॥

વાસ ધરામ સુરુચિ કેશર ઘન, ઘાંટો
પરમ પ્રમોદ રે ॥ નિઃ આત્મ રમણ ગુલાલ
કી લાલી, સાધક શક્તિ વિનોદરે ॥ નિજ ॥ ૨ ॥

અર્થ:-શુદ્ધાત્મ પરિણતિમાં ઉપયોગનો ધામ
કર્યાં તે રૂપ ધરામની શીતલ ત્વો અને શુદ્ધાત્મ
ગુણ સમુદાયમાં રુઢી પરમ રુચિ રૂપ જથાથથ
કેશર પરમાનંદે નિજ અંગે ઘાંટો અને રમ્ય આત્મ
ગુણમાં રમણ રીઝ રક્ત પરિણામ રૂપ ગુલાલની
લાલી આત્મ અંગે ચઢે તેથી સાધક જીવને આપણી
અનંત સ્વતંત્ર શક્તિનાં વિશેષ પ્રમોદ હર્ષ
ઉપજે ॥ ૨ ॥

મિષ્ટ મિષ્ટ વિચારી જે જે ના તે તેનામાં સમાધી પર
 તક્ષણથી પરમ ઉદાસીન થયું તે વૃષકત્યવિતર્ક
 મ્વપર વિચાર નામા શુક્લધ્યાનનો પહેલો પાંચો
 અને આપણા અનંત પર્વાયો ગુણોમાં અમે દ્રઢ્યમાં
 સંક્રમાયી અભેદ નિવિવરૂપ ઉડચલ સમયાનંતર
 અલંહ ધ્યાનરૂપ શુક્લધ્યાનના એકત્યવિતર્ક અપર
 વિચાર નામા યોજા પાયાની હ્વાઝલ્ય હ્યોતિ રૂપ
 હોલોની હ્વાલામાં કર્મરૂપ કટોર કાઠ પાલી અસ્મ
 કરી ચ્વાલ ઉઢાવી ચૌદમા ગુણટાણાના કંતે શેષ
 ચાર તેર પ્રકૃતિ દલ ચેરચવા રૂપ નિર્ભરા તે વ્યુદ્ધિષ્ઠ-
 ક્રિયા નિવૃત્તિરૂપ અસ્મચેલ અતિ જોરે કરી સકલ
 કર્મ પાપમલ ધોઈ શુદ્ધ બ્રહ્મરૂપ પરમસિ

परिणतिर्ना पूर्ण प्रगट्मा पामे. मुनिभ्यो एव त्रिज
शुद्धात्म शक्ति साधे ॥ ५ ॥

सकल अज्ञांग अलेख त्रामंगत, नाहिं होये
सिद्ध रे ॥ निज० ॥ देवचंड आणामें खेलै, उत्तम
सुंई प्रसिद्ध रे ॥ निज० ॥

अर्थ:-अने मन यचन काया तथा अल्प सर्वे
पुद्गल योग रहित तथा लेश्या रहित अत्र पर संग
रहित होय एटले भोगादिकभी नाही पोई सिद्ध
अई चिय महेलमां शिष्ययष्टु संगे आदि अनंत स्व-
तंत्र आनंद भोगये. देखयट मुनि क हेवे के जे जिन-
श्वरनी शुद्ध स्यादाद आणामां खेलवुं तेज उत्तम
सिद्धि सुख पामवानुं उत्तम प्रसिद्ध साधन बे ॥६॥

॥ अथ पंचम श्री विमलजिन स्तवन ॥

॥ राग-कडम्बो ॥

धन्य ! तुं धन्य तुं ! धन्य ! जिनराज तुं,
 धन्य ! तुज शक्ति व्यक्ति सनूरी ॥ कार्य क-
 रण दश सहज उपगारता, शुद्ध कर्तृत्व परि-
 णाम पुरी ॥ धन्य० ॥ १ ॥

अर्थ:-हे ! श्री विमलनाथ स्वामी तुं धन्य
 के माहृदिक सकल कर्म शत्रुनें जीतो आत्म सत्ता
 भूमि पोषाने तावे करी अर्बुद राज्य भोगवो हो
 बली ज्ञान दर्शन धरण वीर्यादिक ताहरुं धन छे
 बली धन्य ! तमने के हमारा सरस्वा रंक जीबोने
 सहज आत्म शुद्धतारूप धन दयावी धनवंत करी
 हो ए आदि अनेक प्रकारे तमने धन्य ! छे, धन्य
 तमारी शक्ति के जे महा तेजवंत व्यक्त (प्रगट
 र्थ छे, ज्ञानादिक सकल गुणकार्यरूप कार्यदश
 तथा ने कार्यना कारण रूप छती पर्यायनी प्रवृत्ति
 एम भावे कारण दया ए बने तमारी तमाराम
 अभेदपणी छे बली हमारा पण आत्म सिद्धि कार्य

जोडायेला छे त्यांथी तोडी हमारा ज्ञानादि आत्म
कार्य सन्मुख प्रवर्तणीशुं तो हमारुं पण कार्य सिद्ध
पक्षे एमां कई शंका नथी ॥ २ ॥

दास बहु मन भासन रमण एकता, प्रभु
गुणालंबनी शुद्ध थाये । बंधना हेतु रागादि
तुज गुण रसी, तेह साधक अवस्था उपाये ।
धन्य तु ॥ ३

अर्थ:-ताहरी आज्ञा सेववावाला ताहरी दासने
ताहरी गुणोनो परम आदर बहुत सन्मान आचवाथी
ताहरी गुणो यथार्थ भासे थने रमण पण तमारा
शुद्ध गुणोमां थाय अने साधकना परिणाम विषया-
दिक पुद्गल गुणोमां जोडायेला ते त्यांथी छुटी
ताहरी शुद्ध गुणोमां एकत्वपणे रमे ते साधक प्रभु
गुण आलंबनी थई पोताना ज्ञानादिक गुणो राग
रहित करी शुद्ध थाय अने कर्मबंधना हेतु रागादि
तथा मन ईद्रियो आदि परं गुण रसी होता ते प्रभु
गुण रसी थई पोतानी शुद्ध मिद्धिनी साधक दर्शा
उपजावे पटले बंध हेतुता टली मोक्ष हेतु थाय ॥३॥

સકલ પરદેશ સમકાલ સર્વિ કાર્યતા,
કરણ સહકાર કર્તૃત્વ ભાવો ॥ દ્રવ્ય પરદેશં
પર્યાય આગમપણે, અચલ અસહાય અક્રિય
દાવો ॥ ધન્ય૦ ॥ ૫ ॥

અર્થ:-પ્રભુને સર્વે સમયે સમકાલે સર્વે કાર્યની
કારણતાના કારણ રુપે છતી અધિભાગી પર્યાય અ-
નંતા છે તે છતીપર્યાયરુપ કારણની પ્રવર્તિ રુપ કાર-
ણની સહાયે સર્વે કાર્ય સમકાલે થયા કરે છે પણ
દ્રવ્યના પ્રદેશરુપ પર્યાય આગમમાં કહ્યા પ્રમાણે
અચલ અસહાય અને અક્રિયપણે છે એટલે પ્રદેશ
કોઈ કાર્ય કરતા નથી પણ પ્રદેશને આધારે છતી
અધિભાગી પર્યાયો રહ્યા તેજ કાર્ય કરવાના કાર-
ણપણે પ્રવર્તે છે ॥ ૫ ॥

ઉત્પત્તિ નાશ ધ્રુવ સર્વદા સર્વની, પદ્મગુણી
હાનીવૃદ્ધિ અન્મૂનો, ॥ અસ્તિ નાસ્તિત્વ સત્તા
અનાદિ થકો, પરિણામન ભાવથી નહીં અ-
જૂનો ॥ ધન્ય૦ ॥ ૬ ॥

કમ જંજાલ યુંજનકરણ યોગ જે, સ્વામી
 ભક્તિ રમ્યા ધિર સમાધિ દાન તપ શીઝ વ્રત
 નાથ આળા વિના, થઈય બાધક કો ભવ
 ઉપાધિ ॥ યન્ય૦ ॥ ૪ ॥

અર્થ:-પંચ ઈન્દ્રિયો અને મનચક્ષુ કાયાના યોગ
 પરદ્રવ્યમાં રક્ત થઈ કર્મ જંજાલ નિવર્જોય છે. જ્યારે
 સુધી પ્રભુની આજ્ઞા જાણી આદરી નથી ત્યારે સુધી
 આત્મા કર્મચેતનાપણે અને કર્મફલચેતનાપણે પરિ-
 નમ્યા થકો પુદ્ગલ ક્રિયાથી સુખ થાય છટે પુદ્ગલ
 ત્યાગ, ગ્રહણ પ્રવર્તિથી સુખ થાય છે એમ જાણી અણે
 યોગો અને પંચે ઈન્દ્રિય પુદ્ગલ ક્રિયામાં પ્રયુજે તે
 વડે આઠે કર્મની જાલ શુંયો પોતેજ તેમાં ફસાયો
 બંધાયો રહે પણ જ્યારે પ્રભુની આજ્ઞા જાણે સન્માને
 આદરે ત્યારે તે પંચેન્દ્રિયો અને અણે યોગ ધિર સમા-
 ધિમાં રમે અને પ્રભુની આજ્ઞા ચટારનું દાન શીઝ
 તપ વ્રતાદિ ભાવધર્મ વિના એકાંતે હહલોક આહા-
 રાદિ અર્થે, પરલોક દેવાદિ અર્થે, અપમ ન ટાલવા
 અને માનમેલવવા અર્થે જે જે અનુષ્ઠાનો આદરે તે તે
 કર્મપંથનાં કારણ થઈ ભવઉપાધિને ઘટારનાર થાય. ૪।

સકલ પરદેશ સમકાલ સર્વે કાર્યતા,
 કરણ સહકાર કર્તૃત્વ ભાવો ॥ દ્રવ્ય પરદેશ
 પર્યાય આગમપણે, અચલ અસહાય અક્રિય
 દાવો ॥ ધન્ય૦ ॥ ૫ ॥

અર્થ:-પ્રમુને સર્વે સમય સમકાલે સર્વે કાર્યની
 કારણતાના કારણ રૂપે છતી અધિભાગી પર્યાય અ-
 નંતા છે તે છતીપર્યાયરૂપ કારણની પ્રવર્તિ રૂપ કાર-
 ણની સહાયે સર્વે કાર્ય સમકાલે થયા કરે છે પણ
 વ્યના પ્રદેશરૂપ પર્યાય આગમમાં કહ્યા પ્રમાણે
 અચલ અસહાય અને અક્રિયપણે છે પટલે પ્રદેશ
 નોંદે કાર્ય કરતા નથી પણ પ્રદેશને આધારે છતી
 અધિભાગી પર્યાયો રહ્યા તેજ કાર્ય કરવાના કાર-
 ણપણે પ્રવર્તે છે ॥ ૫ ॥

ઉત્પત્તિ નાશ ધ્રુવ સર્વદા સર્વની, પટ્ટગુણી
 હાર્નાશ્વદિ અન્વૂનો ॥ અસ્તિ નાસ્તિ—
 અનાદિ થકો, પરિણામન ભાવથી
 મૂનો ॥ ધન્ય૦ ॥ ૬ ॥

અર્થ:-તે છતી પર્યાયો સર્વે સર્વદા કાર્યપણે
 ઉપજે અને કારણ પણેથી વિણસે ઘલી કાર્યપણેથી
 વિણસી કારણપણે ઉપજે ઘલી આવીર્ભાવપણે ઉપ-
 જે અને તીરોભાવપણેથી વિણસે ઘલી તીરો ભાવપણે
 ઉપજે અને આવીર્ભાવપણેથી વિણસે. ઘલી પદ્મગુણી
 ધૃદ્ધિ હાળી પળે ઉપજે વિણસે તેની વિગત:-

છતી પર્યાયમાંથી જે પ્રદેશે સામર્થ્યભાવે અ-
 નંત પર્યાયો આવ્યા છે તેથી અન્ય પ્રદેશે તેજ સમ-
 યે અનંતગુણા પર્યાય સામર્થ્યપણે આવે ઘલી તેથી
 અન્ય પ્રદેશે તેજ સમયે અસંખ્યાતગુણા પર્યાયો
 સામર્થ્યપણે આવે-ઉપજે ઘલી તેજ સમયે તેથી
 અન્ય પ્રદેશે સંખ્યાતગુણા પર્યાય સામર્થ્યપણે ઉપજે
 ઘલી તેજ સમયે અન્ય પ્રદેશે અનંતમે ભાગે પર્યાય
 સામર્થ્યપણે ઉપજે ઘલી તેજ સમયે અન્ય પ્રદેશે
 અસંખ્યાતમે ભાગે પર્યાયો સામર્થ્યપણે ઉપજે ઘલી
 તેજ સમયે અન્ય પ્રદેશે સંખ્યાતમે ભાગે પર્યાયો
 સામર્થ્યપણે ઉપજે પણ પ્રમાણે જણ મેરે સામર્થ્ય
 પણેથી વિણમે અને તીરોભાવે ઉપજે એમ પદ્મગુણી
 હાળી અને ધૃદ્ધિનાં ઉત્પાદ અને વ્યવ એક સમય

સકાલે થાય. ડયાં હાણીનો વ્યય ત્યાં વૃદ્ધિનો
ત્યાહુ અને ડયાં વૃદ્ધિનો વ્યય ત્યાં હાણીનો ઉત્પાદ
મ પ્રદેશે આશ્રિત તિર્જજતાણ હાણી વૃદ્ધિ સમ-
પી. હયે સમય આશ્રિત ઉર્દ્ધતાણ પદગુણ હાણી-
દિ કહીણ હીણ તેની વિગત:-

પ્રથમ સમય જે પ્રદેશે અનેતા પર્યાનો સામાર્થ્ય-
ણે ઉત્પાદુ હતો અને તીરોપણનો વ્યય હતો તેજ
પ્રદેશે અન્ય સમયે તેથી અનેતદુણા પર્યાપનો સામ-
ર્થ્યપણનો ઉત્પાદુ અને તીરોપણે વ્યય પહો તેથી
અન્ય સમયે તેજ પ્રદેશે તેથી અસંખ્યાતગુણા પર્યા-
પનો સામાર્થ્યણે ઉત્પાદુ અને તીરોપણે વ્યય પહો
તેથી અન્ય સમયે તેજ પ્રદેશે તેથી સંખ્યાત ગુણા
પર્યાપનો સામાર્થ્યણે ઉત્પાદુ અને તીરોપણે વ્યય
પહો તેથી અન્ય સમયે તેજ પ્રદેશે તેથી અનેતમે
ભાગે પર્યાપનો સામાર્થ્યણે ઉત્પાદુ અને તીરોપણે
વ્યય પહો તેથી અન્ય સમયે તેજ પ્રદેશે તેથી અસં-
ખ્યાતમે ભાગે પર્યાપનો સામાર્થ્યણે ઉત્પાદુ અને
તીરોપણે વ્યય પહો તેથી અન્ય સમયે તેજ પ્રદેશે
તેથી સંખ્યાતમે ભાગે પર્યાપનો સામાર્થ્યણે ઉત્પાદુ
અને તીરોપણે વ્યય થાય તમ સમય આશ્રિત --

સ્વરૂપ હાણીવૃદ્ધિ જાણવી તે ઉર્દ્વતાએ હાણીવૃદ્ધિ કહીએ. એમ સિદ્ધાંતમાં વિચિત્ર પ્રકારે હાણીવૃદ્ધિ કહી છે તે સિદ્ધાંતોથી સમજી લેવી. ગ્રંથ ગૌરવ માટે અર્હિયાં વિશેષ લખ્યું નથી અર્હિયાં સ્વરૂપ હાણીવૃદ્ધિ કહી તે સમાસથી સમજવી પણ અનંતાના અનંત, અસંખ્યાનાના અસંખ્યાત અને સંખ્યાતાના સંખ્યાત ભેદ છે તે સર્વે મલોને અનંત-રૂપ હાણીવૃદ્ધિ સમજવી.

ए पदगुण हाणीवृद्धि रूप परिणमन कलुं तेम सर्वे समय अस्ति अस्तिरूप परिणामे, नास्ति नास्तिरूप परिणामे, ज्ञानपर्याय ज्ञानपणे, दर्शनपर्याय दर्शनपणे, वर्णपर्याय वर्णपणे. गंधपणे ए आदि जे जे द्रव्यमां जे जे सामान्य विशेष स्वभाय होय ते ते सर्वे समय ते ते रूपेज परिणामे. एम परिणमन भर्म अनादिर्था सर्व द्रव्यमां छे कोई नयां नथो नथो अने जूना मटतो नथो पण नदि नचि स्वगुण परिणतिए परिणामे, यतः भगवई अंगे:-“अतिथि ने अतिथितं परिणमयी नतिथि ते नतिथितं परिणमयी” एटले कोई द्रव्य स्वस्वरूप अगर

स्वस्वभावा छोड़े नहीं अने अन्य स्वभावने ग्रहे नहीं
 पण मिथ्यात्वी बहिरात्मा जीवनी द्रष्टी आत्मस्व-
 भाव बाहिर वर्त्ते छे तेथी पोताना शुद्ध परिणमन
 तरफ द्रष्टी बिना ते शुद्ध भावने जाणी आदरी
 शक्तो नथी एटलेज पुद्गल परिणतिमां पोतानुं
 कार्य मानी ज्ञान दर्शन चरण वीर्यादि गुणोने पुद्ग-
 ल परिणतिमां रोके छे तेथी स्वगुणो अवरापी चह
 अने मलीन धई शुद्ध स्वगुण कार्य करी शक्ता नथी
 तेथी शुद्ध स्वतंत्र परमाणंदनो भोग केम लेई शकाय ?
 अथौत् नज लेई शकाय. माटे विमल जिनेश्वरनां
 विमल वचनो हृदयमां धारी परम सन्माने प्रभु
 जालंघने वर्त्ते ते सकल दुःखथी निवृत्ति परमाणंद
 प्राप्त करे, वली सर्वे द्रव्यने परगुण हाणी वृद्धिमां
 कोई समय पण न्यूनपण के अधिकापणुं धनुं नथी.
 द्रव्यमां अगुणलघुनुं एक अग्नेड चक्र छे ते सर्वे
 समम परिणमे-करे. प्रदेश गते हाणी वृद्धि कहे-
 वाय पण द्रव्य स्वभावे तो गुण लघु भनो नथी
 तेथी अगुणलघु नामे ए गुण जाणवो. पंचास्ति
 द्रव्यने स्वद्रव्ये स्वक्षेत्रे स्वकाले अने स्वभावे अस्ति-
 पणुं छे अने परद्रव्य परक्षेत्र परकाल अने परभाव

रूप ध्यानी सत्ता स्वद्रव्यादिकमां नथी एटले पर-
द्रव्य परक्षेत्र परकाल अने परभाव रूप न थया दे-
वानो सत्ता द्रव्यमां छे तेनेज नास्तिस्वभाव कही-
ए. एम सदा स्वद्रव्यादिके रहेतुं ते अस्तिस्वभाव
अने परद्रव्यादिके ध्यानी स्वभाव पोतामां नही
ते नास्तिस्वभाव कहीए. ते नास्तिस्वभाव पण
द्रव्यमां छनो छे आस्तिस्वभाव सर्वे समय स्व
द्रव्यादिके उत्तीरणे राखे अने नास्तिस्वभाव ते
परद्रव्यादिके न थया दे ए छेने स्वभाव द्रव्यना
द्रव्यथी अभेदपणे जाणवा. एम नित्य स्वभाव,
अनित्यस्वभाव, भेदस्वभाव, अभेदस्वभाव, भव्यस्व-
भाव, अभव्यस्वभाव, एम द्रव्यना सामान्य विशेष-
पादि अनेक स्वभाव द्रव्यमां द्रव्यथां अभेदपणे छे
तेमांथी मुख्यपणे कोई कोई ठेकाणे ओछा अधिका
मुख्य स्वभाव दर्शाव्या छे पण द्रव्य अनंत स्व-
भावी छे. ते सर्वे स्वभावना परिणमन भाव सहि-
त द्रव्य अनादिनां छे पण नथो परिणमन भावी
नथो नथी. सर्वे समय आप आपणी परिणामिक-
ताने कोई द्रव्य के कोई गुणो के कोई पर्यायो चूके
नहीं. कोईनी परिणामिकता कोईथी रोकाय नहीं

माटे शुद्धात्म परिणामिकता अखंड जाणी निर्मय
 निराकुलपणे स्व छती पर्यायना अनंत स्वतंत्र आ-
 नंदमां मग्न रहेवुं. ज्यांसुधी आत्म शुद्धतानुं ज्ञान
 नथी त्यांसुधी जीव विभावतामां रमी दुःखी रहे
 छे पण शुद्धात्म ज्ञान थया आदर-या पछी विभाव-
 तानो अंश रहे नहीं तो दुःख शाने होय ? माटे
 आत्मा पूर्ण स्वगुण पर्यायने जाणी परमानंद भोगी
 थाय माटे अवसर पामी प्रमाद छोड़ी शुद्ध सदा-
 गम सेवी परमानंद भोगी थवुं एज उपदेश छे ॥६॥

ईणी परे विमल जिनराजनी विमलता,
 ध्यान मन मंदिर जेह ध्यावे ॥ ध्यान पृथक्-
 त्व सविकल्पता रंगथी, ध्यान एकत्व अवि-
 कल्प आवे ॥ ७ ॥

अर्थ:-ए प्रमाणे विमल जिनेश्वरनी पूर्ण विम-
 लता ऊलखी मन मंदिरमां विमलतानु ध्यान ध्याय
 ते प्रत्येक द्रव्यना भिन्न भिन्न गुण पर्यायोना भिन्न
 भिन्न विचार रूप पृथक्त्ववितर्क नामा सविकल्प
 ध्यान रंगे करी करे तेज पुरुष स्वगुण पर्याय

સ્વરસંગી અમેદાગને જાણે અને તેનેજ ગુણગાને
 વિવરણ રહિત જુદા ગુણગણાન આપે, પણ કિમ
 આજાગી જે વિવરણ છે તે મનના અભિપ્રાય જાણ્યા
 વિના ધ્યેય કેવો અને જ્ઞાન વિધિ કેવો તેને તે
 રૂઝાણે ? અર્થાત્ મગ જાણે, માટે મુક્તિ મેળે
 રહિ જુદા ધ્યેય અને જુદા જ્ઞાન વિધિ જાણી ગુણ-
 જ્ઞાન માટે ઉચિત પરિણામી માટે વ્યયોગ મનવાસી
 કર્મનો નાશ કરી શકાય ॥ ૭ ॥

ઉક્તંચ “જો જાણઈ અરિહંતે, દટ્ય ગુણ
 પમ્પવંતેહિ ॥ સો જાણઈ અપ્પાણં, મોહો
 શ્વલ્લુ જાદિ તસ્સ લયં” વીતરાગી અસંગી
 અનંગી પ્રમુ, નાણ અપ્રયાસ અવિનાશ ધારો ॥
 દેવચંદ્ર શુદ્ધ સત્તા રસી સેવતાં, સંપદા આરમ
 શોભા વધારો ॥ ધન્ય૦ ॥ ૮ ॥

અર્થ:-પ્રમુને રાગ સર્વાંશે નાશ થયો છે અને
 પર દ્રવ્યાદિકનો સંગ નર્થ તથા ઔદાતિકાદિ પુદ્ગ-
 લીક વિનાશીક અંગ પણ નર્થ તેથી જ્ઞાન દર્શન
 વરણ અને ધીર્યાદિ અનંત ગુણો પરમ નિમલ અને

થિર થયા છે અને શ્રંગ રહિત તથા પર શ્રંગ રહિત
 થયા માટે તે ગુણો મલિન થવાને નિમિત્ત પણ નથી
 અને જેના જ્ઞાનાદિ ગુણો, વિનાશપાસે સહજ સ્વ-
 તંત્રપણે સકલ સમય પૂર્ણ પર્યાયે પ્રગટપણે પર્તે છે
 અને પોતાનું આત્મ શ્રંગ અને આત્મિક રિદ્ધિ અનેત-
 કાલસુધી અક્ષય અવિનાશીપણે પ્રગટ સિદ્ધતા
 પામ્યા છે એવા પારે નિકાયના દેવોમાં શ્રદ્ધા
 સમાન શુદ્ધ સત્તા રસી પ્રભુજીને શુદ્ધ સત્તા રસીઓ
 પર સેવે તે સ્વભાવિક આત્મીક સંપદા ધારી
 થાય ॥ ૮ ॥ સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ પૃથમ શ્રી સર્વાનુભૂતિ જિન સ્તવન ॥

॥ જગજીવન જગવાસીદો ॥ ૧ દેસી ॥

જગ તારક પ્રભુ વીનવું, વિનતડી અવ-
 ધારે ॥ તુજ દરશન વિણ હું મમ્યો, કાલ
 અનંત અપારે ॥ જગ ॥ ૧ ॥

અર્થ:-શુદ્ધાત્મ અનેત ગુણ પર્યાયનો સકલ
 સમય જેને અનુભવ વિલાસ છે એવા સર્વાનુભૂતિ
 નામા દ્વદ્વા સીર્ષક, જગ જીવોના તારક તમારા

આગલ હું અરજ કરું હું તે માફરી અરજ અચારો.
તમારા સરખા ઉપકારીની આણા અણજાણો
તમારા દર્શાવેલા જીયાદિક નય પદાર્થના ભાવ મને
દર્શ્યો નહીં ત્યાંસુધો દેહાદિકની મમતાળ જ્ઞાના
ઘરણાદિક આઠ કર્મ બાંધો મય ઘનમાં ભૂલો મટકો
અનાદિ અનંત અપાર કાલ આજ સુધો મેં વહુ
વહુ દુઃખ સહ્યાં ॥ ૧ ॥

સુહમ નિગોદ મેવે વસ્યો, પુદ્ગલ પરિ-
અદ્ર અનંત રે ॥ અવ્યવહારણે મમ્યો, ક્ષુલ્લક
મય અત્યંતરે ॥ જગ૦ ॥ ૨ ॥

અર્થ:-સૂદ્ધ મ નિગોદમાં અનંત પુદ્ગલપરાવર્તન
કર્યો અને અનંત કાલસુધો વ્યવહાર રાણીમાં પણ
આઠ્યો નહીં. યલબંત પુરુષના એક સ્વાસો સ્વાસમાં
અદાર ઘણત જનમ્યો અને સસાર ઘણત મરણ કર્યું
એમ ક્ષુલ્લક મય અંત રહિત કર્યા યલી કપાય
અને મારણાંતિક સમુદ્ઘાતની વેદના વારંવાર સહી
બિભ્રામ ન પામ્યો ॥ ૨ ॥

વ્યવહારે પણ તિરિવિ ગતે, ઈગ વળ સંડ

અસંખી રે ॥ અસંખ્ય પરાવર્તન થયાં, ભમિયો
જીવ અધત્તરે ॥ જગ૦ ॥ ૩ ॥

અર્થ:-ધ્વજહાર રાશીમાં આઘ્યા પછી પણ તિ-
યેંચ ગતિમાં એકેન્દ્રિય વનસ્પતિ અને અસંજ્ઞીપણામાં
અસંખ્યાતાં પુદ્ગલપરાવર્તન કરયાં. એમ મારા જ્ઞાન
દર્શનાદિ નિજ ધન વિના અધત્તરે પહોં હું નીચ-
પણામાં ભમ્યો ॥ ૩ ॥

સૂક્ષ્મ થાવર ચારમેં, કાલહ ચક્ર અસંખ-
યરે ॥ જન્મ મરણ બહુલાં કરયાં, પુદ્ગલ
ભોગની કંઠરે ॥ જગ૦ ॥ ૪ ॥

અર્થ:-ચલી પૃથ્વી, અપ, તેડ અને વાયુ એ ચાર
સૂક્ષ્મ સ્થાવરમાં અસંખ્યાતા કલચક્રસુધો ઉપજ્યો
મરણો. એમ પુદ્ગલ ભોગની આકાંક્ષાએ તથા
આહારાદિ ચાર સંજ્ઞા વશે અથાગ જન્મ મરણ
કાર્યો ॥ ૪ ॥

ઓધે વાદર ભાવમેં, વાદર તરુ પણ ફેમરે
॥ પુદ્ગલ અઢી લાગટ વસ્યો, નામ નિ-
પ્રેમરે ॥ જગ૦ ॥ ૫ ॥

અર્થ:-ઓઁ યાદર ભાવમાં પડલે યાદર નિર્ગો
સાધારણ અનંત કાય વનસ્પતિમાં પણ સરવા
અઢી પુદ્ગલપરાવર્તન સુધી લાગતો ભમ્યો ॥ ૫ ॥

સ્થાવર થૂલ પરિતમે, સીત્તર કોડાકોડિ
॥ આયર ભમ્યો પ્રભુ નવિ મિલ્યા, મિથ
અવિરતી જોડિરે ॥ જગ૦ ॥ ૬ ॥

અર્થ:-યાદર પ્રત્યેક પંચે ભાવરમાં સીત્તર કોડ
કોડી સાગરોપમ ભમ્યો પણ તુમ સમાન તા
દોનદયાલ મલ્યો નહીં તેથી મિથ્યાન્વ અને અ
વિરતી સંગે રહ્યો ॥ ૬ ॥

વિગલપણે લાગટ વસ્યો, સંલિજ વા
હજારે ॥ યાદર પડજ વણસ્સરે, મૃ જલ વ
મજારે ॥ જગ૦ ॥ ૭ ॥ અનલ વિગલ પડ
મે, તસ ભવ આયુ પ્રમાણરે ॥ શુદ્ધ તત્ત્વ પ્રા
વિના, મટક્યો નવ નવ ટાળો ॥ જગ૦ ૮ ॥

અર્થ:-અગ્યાતા વિકલેન્દ્રિયરણે લાગતો ં
પાતા દજાર પરસ સુધી ભમ્યો અને યાદર પ્ર

पर्याप्ता वनस्पति तथा पृथ्वी अप अने वायुमां तथा
अग्नि तथा पर्याप्ता विकलेंद्रियमां ते ते भवना आयु
प्रणाणमा शुद्ध देव, शुद्ध गुरू, शुद्ध धर्मनी प्राप्ति
विना नवे नवे स्थान के भटक्को ॥ ८ ॥

साधिक सागर सहस दो, भोगवीथी तस
भावेरे ॥ एक सहस साधिक दधी, पंचेंद्रि
पद दावेरे ॥ जग० ॥ ९ ॥

अर्थ:-सरवाले वे हजार सागरोंपमयी काँईक
अधिक ते भावने भोगव्यो. एक हजार सागरोंप-
मयी काँईक अधिक पंचेंद्रियपणामां भूम्यो.

परपरिणति रागीपणे, पर रस रंगे रक्करे ॥
पर ग्राहक रक्षकपणे, पर भोगे आशक्करे ॥
ज० ॥ १० ॥

अर्थ:-पुद्गल परिणतिना रागीपणे, पुद्गल
परिणति रस रंगे रक्त यईने, पुद्गल परिणति
ग्रहणताए तथा परपरिणति रक्षक प्रवृत्तिए, पर-
परिणति भोग भोगवबानी आशक्ती लोभुपताए
शुद्धात्म तत्त्व दर्शु नरीतिपो एवां भ्रम

શુદ્ધ સ્વજાતિ તત્ત્વને, બહુમાને તહીનરે ॥
તે વિજાતી રસતા તજી, સ્વસ્વરૂપ રસ
પીનરે ॥ જગ૦ ॥ ૧૧ ॥

અર્થ:-જે ગુણ શુદ્ધ સ્વજાતી તત્ત્વ જે • જાગ
જાતો થી ઉપન્યા જે શુદ્ધ જ્ઞાન દર્શન જરમ સુખ
ધીર્યાદિક સાર તત્ત્વ તેનો રસીઓ થઈ તત્ત્વબહુમાન
તત્ત્વમાં લીન થયો તે વિજાતો કે • ગુદગલથી ઉપન્ય
યર્ણ ગંધ રસ સ્પર્શ આકાર શબ્દ ઉચ્ચોગ કાન્ત
હ્યાપા પ્રભા હોદી માંમ ધીર્ય ત્યજા રત્ન મતિ
માણેક સુષર્ણ રૂપું દેવ દેવી નર નારી તિપેચ સંતા
કુદુમ્પ બીદારિકશક્તિ ચૈત્રિયશક્તિ આહારકશક્તિ
તૈજસશક્તિ કાર્મણશક્તિ પૃથ્વી આદિ જે જે ગુદગલોં
ઉપજે છે તે મર્ચે ગુદગલ જાતી પડેલે આત્માને
વિજાતી છે તે સકલ વિજાતીના રસ આસ્વાદ
તજે તે પોતાના જ્ઞાન ધીર્યાદિ શુદ્ધ સ્વસ્વરૂપ રા
ગુદ ધાવ પડેલે સકલ કર્મ અરિ નાશ કરવાને
ઉત્કૃષ્ટ શક્તિ પામે અને જ્ઞાનાદિ સ્વગુણોમાં અચલ
ધીર્ય રૂપ પરમ સ્થિરતા પામે ॥ ૧૧ ॥

શ્રી સર્વાનુભૂતિ જિનેશ્વરરૂ, તારક લાયક

દેવરે ॥ તુમ ચરણે શરણે રહ્યો, ટલેં અનાદિ
કુટેવ રે ॥ જગ૦ ॥ ૧૨ ॥

અર્થ:-શ્રી સર્વાનુભૂતિ જિનેશ્વર સૈજ ભવિ
જીવોને તારવા લાપક દેવ છે. જે ભવ્ય તમામ
ચરણ શરણ આદરે-સ્વભાવાચરણમાં રહે તેને
અનાદિ કર્મબંધની માઠી ટેવ ટલે ॥ ૧૨ ॥

સથલા સાહિવ ઓલગે, આતમ સવલો
થાયરે ॥ ઘાધક પરિણતિ સવિ ટલે, સાધક
સિદ્ધિ કહાયરે ॥ જગ૦ ॥ ૧૩ ॥

અર્થ:-ઘલવંત સાહેબને અરજ કરેલાથી અને
પલવંત સાહેબની મહેરથી આત્મા પણ કર્મ નાશ
કરવા અને આત્મ સત્તાભૂમિ કપજે કરી આત્મીક
રાજ ભોગવવાને ઘલવંત થાય. એમ પ્રભુ આશ્રિત
રહે તેને સાધકતાની પદલે કર્મબંધની ઉત્તર પ્રકૃતિ
ની એકસો ધોરા બાંધવાનો ટેવ છે તે ટેવ ટલે પદલે
સાધકતા પામી સિદ્ધિ પામે ॥ ૧૩ ॥

કારણથી કારજ હુવે, પ પરતિત અનાદિરે ॥
માહરા આતમ સિદ્ધિના, નિમિત્ત હેતુ પ્રભુ

સાદિરે ॥ જગ૦ ॥ ૧૪ ॥

અર્થ:-જે કાર્યનું જે કારણ હોય તે કારણ યદંત્ર ને કાર્ય થાય એ અનાદિના નિઃશંક રીત છે. માહત્ત આત્મ સિદ્ધિના નિમિત્ત કારણ શ્રાવણી પ્રમુખી તમેજ છો ॥ ૧૪ ॥

અવિસંવાદન હેતુની, દ્રઢ સેવા અભ્યાસરે ॥
દેવચંદ્ર પદ નિપજે, પૂર્ણાનંદ વિલાસરે ॥
જગ૦ ॥ ૧૫ ॥

અર્થ:-ભવ્યને સંસારથી તારનાર પ્રમુખી અવિસંવાદ હેતુ છે. જે ભવ્ય તેમની દ્રઢ સેવા કે. આજ્ઞા દ્રઢ પરિણામે સેવવાનો અભ્યાસ રાણે તે દેવમાં ચંદ્રમાં સમાન પૂર્ણાનંદ પદવીનો વિલાસ પામે ॥ ૧૫ ॥

२८
गोवंत थई समभाव आदरी सहज आत्मिक
रुख साची रिद्धि पामीश ! ॥ ३ ॥

एक वचन जिन आगमनो लही, निपा-
रां निज काम ॥ जि० ॥ एटले आगम
रण संपजे, ढील थई किम आम ॥ जि०
से० ॥ ४ ॥

अर्थ:-कोईक पुरुषोए एकज वचन जिनागमनुं
मी जाणी आदरीने आत्मसिद्धिरुप कार्य निपा-
र्युं अने माहारा सरखाने एटलां वर्धा आगम
चन जाण्यां क्षता पण सिद्धि माटे आम केम
ल थई ! ॥ ४ ॥

श्रीधर जिन नामे बहु निस्तर्थां, अल्प
प्रयासे हो जेह ॥ जि० ॥ मुज सरिखो एट-
ले कारण लहे, न, तरे कहो किम तेह ॥
जि० ॥ ५ ॥

अर्थ:-श्रीधरस्वामीना नामधी (वचनधी) अ-
ल्पप्रयासे पण बहु जीवो तार पाव्या

અર્થ:-મગ્ગજીવો અને અમગ્ગજીવો એ સૌ અનંતા અનંતા છે તેમાં હું મગ્ગ છું કે અમગ્ગ હું। વલી કૃષ્ણપક્ષી અને શુક્લપક્ષી જીવો તેવા અનંતા છે એટલે જે ચરમપુદ્ગલપરાવર્તને વર્તે છે તે શુક્લપક્ષી જાણવા અને જે અચરપુદ્ગલપરાવર્તને વર્તે છે તે કૃષ્ણપક્ષી કહીએ. તેમાં હું શુક્લ પક્ષી છું કે કૃષ્ણપક્ષી છું ? વલી જે જિનેશ્વરનં આજ્ઞામાં વર્તે છે તે મોક્ષમાર્ગના તથા આત્મશુદ્ધતાના આરાધક છે અને જે તીર્થકરોની આજ્ઞા પાહિર વર્તે છે તે પ્રમુખાણાના, મોક્ષમાર્ગના અને આત્મશુદ્ધતાના વિરાધક છે તેમાં હું આરાધક કે વિરાધક છું ? એ આદિ પ્રશ્નો વૃદ્ધી નિરધા કરત ॥ ૨ ॥

કિંણ કાલે કારણ કેહવે મલે, થાસે મુજને હો સિદ્ધિ ॥ જિં ॥ આતમ તત્ત્વ રુચી નિજ રિદ્ધિની, લહિશું સર્વ સમૃદ્ધિ ॥ જિં ॥ સે મુલ્લ ॥ ૩ ॥

અર્થ:-માહરે કપ કાલે અને કોણ કારણ મલ વાપી સિદ્ધિ પશે ? વલી ક્યારે હું આત્મતત્ત્વ

एकीबंत यह समभाव आदरी सहज आत्मिक
मकल साची सिद्धि पामीश ? ॥ ३ ॥

एक वचन जिन आगमनो लही, निपा-
व्यां निज काम ॥ जि० ॥ एटले आगम
कारण संपजे, ढील थई किम आम ॥ जि०
॥ से० ॥ ४ ॥

अर्थ:-कोईक पुखपोप एकज वचन जिनागमनं
पामी जाणी आदरीने आत्मसिद्धिरूप कार्य निप-
जाव्युं अने माहुरा सरस्वाने एटलीं घर्षा आगम
वचन जाण्यां धता एण सिद्धि भाटे आम केम
हील यह ? ॥ ४ ॥

श्रीधर जिन नामे बहु निस्तयां, अल्प
प्रयासे हो जेह ॥ जि० ॥ मुज सरिखो एट-
ले कारण लहे, न, तरे कहो किम तेह ॥
जि० ॥ ५ ॥

अर्थ:-श्रीधररूपामीना नामधी (वचनधी) अ-
ल्पप्रयासे एण बहु जीवो संसार निस्तार पाव-

एहले संसारममृतनो सत जे पार पाव्ता, जेस ध
 पाइमुनि नारकणीने घेर रत्ता अने नाटक का
 घना पण एकरा अनित्य नाचनाए शुद्धामन
 निवार करता एहले अल्प धर्मासे केवलज्ञान प्राप्त
 मम भारतादिक अनेक जागो अल्प प्रमाणे केव
 ज्ञान पावो मिटि परना से अने साहसा साधने
 केटलाक धर्मा कारण मग्ग्या अने प्रमाण नरे छे ते
 पण तरता नथी तेनुं शुकारण ? ॥ ५ ॥

कारण जोगे साधे तरने, नवि समाधो
 उपादान ॥ जि० ॥ भी जिनराज प्रकाशो
 मुज प्रते, तेहनो कोण निदान ॥ जि० ॥
 से० ॥ ६ ॥

अर्थ:-केटलाक मात्र एकांत कारण जोगप्रवृत्ति
 ते तत्त्व साधया इच्छे छे पण उपादान संभालना
 सुधारता नथी. जेस कोई घट करवाना अर्थां दार
 घटे चक्र फेरव्या करे एही कारण प्रवृत्तिनी अनेक
 क्रिया कोहाकोड़ी घरससुधो करवां करे पण घटनुं
 उपादान जे मृत्तिका ते मांहे पिंड धास कोस शु

શુભ ધોષાદિ ઘટપર્યાયના યથાયોગ્ય જેવા ઘાંટ છે
 તેવા મૃતિકા પિંડમાં કાઢે નહીં અને માત્ર યાત્ર
 કારણપ્રવૃત્તિ ક્રોડાક્રોહી થી પણ અધિકકાલસુધી
 કાર્યા કરે તોવળ તે ઘટ નિયમા ધયાનો નથી તેમ
 કોઈ જોય આત્મસિદ્ધિ થયે એકાંતે કારણપ્રવૃત્તિનો
 ક્રિયા અનંતકાલસુધી કરે અને વત્સર્ગે આત્મશ્રં-
 ગમાં સમ્પન્ન, ચિરતી, અપ્રમાદતા, અકપાપતા,
 ધિરતા આદિ જે જે પર્યાયો સિદ્ધમાં છે તે તે
 પર્યાયોનું આત્મશ્રંગમાં સંપાદાન કરે નહીં તો કોઈ
 કાલે પણ આત્મસિદ્ધિ થાય નહીં પણ સિદ્ધ ભંગ-
 વંતમાં શુદ્ધ દ્રવ્યપર્યાય અને શુદ્ધ ગુણપર્યાયોનું
 જેવું સ્વરૂપ છે તેવું સ્વરૂપ આત્મશ્રંગમાં સંપાદાન
 કરે એટલે આત્મા આત્મ પરિણામ વડે આત્મ સંપદા
 દાન આત્માને એટલે પોતે પોતાને આપે તોજ સિદ્ધિ
 રૂપ કાર્ય થાય. તે તો પ્રમુ યાણીના અજાણને એકાંત-
 તાનો ભાવરોગ સત્તામાં રહ્યો છે તેથી તે કાર્યસિદ્ધિ
 કેમ કરી શકે ? તો, હે જિનરાજ અને યતાયો કે
 એકાંતતા રૂપ ભાવરોગનું મૂળ નિવારણ શું છે ? ॥૬॥

ભાવ રોગના વૈધ જિનેશ્વર, ભાવોપય તુજ
 મક્તિ ॥ જિ० દેવચંદ્રને શ્રી અરિહંતનો, છે

आधार ए कि ॥ जि० ॥ से० ॥ ७ ॥

अर्थ:-हूँ तीर्थक्षोनाज घचनथी जाणुं हूँ
एकांतता रूप भावरोग नाश करवा माटे वैद्य
तो जिनेश्वर छे अने जिनेश्वरनी आज्ञाए वत्त
रूप जिनभक्ति तेज भावरोग नाश करवानो उक्त
ईलाज छे माटे देवचंद्र मुनि कहे छे के माहरे
अरिहंत देवनोज आधार छे के एमना घचन आथि
हूँ मारा भावरोगने दूर करी आत्मसिद्धि वरुं
प्रगट छे ॥ ७ ॥

॥ अथ अष्टम श्रीदत्तप्रभु स्तवन ॥

॥ राग धमाक ॥

जिन सेवनते पाईये हों, शुद्धातम मक
रंद ॥ ए आंकणी ॥ तत्त्व प्रतित वसंत श्रु
प्रगटी, गई सिसिर कुप्रतीत ॥ ललना दु
मति रानी लघु भई हो, सदबोध दिव
वदीत ॥ ललना ॥ जिन० ॥ १ ॥

अर्थ:-जिनेश्वरनी आज्ञा सेवयापी आ
शुद्धता सुवास रसस्याद पामीए. जेम भमरो

ગંધી ફૂલોમાંથી રસ લેંચી સુષાસ ગુપ્ત સ્વાદ છે
 છે તેમ આત્મામાં ભોગીપણું છે પણ ડ્યાંસુધી પોતા-
 નું શુદ્ધ સ્વરૂપ જાણ્યું નથી ત્યાંસુધી પુદ્ગલોમાં
 આપાપણું માની પુદ્ગલ સ્વાદ લેતો ચડગતિ કંતાર-
 માં પરતંવ્રતાઈ અનંત દુઃખ ભોગવતો રહે છે પણ
 તેજ આત્મા ડ્યારે જિનેશ્વરની આજ્ઞા સેવવાવાલો
 થાય ત્યારેજ શુદ્ધાત્મ મકરંદ કે. આત્મ શુદ્ધતાનો
 લક્ષમ સુષાસ રસ સ્વાદ લેઈ શકે. ડ્યારે જિનેશ્વરે
 પ્રરૂપેલા નયે તત્ત્વોનો દ્રવ્ય ભાવ પ્રતિત સદ્દેશ
 રૂચી ઉપજે તથા તત્ત્વોમાં સંશય, વિભ્રમ, ચિમોહ
 રહે નહિ ત્યારેજ જીવ સમ્યક્દર્શન પામે પટલે
 નિઃશંકનાદિ આઠ ગુણો પ્રગટ થાય એ પ્રમાણે તત્ત્વ
 પ્રતિત થવાથી આત્મ ઉપયોગ આત્મ શુદ્ધતામાં
 વસવા લાગ્યો તે રૂપ વસંત ચતુ પ્રગટી. ત્યારે તત્ત્વ
 ધોની અપ્રતિત રૂપ શીત કાલ દૂર થયો અને આત્મ
 અનાત્મ અગર જીવાદિ નથ તત્ત્વના ભાષની પ્રતિત
 થવાથી મિથ્યાત્વ અંધકારવાલી રાત્રિ પણ ઘટી ગઈ
 અને સદ્બોધ રૂપ ઉદ્યોતવાલો દિવસ પણ શુદ્ધિ
 પામ્યો ॥ ૧ ॥

સાધ્ય રુચિ મમ્મસ્ટા મિલી હો. નિલ ગણ

बहुमानपणे प्रभुगुण ध्यानमां एटले शुद्ध सिद्ध गुण
 ध्यानमां खेलवा लाग्या एटले अन्य ध्येयमां अंतुं
 वित्त वाली शुद्ध ध्येयमां धिरतायेरमण करयु ॥ ३ ॥

गुणं बहुमान गुलालसो हो, लाल भए
 भवि जीव ॥ ल० राग प्रशस्तकी धूममें हो,
 विभाव विडारे अतीव ॥ ल० ॥ जिन० ॥ ४ ॥

अर्थ:-केवलज्ञानी ओना गुणबहुमानरूप गुला-
 लनी लाली सम्यक्दर्शनी ओना अंगे चढी एटले
 प्रशस्त रागनी धूम मची तेथी अतिशय विभाव
 देवदा लाग्या एटले ज्ञान दर्शन चरणादि गुणीनी
 उज्वलता अने धिरता चघवा मांडी ॥ ४ ॥

जिन गुण खेलमें खेलते हो, प्रगटथो
 निज गुण खेल ल० । आतम घर आतम
 रमे हो, समता सुमति के मेल ल० । जि० ॥ ५ ॥

अर्थ:-एम भव्यने निज गुण रूपाक्ष खेलतां
 शुद्धात्मगुण खेल प्रगट थयो त्यारे आत्मा पुद्गल
 परिश्रुतिरूप परधर छोडी स्वसत्ता भूमिरूप निज

घरमां शुद्धात्म परिणतिरूप सुमती साथे सुमतावं
आत्मानो मेलाप धयो ॥ ५ ॥

तत्त्व प्रतीत प्याले भरे हो, जिन वाणी
रसपान ॥ ल० निर्मल भाक्ते लाछी जगी हो,
रिझे एकत्वता तान ॥ ल० ॥ जिन० ॥ ६ ॥

अर्थ:-एवारे पूर्ण तत्त्व प्रतीतरूप प्यालामां
जिनवाणीरूप अमृतरस पान भरणे अने सुमता
समिति आदि सर्वे परिवारे पीधुं एटले जिनेश्वरनी
आज्ञा सेयवा परम धीपरूप लाली आत्मअंगे प्राप्ति
धर्मे पक्षी शुद्धात्म स्वरूपमां अखंड रीभरूप एकताउं
तान लाग्युं ॥ ६ ॥

भव वैराग अवीरशुं हो, चरण रमण
सुमहंत ॥ ल० ॥ समिति गुपाते वनिता रमे
हो, खेले हो शुद्ध वसंत ॥ ल० ॥ जि० ॥ ७ ॥

अर्थ:-यली भवभोग वैरागता रूप अर्था
उदाव्युं एटले आत्मा सुमतिअंगे परम रुढा स्वभावा
परममां लाग्यो ते वेला विनयवर्ती पंच समिति
अने अण गुप्ति पोताना स्वामी स्वभावाचरणी

आत्मापासे, खेलवा-रमवा लागी. एम स्वहृदमां
पटले आत्म स्वप्रदेश हृदमां शुद्ध वसंत ख्याल
सेले ॥ ७ ॥

चाचर गुण रसीया लिये हो, निज साधक
परिणाम ॥ ल० कर्म प्रकृति अरति गई हो,
उलसांत अमृत उद्दाम ॥ ल० ॥ जि० ॥ ८ ॥

अर्थ:-ते देवी भवि जीवरूप चाचर शुद्धात्म-
गुण रसी थई आत्म मिद्धि साधवाना परिणामी
थया पटले मिथ्यात्वादिक हेतु प्रवृत्तिण निपजाव्यां
जे ज्ञानाचरणादिक कर्म तेथी अज्ञान मिथ्यात्व
कषाय आदिकनी अरति थई हती ते गई अने ज्ञान
दर्शन चरण वीर्यादि निज शुद्ध गुण रूप अमृत
प्रगट थयुं-उर्द्धताण आव्युं पटले उलसुं उद्दाम थयुं
विभाव संपेये पंधायेलुं आत्मवीर्य मिथ्यात्वादि-
कषी छूटी उर्द्धताण आव्युं. पंधधी छूटी उपर आवयुं
तेनुं नाम उद्दाम कहिए ॥

धिर उपयोग साधन मुखे हो, पिचकारीकी
धार ॥ ल० ॥ उपशम रस भरी छांटता हो, गई

तताई अपार ॥ ल० ॥ जि० ॥ ९ ॥

अर्थ:-आत्म शुद्धता मुख्य साधनरूप मुख्य
उपयोगनी धरता रूप विचकारोनी सुवासित फल
समस्तुथी. मिथ्यात्व कयायादिना उपशमरूप प्रसू
रस धाटवे करोने प्रथम जे मिथ्यात्व कयायादिना
तताई के. असत्य तसी हनी ते अपार तसि समी
गई अने समभायनी शीतल समाधि शान्ती प्राप्त
थई ॥ ९ ॥

गुण पर्याय विचा तां हो, शक्ति व्यक्ति
अनुभूति ॥ ल० ॥ द्रव्यास्तिक अवलंबता हो,
ध्यान एकत्व प्रसूति ॥ ललना ॥
॥ जि० ॥ १० ॥

अर्थ:-स्वपर द्रव्यना गुणपर्याय विचारत
स्वगुण पर्याय स्वद्रव्यादिकधी भिन्न नथी. अ
परगुण पर्याय पर द्रव्यादिकधी भिन्न नथी. के
द्रव्यनो गुणपर्याय कोई अन्य द्रव्यमां जतो आव
नथी, कोई द्रव्यनो गुणपर्याय कोई अन्य द्रव्य
निश्चय नथी गुण दोष करी शक्तो नथी, को
द्रव्यनो गुणपर्याय कोई अन्य द्रव्यनो नथी एम

જેનું તે તેનું જાણતાં મમતાનો અંશ રહેતો નથી .
 અને કોઈ દ્રવ્યનો ગુણપર્યાય કોઈ અન્ય દ્રવ્યને
 કામમાં આવતો નથી એમ જાણવાથી રાગાંશ રહેતો
 નથી અને કોઈ દ્રવ્યનો ગુણ પર્યાય કોઈ અન્ય
 દ્રવ્યને હાણી કે દોષ કરી શકતો નથી એમ જાણ-
 વાથી ક્રેપાંશ પણ નાશ પામે છે માટે સ્વપર દ્રવ્ય
 ગુણ પર્યાયને ભિન્ન વિચારતાં પોતાની મર્થે શક્તિ
 પરતંત્રતા વિના પોતામાંજ સ્થિતિ પડે છે પ્રગટ પળે
 જણાય છે. પ્રગટપળે પોતાની જ્ઞાનાદિ શક્તિ સ્વ-
 તંત્રતાએ જણાઈ પડે છે તેનો અનુભવ આનંદ આપે
 છે પડે છે વિજ્ઞાનરૂપ ચિમૂત્રી પ્રગટ પાપ છે. આત્મ
 દ્રવ્યના અંતઃ ગુણો આત્મામાં અભેદપણે ધૃતીરૂપ
 છે એ અવલંબન હેતુ પર દ્રવ્યાદિકનું કોઈ કામ
 મળી તો પરદ્રવ્યાદિકનો વિચાર થા માટે રહે ?
 અર્થાત્ નજ રહે. એમ વ્યક્તવપણે આત્મ શુદ્ધતામાં
 ઘણાં ગિર પાપ છે પડે છે શુદ્ધ ઘણાં કવરે છે-જન્મે
 છે એમ જાણવું ॥ ૧૦ ॥

રાગ પ્રશસ્ત પ્રભાવનાદો, નિમિત્ત કાળ
 ઉપભેદ ॥ ૮૦ ॥ નિરાધિકરણ સુખ ગાથિમે હો
 મરે છે ત્રિગુણ અભેદ ॥ ૮૦ ॥ ત્રિ ॥ ૧૧ ॥

અર્થ: વરાહન રાગ વદે ત્ર જીવોને જિન અ
 પ્રાપ્તિ સુધી જગત્રવનો તે વિવિધ કારણનો ન
 મેદ છે. દુઃખના મુળકારણે જાતજાતનો રાગ ર
 મ્યાનગુપ્તિ પ્રવચનનો અભિનિય વેરનો જીવ ત્ર જીવ
 જિન શાસનમાં લાવવાનો પરિણામો હોવ તે
 પરિણામ પણ વિવિધનો એક મેદ છે. અત્રે ત્ર
 મકલ્પ વિકલ્પો ઘોંટી જાન દર્શન જાણમય ન
 અમેદ આત્મ ભાવમાં મીઠાના વામે છે. ત્ર પ્રમા
 સાધક જીવોના જાન દર્શન જાણાદિ મુળો આત્મ
 નો અમેદવળે મળા છે તટલે નિર્વિકલ્પ જ
 સમાધિ વાળ્યા છે ॥ ૧૧ ॥

इमं श्रीदत्त प्रभु गुणे हा, काम रमे मति
 वंत ॥ ल० ॥ पर परिणति रज धोयके हैं,
 निरमल सिद्धि वसंत ॥ ल० ॥ जि० ॥ १२ ॥

અર્થ:-એમ મતિવંત ગુરુઓ શ્રીદત્ત સ્વામીના
 શુદ્ધ ગુણોમાં ચિત્ત રમાયલા રૂપ કામ રમે તેઓ
 અનાદિનો પરપરિણતિરૂપ જે મેઝ લાગ્યો છે તે શુદ્ધ
 સ્વરૂપ રમણ રૂપ સંઘર નીરમાં ખીલતાં કર્મ રજ
 રૂપમેલ ધોઈ નિર્મલ સિદ્ધિ ધઈ શિવગુરીમાં વસે ॥૧૨॥

कारणभी कारज संघे हो, एह अनादकी
चाल ॥ ल० ॥ देवचंद्र पद पाइये हो, करत
निज भाव संभाल ॥ ल० ॥ जि० ॥ १३ ॥

अर्थ:-शुद्ध कारण आदर्शों कार्य सिद्ध था-
वे ए अनादिनी रीत छे, तो श्रीदत्त स्वामीना
घचन रूप कारण पामो शुद्धात्म भाव संभालीए-
आदरीए तो देवमां चद्रमा समान परमात्म पद
नीयजे ॥ १३ ॥

॥ संपूर्ण ॥

॥ अथ नवम श्री दामोदर जिन स्तवन ॥

॥ मोरा साहेब हो श्री शीतल नाथके ॥ ए देखी ॥

सुप्रतीते हो करि थिर उपयोग के, दामो-
दर जिन वंदीये । अनादिनी हो जे मिथ्या
भ्रांति के, तेह सर्वथा छेदीये । अविरती हो
जे पणिगति दुष्ट के, टाली थिरता सार्धीए ।
कपायनी हो कसमलता कापी के, वर समता
आगधीए ॥ १ ॥

અર્થ:-નવમા શ્રી દામોદર સ્વામીના શુદ્ધ સ્વા
દાદામૃત રસ 'ભર'માં ઘચન સાંભળી આત્મ અનાત્મ
આદિ અનંત તત્ત્વોની રુઢી પ્રતિત કરી ઉપયોગ
ધિર કરી દામોદર સ્વામીને પરમઆદરે ઘંદીયે પટ્ટલે
તેમનાં ઘચન અને ગુણો અતિ સન્માને આદરિયે.
જીયને અનાદિથી વિપ્રવાસ ઘાસના રૂપ મિથ્યા
પ્રાંતિ છે તેની વિગત:-

જીયમાં અજીય બુદ્ધિ, અજીય ગુણવર્ણમાં
જીય બુદ્ધિ, શુદ્ધાત્મ સ્વભાવધર્મમાં અધર્મબુદ્ધિ,
અને પુદ્ગલ ક્રિયા પ્રવૃત્તિરૂપ અધર્મમાં ધર્મ બુદ્ધિ
શુદ્ધ તત્ત્વના જાણ સમભાષી ગુરુ ઉપર કુગુરુ બુદ્ધિ
અને જૈન તત્ત્વના અજાણ ઉત્સુચ ભાષી સ્વધંદનાં
ચાલવાવાલા જૈન ભેલધારી અથવા અન્ય ભેલધારી
ઉપર મુગુરુ બુદ્ધિ, કેવલજ્ઞાન કેવલદર્શન પામ-
ધિરના અવલ અનંત પીર્ણવંત દેવ ઉપર અદેવ બુદ્ધિ
મિથ્યાજ્ઞાન મિથ્યાદર્શન અવલનાવંત લભિયીયે
ત્રીજા ઉપર દેવ બુદ્ધિ, અટકર્મથી મુક્ત થયેલાને
અમુક્ત જાણવા અને અટકર્મ ઘચન મુક્ત માર્ગદેવ-
વંતને અથવા સ્મૃતવાસમાં વધાપેલાને મુક્ત જાણવા
તે વંતને વિવર્તાત અથવા ભરના જાણવા તમા ન્યો

રૂપ કુટુંબાદિ વિષયો દાતારને મિત્ર જાણવો અને
 રમ્યકુજ્ઞાન દર્શન ચરણાત્મ વૈર્યના દાતારને શત્રુ
 ગણ જાણવો, વિષય રોગના ઉપચારને સુખ જાણવું
 અને શુદ્ધાત્મ સંયમમાદિ દુઃખ જાણવું, કારણને
 કાર્ય જાણવું અને કાર્યને કારણ જાણવું, અપવાદને
 તત્સર્ગ તથા ઉત્તર્ગને અપવાદ જાણવો, પુણ્ય પાપ-
 ય શુભાશુભ પરિણામને ધર્મઅધર્મ શુદ્ધ પરિણામ
 જાણવો તથા શુદ્ધ ભાવધર્મને પુણ્ય પાપરૂપ શુભા-
 શુભ પરિણામ જાણવો, ઉત્તર્ગને માર્ગ અને શુદ્ધ-
 તર્ગને ડગ્ગર્ગ, આશ્રયને સંચર અને સંચરને આશ્રય
 અને અવંધ અને અવંધને વંધ, અકર્તાને કર્તા અને
 કર્તાને અકર્તા, અકારણને કારણ અને કારણને
 અકારણ, અકાર્યને કાર્ય અને કાર્યને અકાર્ય,
 અકારકને કારક તથા કારકને અકારક, અપ્રમા-
 નને પ્રમાણ તથા પ્રમાણને અપ્રમાણ, કુનયને સુનય
 અને સુનયને કુનય, કુલચનને સુલચન અને સુલચન-
 કુલચન, અમભાષીને વિષમભાષી તથા યત્રભા-
 ણને સમભાષી, ઉલટભાવને સુલટભાવ તથા સુલટ-
 રાવ એ આદિ વિષયો સંવાસનાના અસંખ્યાત
 અવ્યવસાય (અભિપ્રાય) છે તે સર્વે જદમૂલધી

ઉઘેદિય. મન ધનન કાપા ન પ્રણે જોમો સદા અવન
 અને વિપય કાપાપમા પ્રવતે છે પટલે તે રાતદિન
 સર્વે સમય પંચવિપય, પંચઅવન તથા ચારકપાગથી
 નિવર્તતા નથી એવી દુષ્ટ પટલે આરમાને અનંત દુઃખ
 આપનારી અધિરતિ પરિણતિ અનાદિથી લાગેલી
 છે તે દુષ્ટ પરિણતિ ટાલી વિપયો અવતાદિકર્મો
 નિવૃત્તિ લેઈ શુદ્ધાત્મભાવમાં પરમસ્થિરતા સાધીય.
 મૂલ ચાર કપાય અને કર્મોપના કારણરૂપ નય
 નોરુપાય તેથી આત્મઅંગ અને આત્મગુણો કપાય
 છે પટલે શોપાય છે તે કપાય મેલથી ઉપજતાં
 કસમહતા કે० કલુપના કાપો ને વરપ્રધાન નિજ
 આત્મ દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાલ ભાવમાં પરમશાંતિ અને
 પરમસમાધિ અને પરમસંતોષરૂપ સમતા સેવિય
 પટલે પરદ્રવ્યાદિકમાં અનાદિથી આપાપણું માનેહું
 છે તે સ્વદ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાલ ભાવમાંજ આપાપણાની
 યુદ્ધિ ધાય ત્યારેજ પરમ સ્વતંત્ર શુદ્ધ શાંતિ
 તુષ્ટિ ધાય ॥ ૧ ॥

જંબૂને હો ભરતે જિનરાજ કે, નેવમા અ-
 તિત ચોવીશીયે ॥ જસ નામે હો પ્રગટે ગુણ

રાસિ કે, ધ્યાને શિવ સુખ વિલસીયે ॥ અપ-
રાધી હો જે તુજથી દૂર કે, મૂરિ સ્મરણ દુઃસ્વ-
ના ધણી ॥ તે માટે હો તુજ સેવા રંગ કે,
હોજો એ ઇચ્છા ધણી ॥ ૨ ॥

અર્થ:-આ જંબુદ્વીપના દક્ષિણ ભરતમાં અતિત
પોર્ણાશીમાં નવમા દામોદર સ્વામી નામે તીર્થંકર
થયા તેનું નામ સાંભળતાં અને જેનાં ધ્વનિ દૃઢ્યમાં
ધારતાં જ્ઞાનાદિક ક્ષાંત્યાદિક અનંત શુદ્ધાત્મગુણ
જયો ધમટ ધાય અને જેના ધ્યાનથી પડતે દામોદર
સ્વામીએ જે ધ્યાન કરયો અને જે ધ્યાન શિવસુખ
માટે ચતુષ્ચુ તે ધ્યાન આદિયે તો ઉપદ્રવ રહિત
શાશ્વત સદ્ગુણ પરમાનંદ સુખાધિભાગ પામીએ. તાહરો
આજાથી જે વેગલા રહે છે તે તમારા તથા આત્મ-
શુદ્ધતાના અને મોક્ષમાર્ગના અપરાધી થઈ ભવભ્રમણ
કરના ભારે અને વેદેશ દુઃખ ભોગવવાના ધણી
હોજો ન માટે મહારો તો તમારી અસ્વંહ આજ્ઞા
સેવવામાં રંગ રહેજો એજ માહરી પરમ જિજ્ઞાસા
કે ॥ ૨ ॥

मरुधामें हो जिम सुरतरु लुंयके, सागरमें
प्रवहण मयो ॥ भवममतां हो भविजन आ-
धार के, प्रभु दर्शन सुख अनुपमो ॥ आन-
मनी हो जे शक्ति अनंतके, तेह स्वरूप पदं
धरथा ॥ परिणामिक हो ज्ञानादिक, धर्म क,
स्व स्वकार्यपणे वरथा ॥ ३ ॥

अर्थ:-मारचार देतमां कन्यतरुनी लुंयो के
आम्रवृक्षनीं मूमलां मलयां दुर्लभ तैम आ दुपम-
काल पांचमा आरामां ताहरां अनंत ज्ञान अनंत
न्याय अने परम दयामयी वचन पर्यायोनी लुंयां
मलयां घणा लोकोने दुर्लभ जाणवी अने हमने
प्रभुत्व पुण्य पसाए प्रभुवचननों लाभ थयो ते
आश्चर्य जियुं जाणी चित्तमां आनंद अने उल्लास
पामिए छिए. पटले भर समुद्रमां ओलां स्नाताने
जेम द्रव प्रवहण थावी मजे तैम हमे पण संसार
समुद्रमां डुबकीथो स्नाताने ताहरा स्यादाद वचन
रूप द्रव जहाज थावी मल्युं ते पण परमानंदनुं
कारण छे. भयभ्रमण करता भवि जीवोने ताहरो

आधार है अथवा ताहरां प्ररूपेलां शुद्ध वचन प्ररूप-
 कनी आधार है पण ताहरी जे आज्ञाभी उलटा
 दुर्मतीबोश वचन आधार वरें है तेने तो जेमां
 मिथ्यात अज्ञान अने कपाय रूप खार्क पाणी भरयो
 है पहवा-भवसमुद्रमां प्रत्यक्षपणे दूषता देखीए
 दीए. ताहरी आज्ञामां रहेवुं एज ताहकं दर्शन.
 तेथी जे सुख पायीए तेने मांसारिक उपचरित सुख-
 नी उपमा लागी शके नहीं. प्रभुजी तमे आत्मानो
 अनंत शक्ति पूर्ण पर्याये स्वस्वरूपदे धारण करी
 अने तमे ज्ञानादिक निज आत्म अनंत धर्मना
 परिणामी थया एटले कारकचक्र जे उलटुं फरतुं
 हतुं ते पलट्टी सुलटयुं एटले ज्ञान दर्शन चरणादिक
 आत्मीक अनंत गुणां सहज स्वतंत्रताए अन्य कारण
 बिना अने प्रयास पिना सर्वे समय धमधोकार आप
 आपणा कार्यमां लाग्या एटले पर परिणामीकतानो
 बंध मात्र क्या रहे ? अर्थात् नज रहे ॥ ३ ॥

अविनाशी हो जे आत्मानंद के, पूर्ण
 अखंड स्वभावनो ॥ निज गुणनो हो जे वर्तन
 धर्म के सहज बिलासी दावनो ॥ तसो भोगी

हो तुं जिनवर देव के, त्यागी सर्व विभावने
 भुतज्ञानी हो न कहो शके सर्व के, महिमा
 तुज प्रभावने ॥ ४ ॥

अर्थ:-प्रभुजी अविनाशी अत्यन्तरीक स्यंतग्रीक
 परम अने पूर्ण अचंचल आत्मीक स्वभावे मग धो.
 तमारा सर्वे स्वगुणों भाव आपणा कायेमां सकल
 समय वत्ते छे ते सहज स्वभाव बिलासनो दाव
 तमारे आख्या छे. ते शुद्ध भावनाज तमे भोगी छे
 अने सर्वे विभावना त्यागी छे. आठे कमेने जीती
 वाप्रधान ज्ञान दर्शन गुणे देदिप्यमान छे. पूर्ण
 भुतज्ञानी पण तमारा गुणादि प्रभावने महिमा
 कहि शके नहीं ॥ ४ ॥

निकामी हो निकपाई नाथके, साथ हो
 जो नित तुम तणो ॥ तुम आणा हो आरा
 धन शुद्धके, साधुं हुं साधकपणो ॥ वातराग
 थी हो जे नाग विशुद्धके, तहीअ भवभय
 वारणो ॥ जिनचंद्रनी हो जे भाक्ति एकत्वके
 देवेंच १ पद करणो ॥ ५ ॥

અર્થ:- પ્રમુજીકોઈપણ પુદ્ગલ વસ્તુના કામી નથી
 દલે કપાષ તો યાનો હોય ? અર્થાત્ નજ હોય.
 મુજીનો સાથ પડતો પ્રમુજી પ્રમાણે હમે પણ પર-
 વ કામના રહિત અને કપાષ રહિત સદા રહિત
 હયો સદા હમારે સાથ હોજો અથવા મિદ્ધક્ષેત્રમાં
 મારે તમારો નિત્ય સ્થિર સાથ હોજો, હમને શિષ્ય-
 ગમાં પ્રેરનારા માટે અમારા નાથ અને પ્રમુજી
 મને કહી ગયા કે શુદ્ધ મિદ્ધમાં આષો તેજ તમારાં
 ચન સફળ થજો. ૫ માટે તમારી શુદ્ધ આણ,
 પારાધી શુદ્ધ સાધકપણો સાધી આત્મસિદ્ધતા પાંચું
 તેરાગ દેવધી દ્વલોકાદિ દ્વન્દ્વા રહિત વિશુદ્ધ
 તમ તેજ અયમયધી ઠાંઢાવનારો છે, પદ્ધવા સામા-
 નજીનોમાં ચંદ્રમા સમાન તાર્થકર દેવનો ભક્તિ
 કલ્પપણું તેજ દેવમાં ચંદ્રમા સમાન સિદ્ધિપ-
 ત્તરણ જાણું ॥ ૫ ॥

સંપૂર્ણ.

॥ અથ દશમ શ્રી સુતેજ જિન સ્તવન ।

અતિ રુઢીરે (૨) જિનજીની િ

રુઢી ॥ ૫ શ્રાંકઢી ॥

हो तुं जिनपर देव के, स्वामी सर्व विमानो
पुतशानी हो न कहो शके सर्व के, महिमा
तुज प्रमाणो ॥ ४ ॥

अर्थ.-प्रभुजी अनित्यारी अग्रणीक स्वामी
परम अने पूर्ण अने अखंड आरधीक स्वामी मय हो
नमारा सर्व स्वगुणो आव आवणा कारणो मय
ममय सर्वो से से सद्गुण स्वभाव विभावना
नमारे आद्यों से से शुद्ध भावनाज तमे योगी है
अने सर्व विभावना स्वामी हो. आटे कमेने जीव
वाप्रधान ज्ञान दरान गुणों वेदिप्यमान हो. पू
अमशानी पण नमारा गुणादि वभावना महि
कहि शके नहीं ॥ ४ ॥

निकामी हो निकपाई नाथके, साथ है
जो नित तुम तणो ॥ तुम आणा हो आरा
धन शुद्धके, भाधुं हूं साधकपणो ॥ वातराग
धी हो जे नाग विशुद्धके, तेहीम भवभ
वारणो ॥ जिनचंद्रनी हो जे भाक्ति एकत्व
देवेंवद पद करणो ॥ ५ ॥

સકલ પ્રદેશ અનંતી, ગુણ પર્યાય શક્તિ
મહંતી લાલ ॥ અ૦ ॥ તસુ રમણે અનુભવવંતી,
પર રમણે જે ન રમંતો લાલ ॥ અતિ૦ ॥ ૧ ॥

અર્થ:-દશમા શ્રી સુતેજ સ્વામીની શુદ્ધાત્મ
સ્વભાવમાં સ્વતંત્રનાદ અકંપના નિશ્ચલતા નિરા-
કુલતા રૂપ પરમ ચિરતા અતિ સ્થિ સોદાનવી છે.
સર્વે પ્રદેશે સર્વ ગુણોના પૂર્ણ પર્યાયની અનંત મહંત
સત્તા પરમ અચલ ધીર્યપણે સર્વે સમકાલે સકલ
સ્વસ્તાર્થપણે વર્તવા છતાં પણ વિગ્ધોમ છે. તે જ્ઞાના-
દિક સ્વગુણ અનંત પર્યાયમાં પ્રભુજાનું રમણ તેથી
અનુભવવંતી કે૦ તે સર્વે શક્તિ સકલ સમય અનુ-
ભવ યુક્ત છે પણ પુટ્ટગલાદિક પરગુણને અનુભવતી
ભોગવતા નથી. ઇટલે પરગુણમાં રમતી નથી દેમવે
ચેતનામાં સ્વગુણ ભોગ સ્વપ્રદેશે અસ્તિત્વપણે છે
અને અન્યદેશે પરગુણ ભોગનો સ્વપ્રદેશે અભાવ
તેથી સ્વપ્રદેશે પરગુણ ભોગનું નાસ્તિત્વ છે ॥ ૧ ॥

ઉત્પાદ વ્યયે પલટંતી, ધ્રુવ શક્તિ શ્રીપદી
સંતો લાલ ॥ અ૦ ઉત્પાદે ઉત્પત્તમંતી, પૂર્વ
પરિણતિ વ્યયવંતી લાલ ॥ અ૦ ॥ ૨ ॥

અર્થ:-શક્તિ ઉત્પાદુ વ્યવપણે પલટે છે તે જતાં
 ધ્રુવ છે. શક્તિ તે ઉત્પાદુ વ્યવ ધ્રુવ એમ ત્રીપદી
 રૂત હોય જો ઉત્પાદુ ન હોય તો નવા નવા
 નવ નવા નવા પર્યાય વર્દતાવ આવે તેનું જાણવા
 ધરવાદિ કાર્ય થાય નહીં, અને વ્યવ ન હોય તો
 રીતકાલ પ્રવૃત્તિનું જાણવા લેખવાદિ કાર્ય ધર્ત-
 નવણે જણાય પણ અતીતવણે ન જણાય ઘણી
 ધ્રુવ ન હોય તો પર્યાયનો ઉત્પાદુ વ્યવ થતાં
 પના છતી પર્યાયની સત્તાનો નાશ થાય પણ
 પના છતી પર્યાયનોજ આધીર્ભાવવણે અને તિરો-
 વવણે તથા છતીવણે અને સામર્થ્યવણે તથા
 રૂ લંબુની હાણીવૃદ્ધિવણે વ આદિ અનેક પ્રકારે
 ગાદુ વ્યવ ધર્યાં કરે છે પણ સત્તા તો સદા
 ભાવવણે ધ્રુવ રહે છે તેજ માટે પ્રથોમા
 યં છે કે:- “ઉત્પાદુ વ્યવ ધ્રુવ યુક્ત સત્ લક્ષણ
 વ્ય ,” પલટે ઉત્પાદુ વ્યવ અને ધ્રુવ તેજ દ્રવ્યનું
 ૧ લક્ષણ છે. સત્ લક્ષણ વિના દ્રવ્યની સત્તા
 ને કહિયે ? જેમ સોનાની સત્તા બડે મુકટ આદિ
 વ્ય પર્યાયનો ઉત્પાદુ થાય છે અને કુંડલ આદિ
 પર્યાયનો વ્યવ થાય છે અને મુકટ કુંડલ આદિ

અનેક પર્યાય રૂપ કાર્ય થવાની સત્તા સુધર્મ
 યમાં ધ્રુવણે રહે છે એ પ્રમાણે ઉત્પાદુ વ્યવસ્થા
 જાણ્યો, જો એમ ન હોય તો દ્રવ્યનું દ્રવ્યપણું
 નહીં, છતી પર્યાયોનો જનક દ્રવ્ય છે એટલે કે
 પર્યાયોને આચીર્ભાવણે દ્રવ્ય જન્મ આપે છે (૩
 જાણે છે) એટલે એક સમયનું કાર્ય કરી તેજ દ્રવ્ય
 પર્યાયોને પોતામાં તિરોભાવણે સમાવે છે (દ્રવ્ય
 એટલે પર્યાયોને આચીર્ભાવ અને તિરોભાવણે
 જાણ્યું અને રાગ્યું તેજ દ્રવ્યનું દ્રવ્યસ્વપણું
 તાદ્દશી ધિરતા નથે પર્યાયે ઉત્પત્તીયેન છે અને
 પર્યાયે ધ્યયયેન છે એટલે પરિણતિમાં પરાયર્તન
 છે તેથી પૂર્વ પૂર્વ પરિણતિ વ્યવસ્થા નથા નથા મા
 નથિ નથિ પરિણતિ પરિણમ્યા કરે એમજ
 સમય સત્તા ઉત્પાદુ વ્યવસ્થા ધ્રુવ થયાં કરે એટલે
 સમય ઉત્પાદુનો વગ નાશ નથી ધ્યયનો પણ ન
 નથી અને ધ્રુવતાનો વગ નાશ નથી માટે શ્રણે દ્રવ્ય
 પણ સ્વભાવ અજ્ઞાપમાન નથી વગ ધિર છે એ
 ધિરતાજ પૂર્વે પરિણતિ રૂપથી વલટી નથિ પરિ
 રૂપ થવે છે અને સત્તાય ધ્રુવજ છે, માટે ધિરતા
 ઉત્પાદુ વ્યવસ્થા ધ્રુવ જાણ્યો એમ તમારું સ્વસ્થ

॥ शर्चकारी छे ॥ २ ॥

नव नव उपयोगे नवटी, गुण छतिपी ते
नेत अचली लाल ॥ अ० ॥ परद्रव्ये जे नवि
मणी, क्षेत्रांतरमांहि न रमणी लाल ॥ अ० ॥ ३ ॥

अर्थ:- एज धिरता नवे समये नवा उपयोगे
पथया नवि परिणतिप परिणमे माटे नवि
हेप पण एज सत्ता गुणद्धतीपणे नित्य अने
बल कहीए एज धिर सत्ता कोई काळे पण स्व-
र छोडीने परक्षेत्रे कदापि जाय नहीं अने परक्षेत्रे
परगुण पर्यापमां रमे नहीं पण स्थिरपणे स्व-
र रहि स्वकाले स्वभावीक अनंत पर्यापमां रमे.
र लूणनी स्वाराश लूणना स्वप्रदेश छोडीने अन्य
प क्षेत्रे जाय नहि तेम जाणवु ॥ ३ ॥

अतिशय योगे नवि दीपे, परभाव भणी
व दीपे लाल ॥ अ० ॥ निज तत्त्व रसे जे
नी, वाज किणही नवि कीनी लाल
॥ ४ ॥

અર્થ:-તાહરી શુદ્ધ અત્રે ધિર સત્તા તે સ્વપ્રમા
 યેગ દેદિપ્યમાન છે પટલે દીપતી દીપાવતી છે પણ
 અતિશય યોગે પટલે કોઈ પુદ્ગલ અતિશય મ્લય થા
 યોગે દીપતી નથી. ઘણી પર ભાવના યોગે ઊર્ણ
 પણ રહેતી નથી જેમ શાકમાં ગળી જાતનો મમાલો
 નાંભીય તેમાં ભૂણની જ્વારાય પર યોગે જ્વાની રહેતો
 નેથી પણ પોતાની ક્ષતિ દેખાડેજ છે તેમ પ્રભુજીની
 ધિર સત્તા પરયોગે પણ દુષ્ટો રહેતો નથી તે સત્તા
 શુદ્ધાત્મ તત્ત્વમાં લપલીન છે શુદ્ધાત્મ તત્ત્વથી મદ
 અમેદ છે જૂદો પડતો નથી. ચેતનાદિક દ્રવ્યના
 અનંત લક્ષણની સ્થિરતા કોઈ અન્ય પુરુષ પ્રાપ્તાદિકર્મ
 કરેલી નથી તેમ કોઈ શકરાદિક અન્ય પુરુષ વિનાર
 કરવા સમર્થ નથી ઘણો વિષ્ણુ આદિ અન્ય પુરુ
 તમારી સત્તાને રાખી શકે તેમ નથી પણ તમારો
 ધિર સત્તાના રક્ષક ગ્રાહક વ્યાપક અત્રે કર્તા
 ભોક્તાદિ તમે પોતેજ છો પટલે કોઈની સત્તાને
 કોઈ અન્ય દ્રવ્ય ગ્રાહક વ્યાપક રક્ષક કર્તા ભોક્તા
 દિ નથી. એમ સમ્યક્ પ્રકારે સત્તાની સ્થિરતા
 જાણથી ॥ ૪ ॥

સંપદ નયથી જે અનાદિ, પણ પંચમૂલે

સાદિ લાલ ॥ અ૦ ॥ જેહને બહુમાને પ્રાણી,
પામે નિજ ગુણ સહનાણી લાલ ॥ અ૦ ॥ ૫ ॥

અર્થ:-સંગ્રહ નયથી સત્તા અનાદિથી શુદ્ધ અને,
ધીર કે પશુ જ્યારે શુદ્ધ ધીરતા પ્રગટ થઈ ત્યારે તે,
પવનનયથી સાદિ કહિય. તે ધીર શુદ્ધ સત્તાનું,
બહુમાન જે ભવિ કરે તે પોતાની ધીર અને શુદ્ધ,
સત્તાનું અદ્વિઠાણ (સ્થાનક) પામે પટલે પ્રમુજીની,
શુદ્ધ સત્તા ધ્યાતો ભવિ પોતાની શુદ્ધ સત્તા,
સ્થાનક પામે ॥ ૫ ॥

ચિંતાથી ધીરતા વાધે, સાધક નિજ પ્રમુતા
સાધે ॥ લાલ ॥ અ૦ ॥ પ્રમુ ગુણને રંગે રમતા,
તે પામે અવિચલ સમતા ॥ લાલ ॥ અ૦ ॥ ૬ ॥

અર્થ:-શુદ્ધ સત્તામાં અંતરમુદ્ધર્ત માત્ર ઉપયોગ
ધીર કરિય તો તે સાદિઅનંત શુદ્ધ સત્તામાં ધીરતા-
નું કારણ થાય છે. જેમ ઘડુંના બીજથી ઘડુંની ધૃદ્ધિ
થાય વલો અગ્નિ અંશથી મહા અગ્નિ પ્રગટ થાય તેમ
કર્મબીજથી કર્મની ધૃદ્ધિ અને રાગ બીજથી રાગની
ધૃદ્ધિ, જ્ઞાન અંશથી જ્ઞાનની ધૃદ્ધિ અને દર્શન અંશથી

દર્શન શુદ્ધિ અને તેમજ ચિરતાપધીરતા અંશ વધાર-
 દાથી પરમ ધીરતા પામીએ. માટે આત્મસત્તિ પડે
 અશુદ્ધતાના અંશ નાશ કરવા અને શુદ્ધતાના અંશથી
 પૂર્ણ શુદ્ધતા પધારી પરમ શુદ્ધ ધીરતા પ્રગટ કરી
 પરમ ધીરતાના અનંત પરમાનંદ વિલાસી થવું એ
 ઉપદેશ છે. એમજ મોક્ષાભિલાષી जीव सावरूपણ
 આદેશી પોતાની પરમ શુદ્ધ ધીરતાની પ્રભુતા સાથે
 એમ જિનેશ્વરનાં પરમ શુદ્ધ ધીર ગુણોમાં પોતાની
 પરિણતિ રમાવવાવાળો અધિચલ શુદ્ધ ધીર સમતા
 પામી પરમ નિદ્ધતા પામે ॥ ૬ ॥

નિજ તજે જેહ સુતેજા, જે સેવે ધરિ .યહુ
 હેજા લાલ ॥ અ૦ ॥ શુદ્ધાલંબન જે પ્રભુ
 ધ્યાવે, તે દેવચંદ્ર પદ પાવે લાલ ॥ અ૦ ॥ ૭ ॥

અર્થ:-પ્રભુજી પોતાને સેવે કરી પરમ તેજવંત
 છે એવળા પ્રભુને જે યહુ હિતધારી પૂર્ણ પ્રેમ પ્રતિતે
 સેવે અને શુદ્ધ આલંબન પ્રભુને જે ધ્યાવે તે દેવમાં
 ચંદ્રમાં સમાન પરમાત્મ પદ પામે ॥ ૭ ॥

અથ એકાદશમ શ્રી સ્વામીપ્રભુજિન સ્તવન ॥

રહો રહો રહો રહો ચાલહા ॥ એ દેશી ॥

नामि नामि नामि नामि वीनवुं, सुगुणो स्वामी
जिणंद नाथरे ॥ ज्ञेय सकल जाणग तुमे,
प्रभुजी ज्ञान जिणंद नाथरे ॥ नामि० ॥ १ ॥

अर्थ:-हूं निज शुद्ध गुण विरह आतुरताप
मोक्षाभिलाषी धई चारंपार श्री सुगुणवान् स्वामी-
प्रभु नामा अगोभारिमा तीर्थकरने नाम स्थापना
द्रव्य अने भाव एम चारे निक्षेपे तथा द्रव्य क्षेत्र
काल अने भाव तथा मन वचन काया अने शुद्ध
उपयोग परिणामे नमस्कार करीने एटले पर द्रव्यमा
अहंपणानु तथा माहरी बुद्धिनु अभिमान छोडी
अरज करूं हूं के प्रभुजी तूमे तो अनंत शुद्धात्म
गुण पर्यायना स्वामी हो तैथी परम पुरुष हो अने
स्वपर श्रीकालवर्ती अनंत क्षयना जाणग पासंग
हो तैथी ज्ञान दर्शन रूप सूर्य हो ॥ १ ॥

वर्त्तमान ए जीवनी, एहवी परिणति केम
नाथरे ॥ जाणुं हेय विभावने, पिण नवि छटे
प्रेम नाथरे ॥ नामि० ॥ २ ॥

अर्थ:-हे नाथ ! वर्त्तमान माहारा सरखा

ત્રી પદ્ધતી પરિણતિ કેમ ? હું જાણું છું કે વિમાન
મહા અપાય, દુઃખદાતા, ભયભ્રમણ અને પરતંત્રતા
વધારનાર અને જ્ઞાન દર્શનાદિ અને આત્મ ગુણોની
હાણી કરનાર માટે હેય-તગયા લાયક છે જતાં
વળ એ ઉપરથી એમ કેમ ઘટતો નથી ? ॥ ૨ ॥

પર પરિણતિ રસ રંગતા, પર પ્રાહકતા
ભાવ નાયરે ॥ પર કરતા પર ભોગતા, રૂપો
ધરો એ સ્વભાવ નાયરે ॥ નામિ૦ ॥ ૩ ॥

અર્થ:-અધિર પરતંત્ર અને જગત્ જીવોની પંઠ
આપણી ઈચ્છાએ ચર્તે પણ નહીં, આપણી ઈચ્છાએ
રહે પણ નહીં થતી અનેક પ્રકારે વ્યવેલતા કરાવ-
નારો પદ્ધતી નિંદ્યા લાયક પુદુગલ પરિણતિમાં
ચિત્ત રીઝે છે રસ લાગે છે થતી તે પરપરિણતિને
ગ્રહણ કરવાનો થતી તે માંહે ચિત્તને વ્યાપવાનો
તથા તેને સંગ્રહ કરવાનો તથા તેને ભોગવવાનો
તથા તેને નિવજાવવા આદિ હમારો ભાવ કેમ ધરો
કેમ થાય છે ? ॥ ૩ ॥

વિષય કષાય અશુદ્ધતા, ન ઘટે એ બિર-

घार नाथरे । तौ पण वंडू तेहने, किम तरिण
संसार नाथरे ॥ नमि० ॥ ४ ॥

अर्थ:-बली विषयो अने कपायो आत्म अंगने,
आत्म गुणोने अशुद्ध करवायाला ते माहरे अंश-
मात्र आदरवा न घटे तो गुं सुख जाणी आदरीण ?
बली कपारे ए दुःख देना नथी के आदरीण ? तो
आदरवा न घटे ए निरधार छे तो पण माहारा
नखा तेने ईच्छे छे तो संसारथी केम तरिण ? ॥४॥

मिथ्या अविरति प्रमुखने, नियमा जाणुं
दोष नाथरे ॥ नंदू गरहूं वली वली, पण ते
पामे संतोष नाथर ॥ नमि० ॥ ५ ॥

अर्थ:-बली अज्ञान मिथ्यात्व अविरति प्रमाद
कपाय अने पुद्गल योग ते निश्चय दोष के० दुःख-
दाता जाणुं छुं तेथी तेने नंदु छुं अने बली गुरु
समके विशेषे नंदु छुं एम छता पण एहवा दुःख-
दारी परिणामां राखी संतोष मानुं छुं ए केवी
मूल छे ? ॥ ५ ॥

अंतरंग पर रक्षणता, टलइये किइये उपाय

नाथरे ॥ अण आराधन विना, किम गुण
 बोद्धे थाय नाथं ॥ नमि० ॥ ६ ॥

अर्थ:-ए आदि अनेक प्रकारनुं अंतरंग पर
 रमण ने कथा प्रकारे टलशे ? अने ए अंतरंग पर
 रमण जे न बोद्धे ने नाहरी आज्ञा अने मोक्षमार्गने
 आराधकन थाय अने आणा आराधन विना ज्ञान-
 दिक शुद्धात्म गुणोनी सिद्धि केम थाय ? ॥ ६ ॥

हवे जिन वचन प्रसंगथी, जाणी साधक
 नीति नाथरे ॥ शुद्ध साध्य शचीपणे, करिए
 साधन राति नाथरे ॥ न० ॥ ७ ॥

अर्थ:-हवे प्रमुखन प्रसंग थयी तेथी साधकना
 नीति के० न्याय जाण्यो तेथी शुद्ध साध्य रूपिपणे
 साधनानीए पर्यानिए पटले ज्ञान गुणे करीने शुद्ध
 साध्य जाणीए, दर्शनगुणे करीने शुद्ध साध्य निद्रपण
 करिए-वेधीए, चरणगुणे करी शुद्ध साध्य आचरण
 तेधीए अने बोधगुणे करीने शुद्ध साधकनामी वल
 कोधीए, मोर्नी शुद्ध साध्यमी अने शुद्ध साध्य
 दर्शयनारममी करीए, मरुत पर कामना तजी

शुद्ध साध्य सिद्ध करवाना कामी थीए, सुखनी
 बाणा भने श्वास शुद्ध साध्य सिद्धिमांज राखीए,
 शुद्ध साध्य सिद्धि बिना सुख नथी एम प्रतित
 कीए, शुद्ध साध्य सिवाय अन्य वस्तुधी प्रेम छोडी
 शुद्ध साध्यमांज प्रेम राखीए, बुद्धि मन वचन काया
 ए सर्वें शुद्ध साध्य सिद्ध करवामां राखीए. वापरीए
 एम अंगरंग अनेक परपद रमण छे ते छोडी शुद्ध
 साध्य महि रंगे चित्त रमावीए तांज ए अनादि
 कालनां दुष्ट विभाव शत्रु नाश पामे. काचे भगोसे
 सहज शत्रु वण पाछां हटतो नथी तो अनादि
 कालनां मोह शत्रु सहजे केम पाछां हटे ? तां वि-
 भाव नाश करवामां पूरे पूरे, मुख्य पराक्रम फोरवीए
 एण पानानु पराक्रम शत्रुघ्नाना तावे करिए : ६॥
 भने विभाव नाश करवामांज वापरीए तो बर्म-
 शत्रुभी जग वरिए ॥ ७ ॥

भावन भरण प्रभु गुणे, योग गुणी आ-
 धीन नाथरे ॥ राग ते जिन गुण रंगमें, प्रभु
 दीटां रति पीन नाथरे ॥ नमि० ॥ ८ ॥

वर्थ:-वाद्दपनी भावना बांटी प्रभुना शुद्ध

આત્મતા પલટાવતાં, પ્રગટે સંવર રૂપ
નાથરે ॥ સ્વસ્વરૂપ રસી કરે, પુરણાનંદ અનૂપ
નાથરે ॥ નામિ૦ ॥ ૧૧ ॥

અર્થ:-પર પરિણતિમાં આત્મતા માની લે તે
ભેદજ્ઞાને સ્વપર લક્ષણ ભિન્ન જાણી સ્વદ્રવ્યાદિકમાં
આત્મતા માનિય. સ્વદ્રવ્યાદિકમાં કારણ કારક
કાર્ય જાણવે માનવે આદરવે આશ્રય નાશ થઈ
સંવર રૂપ પ્રગટે, જે જીવ શુદ્ધ સિદ્ધ મમ સ્વરૂપ
રસીયો થયો તે સ્વરૂપ રસી પૂર્ણ અનંત અનુભવ
આનંદ પ્રગટ કરે ॥ ૧૧ ॥

વિષય કપાય હર ટલે, અમૃત થાયે એમ
નાથરે ॥ જે પ્રસિદ્ધ રૂચી હુલે, તો પ્રભુ સેવ
ધરી પ્રેમ નાથરે ॥ નામિ૦ ॥ ૧૨ ॥

અર્થ:-એમ વિષય કપાય રૂપ હર કે૦ જેટ ટલો
અમૃત થાય અથવા વિષય કપાય રૂપ હર કે૦
જેટ-ટેટ ટલો સંવર રૂપ અમૃત પ્રગટ થાય, જે
પ્રસિદ્ધવળે શુદ્ધ સાધ્ય સિદ્ધ કરવા રુચિવંત જોય
સાધકરોની આજ્ઞા સંવરમાં પ્રેમ પ્રતીત રાશે ॥ ૧૨ ॥

कारणं रंगी कार्यने, साधे अवसर पामि
 साधरे ॥ देवचंद्र जिनराजनी, सेवा शिवसुख
 नाम नायरे ॥ नमि० ॥ १३ ॥

अर्थ:-आत्म सिद्धिना कारण परमेश्वरना पच-
 मां जेने रंग लाग्यो ते अवसर पामी अवश्य कार्य
 करी. देवोमां चंद्रमा समान देवाधिदेव स्वामी-
 सुनो आपणानुं सेवनते शिवसुखनुं स्थानक छे। १३।

॥ संपूर्ण ॥

॥ अथ द्वादशम श्री मुनिसुव्रत जिन स्तवन ॥

॥ नमणी नमणी ने मन गमणी ॥ ए देयी ॥

दिठो दरिण श्री प्रभुर्जानो, साचे रागे
मनसुं भीनो जसु रागे निरागी थाये, तेहनी
भक्ति कोने न सुहाये ॥ १ ॥

अर्थ:-केवलज्ञान दर्शनादि अनंत लक्ष्मीयंत
अनंत शुद्ध प्रभुगाना धणी मुनिसुव्रत स्वामी नामा
नारमातीर्थकरनुं दर्शन दिहुं के० प्रभुए जीषादि नव
पदधादि अनंत शुद्ध तत्वां दर्शाव्या ते ते जेने दर्शना
सुण्या प्रजात यह तेने दर्शन धनु कहीए. ए दर्शन
जेने धनु तेप्रभु गुणामां साचा रागे मनधी भीनो
जेने रागे वानराग पद पामाए तेनी भक्ति कोने न
हो ॥ अक्षय्य शुद्ध गुणोने तो प्रभु आशा भक्ति
गमेन वग प्रभु आशाना कर्तधा जे अजाण छे ते ते
गुणगामां . मुंकाई रखा छे यतः “नाचाईसु गुणहु
अरिहंताईसु धम्म स्वेसु ॥ धम्मोपगच्छ साहम्मी
एसु धम्मधं जो य एव रागो ॥ मो सुपनवो रागे
धम्म संगो ग करधो गुणदो ॥ पइम कापवो सो
रत एवे नचई तं मय्यं” ॥ १ ॥

पुद्गल आशा रागी अनेग, तसुं पासे
कुण खाये फेग ॥ जसु भगते निर्भय पद
लेहिए, तेहनी सेवामां थिर रहिये ॥ २ ॥

अर्थ:-जे देवपणा घिना देव अने गुरुपणा विना
गुरु कहेवाग छे अने पुद्गल परिणतिना भीखारी
एवा अन्य जीवोनी अने पुद्गल परिणतिनी आशा
राखे छे तो ते भीखारी पामे भीख मांगनारा तेनी
पासे हमेशा वास्ते ? कयंसुख ? अने कयो गुण लेवा
फेरा खाईए ? जेनी भक्तिए निर्भय निराकुल शुद्ध
स्वतंत्र शिष्य पद पामाए तेज घोररागनी आशा
सेवामां थिर रहिए. तेमनी आशा अने सेवार्थ
चलायमान थई पहिरात्म भावमां न जईए ॥ २ ॥

रागी सेवकथी जे भचे, बाह्य भक्ति देखी
ने माचे ॥ जसु गुण झेले तृष्णा आंचे, तेहनी
सुजस चतुर किम वाचे ॥ ३ ॥

अर्थ:-रागी छतां देव तथा गुरु कहेवाता
एहवा देव तथा गुरु पोताना सेवकांनी बाह्य भक्ति
देखीने तेउं उपर खुशी थाय जे, माचे छे, मम थाय-

છે પણ તે કહેવાતા દેવ તથા ગુરુના જ્ઞાનાદિ
 ક્ષાંત્યાદિ ગુણ રૂપ ધન તે ભોગ તૃપ્તિઆંને દાણે
 છે તેનો જમ ચતુર પુરુષો કેમ પોલે ? જે પોતેજ
 આત્મ ધન, હીણ છે તે યોજા મધ્ય પુરુષોને આત્મ
 ધને ધનવંત કેમ કરી શકે ? અર્થાત્ નજ કરી શકે
 માટે માહરે તો અચિંત્ય આત્મીક ધનનો દાતાર
 પ્રભુ તેજ એક છે ॥ ૩ ॥

પૂરણ વ્રહ્મને પૂર્ણાનંદી, દર્શન જ્ઞાન ચરણ
 રસ કંદી સકલ વિભાવ પ્રસંગ અકંદી, તેહ
 દેવ સમરસ મકરંદી ॥ ૪ ॥

અર્થ:-પ્રભુ અઢાર હજાર મેદે અબ્રાહ્મ તર્જા
 પૂર્ણ શુદ્ધ બ્રહ્મ રૂપ સિદ્ધ પદ પામ્યા છો તેથી અનંત
 સ્વતંત્ર પર્યાયે પરમ પૂર્ણ આનંદ ભોગી છો અને દર્શન
 જ્ઞાન ચરણાનેદ સ્વાદના મૂલ છો અને સકલ વિભાવ
 પ્રસંગથી કંદ રહિત અકંદી છો માટે છે દેવ ! તમેજ
 પૂર્ણ સમભાષ પદે જ્ઞાનાદિ સ્વગુણનો રસ સ્વાદ
 લેવાવાલા છો ॥ ૪ ॥

તેદનો માકિ ભવભય મીજે, નિગુણ વિગ
 ગુણ શાકિ ગાજે દાસ ભાવ પ્રમુતાને આપે,

अंतरंग कालिमल सवि कापे ॥ ५ ॥

अर्थ:-पह्या देयनी भक्ति भय भयनी कापया-
वाली छे. निश्चयधी प्रभु कोई अन्य द्रव्यने गुण
दोष करता नथी पण व्ययहार नयनी शुद्ध नये
रेयना आसी अनेक भवि जीवोंने संसार समुद्रगी
पार उतारे छे अने सम्पक्ज्ञान दर्शन चारित्र्य आपे
छे एम अनेक भविने गुण करे छे तेथी गुण करायनी
शक्तिए करी गाजे छे. पह्या प्रभुनी आज्ञा सेवया
रूप दास भाव जे आदरे ते स्वतंत्र आत्म शुद्धता
रूप अनंत प्रभुता पामे अने अंतरंगमां रहो जे
कल्पता उपजावनार अज्ञान मिथ्यात्व अने कपा-
यादि बिभावता रूप मेल तेने कापे ॥ ५ ॥

अध्यात्म सुख कारण पुरो, स्वस्वभाव
अनुभूति सनूगे । तसु गुण बलगी चेतना
कीजे, परम महोदय शुद्ध लही जे ॥ ६ ॥

अर्थ:-श्री मुनिसुव्रत स्वामी आत्म अधिकार
राज्य सुख प्राप्तुं पूर्ण पुष्ट कारण छे. शुद्ध आत्म
स्वरूप अणुजागता जीव पोतानो आत्मिक अधि-
कार जाणे नहीं तेथी पुद्गल द्रव्य पर्यायने पोते

અને પોતાના જાણી માની તેના અધિકારી પોતે થઈ
 અગિર અને પરંતંત્ર પુદુમળનું કર્તા બોલતા પ્રાદુર
 દયાપરુ રક્ષકવાળું પોતાના માની નેતા છે. તે પુદુમળો
 આપણા રાખ્યા રહે નહીં, કર્તા થાય નહીં બલો
 પર દોષી પદાર્થો ભોગ્યો શકાય નહીં બલો લેવાય
 નહીં એમ અણહોતું થાય નહિ તેથી તેમાં ભેદ કરી
 કરી તેના વિનાશો પોતાનો વિનાશ આદિ વિવર્ગમાં
 પામના થઈ રહી છે તેથી જન્મ મરણાદિક અનેક
 દુઃખ ભોગ્યે છે પણ ઉપારે પ્રભુ ધરને આત્મા પોતા-
 નો આત્મીક અધિકાર જાણે સ્વારેજ સકલ વ્યેશથી
 મુક્ત થાય અને આત્મઅધિકારનું અસ્વંતીક સ્વતંત્ર
 સદ્ગુણ સુખ પામે. તો તે અધ્યાત્મીક સુખના દાતા
 તા પ્રભુ અને પ્રભુ આપણા શુદ્ધ પ્રેરક છે તે સિવાય
 અન્ય કોઈ નથી માટે પરમ અને પૂર્ણ ઉપકારી પ્રભુ-
 જી તમે જ છો. જેમ કોઈ પુરુષ પરધર પરવસ્તુ પર
 સ્ત્રી આદિકનો અધિકારી નથી અને પરધર સ્ત્રી
 વસ્તુ આદિકનો અધિકારી પોતાને માની તે પરવસ્તુ
 ને આદરે તો તે સુખી થાય નહીં અને દુઃખી થાય
 પણ ઉપારે પોતાની ધર સ્ત્રી આદિ વસ્તુનો અધિકારી
 પોતાને જાણે માને આદરે સ્વારેજ દુઃખ મટે અને
 સુખ થાય તેમ આત્મા અન્ય વસ્તુનો અધિકારી

હો જતાં પોતાને અન્ય વસ્તુનો અધિકારી જાણી
 નોં આદરે તો તે દુઃખી રહે પણ સુખી થાય નહીં.
 શરે પોતાનો અધિકાર જેવો છે તેટલો જાણી માની
 દો તોજ સકલ દુઃખી થી નિવર્તી અને પરમા-
 ની પ્રાપ્તિ થાય અને પ્રમુખી તો નિજ જ્ઞાનાદિ
 દિના અનુભવ ભોગમાં મદા મૃત-મમ્મ છો મહા
 મજબંત છો. આપણી ચેતના પ્રમુખા જ્ઞાનાદિક નિ-
 મિત્ત ગુણે ચલતી રાખીજી એટલે જ્ઞાનવેતના પ્રગટ
 પાવ. ચેતના અનાદિમાં કર્મફલચેતનાપણે અને કર્મ-
 ચેતનાપણે પરિણમેલી થતગેલી છે. ઝર્વાશુધી ચેતના
 કર્મફલચેતનાપણે એટલે ઉદય થાયલા શુભાશુભ
 કર્મ ફલમાં રાગદ્વેષપણે પરિણમે છે તથા યોગ ક્રિયા
 મર્શાંધીજ શુભ ઉપજે છે એ જાણી ક્રિયા પરિણા-
 મમાં કર્મચેતના પણે કરો છે ત્યાશુધી સ્વસ્વ જ્ઞાનમાં
 સાગર્ભા ચલતાર્ભા મર્શાં વળે ઝર્વારે પ્રમુખા પરમ નિ-
 મિત્ત જ્ઞાનાદિ ગુણે ચલતે ત્યાજી શુદ્ધાત્મ સ્વભાવમાં
 આરંભ જાણી શુદ્ધાત્મ સ્વભાવમાં પિર રહેલા જ્ઞાન-
 ચેતનાપણે પરિણમે. માટે આપણી ચેતના પ્રમુ ગુણે
 રહીથી જાણી એટલેજ શુદ્ધ સ્વગુણ રહી થાય. એમ
 પરમ મર્શાંદય છે. જે ચલજ્ઞાનાદિ અર્થેન સ્વગુણ નિ-

मेल पूर्ण व्यक्ति पामीए ॥ ६ ॥

मुनिसुव्रत प्रभु प्रभुता लीना, आत्म
संपत्ति भासन पीना ॥ आणा रंगे चित्त धि
जे, देवचंद्र पद शीघ्र वरीजे ॥ ७ ॥

अर्थ:-जे जीव मुनिसुव्रत स्वामीनी पूर्ण प्रभु
जाणी आश्चर्य पाव्या के अहो ! प्रभुजीनुं परमज्ञा
परमदर्शन परम चिरताए शुद्ध स्वपर्याय रम्यमा
रम्य अने परम अचल स्वतंत्र अबाधित वीर्य
एव अनंत गुणोनी शुद्धतानो परमानंद जाणी चि
लीन धयुं मेनेज निजात्म शुद्ध संपदानुं पुष्ट भास
शुभु. ए माटे तीर्थकरोनी आज्ञामां रंगे चित्त धि
करीए तोज देवचंद्र मुनि कहे के के शुद्धात्मप
उताबलुं पामीए ॥ ७ ॥ ॥ संपूर्ण

॥ अथ त्रयोदशम श्री सुमतिजिन स्तवन ॥

॥ कान्हेपालाल ए देशी ॥

प्रभुस्युं इम्युं विनवुरे लाल, मुज विभा
दुःख रीतेर साहबियालाल । तीन कालन
क्षयनीरे लाल, जाणो छो सदुनीतिरे साह

ચાલાલ ॥ પ્રમુ० ॥ ૧ ॥

અર્થ:-તેરમા શ્રી સુમતિ જિન પ્રમુખી હું એવી
 અજ કહું હું કે મેં તાહરાં વચન જાણ્યા આદર્શ
 પહેલાં પુદ્ગલોમાં આપાપણું માની મહા વિભાવ દ્રઢ
 પરિણામ પાંધ્યા તે પરિણામ નો વગ તાહરાં વચન
 જાણ્યા છતાં આજસુધી મદતો નથી અને તેથી
 મજાન મિથ્યાસ્વ અને કષાયાદિથી પરતંત્રતા ધિંગેરે
 પહુ દુઃખ ભોગવું હું તે માહરોજ આદરેલો વિભાવ
 દુઃખ ગ્રાસ આપ્યાં કરે છે અને હે સાહેબ ! તમે તો
 સકલ દ્રવ્યનો ત્રિકાલ પરિણતિની નીતિ જાણો છો
 ઇતલે પંચાસિકાપ અને કાષ્ઠ સકલજ્ઞેયની નીતિ
 અને રીતિ જાણો છો ॥ ૧ ॥

જ્ઞેય જ્ઞાનસ્યુ નવિ મિલેરે લાલ, જ્ઞાન ન
 જાયે ઇ તથ્યરે ॥ સા૦ ॥ પ્રાપ્ત અપ્રાપ્તમેયનેરે
 લાલ, જાણો જે જિમ જથ્યરે ॥ સા૦ ॥
 પ્રમુ० ॥ ૨ ॥

અર્થ:-જે જે દ્રવ્યના જે જે સ્વભાવ અને જેટલાં
 જેટલા ગુણપર્યાપ હોય તે તેમજ રહે ઘણી પર્યાપ
 ક્રમવર્તીય બંદેતાઈ આવે ઘણી તેનું અવિતલ્ય જેમ

જોય તેમ થાય અને ઉગમ પણ અવિગળ પ્રમાણે
 થને અને જે જે કાલે જે જે યોગ સંભવ છે તે તેમ
 થને એમ વેગ સમયાગ મળ્યાં કાર્યે થાય એમ કોઈ
 શંકા નથી. એમાંથી કોઈ પણ વૃક્તિતા તે મિથ્યા
 છે. જોય જ્ઞાન સાથે મળી એકમેક ભાગ નહીં, જ્ઞાન
 જોય ક્ષેત્રે જાય નહીં અને જોયણ જ્ઞાન ક્ષેત્રે આવે
 નહીં જેમ. દર્પણમાં જે વદાર્થો ખાસે છે તે વદાર્થો
 દર્પણ સાથે એકમેક થઈ જતા નથી, દર્પણ દર્પણ રૂપે
 અને વદાર્થ વદાર્થ રૂપે રહે છે તેમ જ્ઞાન જ્ઞાન રૂપે
 અને જોય જોય રૂપે રહે છે ન મળ્યાં હોય. પ્રભુજી તમે
 દૂર આકાશ ક્ષેત્રે રહ્યા અપ્રાપ્તમેય જોયને અને એક
 આકાશ ક્ષેત્રે રહ્યા સ્થવર પ્રાપ્તમેય જોયને તથા
 ચલેમાન કાલે ધર્મવ્રતા પ્રાપ્ત અપ્રાપ્તમેય જોયને અને
 અનિત્ય અનાગતે ધર્મવ્રતા અપ્રાપ્તમેય જોયને ક્ષેપર્યા
 અને કાલથી દૂર અને નિકટ એટલે અપ્રાપ્ત અને
 પ્રાપ્તમેય જોયને જે જેમ છે તે તેમ સમકાલે અજોય
 પળે જાણો છો એટલે કોઈ પણ જોય વદ્યો નથી કે
 તમારી જ્ઞાપકતામાં ન ખાસે ॥ ૨ ॥

છતિ પરજાય જે જ્ઞાનનારે લાલ, તે તો
 નવિ પલટાયરે ॥ સા૦ ॥ જોયની નવનવ

તિનારે લાલ, સવિ જાણે અસહાયરે ॥ સા०

૧ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥

અર્થ:-જ્ઞાનના અવિભાગી છતી પર્યાયમાંથી
કોઈ પર્યાય કોઈ કાલે પણ નાશ થાય નહીં અને તેજ
અવિભાગી છતી પર્યાયો છતીપણે રહિને સામર્થ્યપણે
પ્રાપ્ત છે પણ અદ્વતીપણે ધતા નથી પડતે છતીપણાનો
રાગ નથી; માંત્ર તિરો અને આવીર્ભાવ થયાં જાય.
જેઓની નવે નવે સમય નવિ નવિ વર્તના થાય તે
અન્ય દ્રવ્યની સદાય વિના અને પ્રયાસ વિના જણાય
રહેણાય ॥ ૩ ॥

ધર્માદિક સહુ દ્રવ્યનોરે લાલ, પ્રાપ્ત મળી
સદ્ધાર રે ॥ સાહિ૦ ॥ રસનાદિક ગુણ વર્ત-
તાર લાલ, નિજ ક્ષેત્રે તે ધારે ॥ સા૦ ॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥

અર્થ:-ધર્માદિક અજીવ દ્રવ્ય પ્રાપ્ત થવાને સદાય-
કારી છે પડતે ધર્માસ્તિકાયાના જે પ્રદેશમાં ગતિ
પરિવાર્માં જીવ પુદ્ગલ આવી પ્રાપ્ત થાય તેનેજ તે
ગતિસદાય આપે, અધર્માસ્તિકાયાના જે પ્રદેશમાં
સ્થિતિ પરિવાર્માં જીવ પુદ્ગલ આવી પ્રાપ્ત થાય
તેનેજ તે સ્થિર સદાય આપે, આકાશના જે પ્રદેશમાં

जीव पुद्गल आर्था प्राप्त धाय मले तेनेज ते अव-
 काशदान आपे पण अन्य प्रदेशे रह्याने आपे नहीं,
 वली चार अंश स्निग्ध के रक्ष व्यक्तिमां जे पुद्गल
 परमाणु होय ते तेज क्षेत्रमां तेभी वे अंश न्यून
 के अधिक स्निग्ध रक्ष गुण व्यक्तिवाला अन्य
 पुद्गल परमाणु आर्था प्राप्त धाय तां तेनी साथे ते
 मले पण अन्य आकाश क्षेत्रे रहेला स्निग्ध के रक्ष
 वे अंश न्यून अधिक व्यक्तिवाला पुद्गल परमाणु
 अगर खंभ मृथे मले नहि अने कार्मेणादि वर्गणा
 जीव प्रयोगे परिणमेली जे आकाश क्षेत्रमां होय ते
 ते आकाश प्रदेशमां रहेला अन्य वर्गणा साथे मले.
 ए प्रमाणे धर्मास्तिकापादि चारे अजीव द्रव्यने अन्य
 प्रदेशे रहेलाने चलाववुं, धीर राखवुं, अवकाश
 आपवुं, के सकवुं धतुं नधी, चक्षु तथा मन बिना
 रसनादिक चार इंद्रियोने व्यंजनायग्रह छे पटले
 स्वादवाली वस्तु जीभ प्रदेशने मले अने स्पर्शवाली
 वस्तु त्वचाने मले अने गंधना पुद्गल नासीका
 अंदर घ्राणाइंद्रियने मले-स्पर्श अने शब्दने पुद्गल
 पददाने मले-स्पर्श तोज तंनो दोष
 धा... ए पांचे इंद्रियो दूर क्षेत्र विषयी कर्मी छे ॥ १७

तत्तादिकं चारं द्विषोने तो ते विषयोना पुदुगल
 तत्तेवमां थोथी मले तेनेज स्पर्श छे अने चक्षु
 द्विषोने तो पुदुगल पदार्थ ऊपर पडेलु मुख्यादितुं
 त्तां किरण परावर्त्तन भई चक्षुमां आवे त्पारं
 थोष पाप छे तेथी तेने व्यंजनावग्रह कळो नथी
 ए उभोत किरण पस्तु ऊपर पडी परावर्त्तन भई
 त्तांमां आव्या विना तेनो थोष भतां नथी अने
 समुजीना केवलज्ञानमां तां क्षेत्रे काले दूर निकटना
 ए रूपी धरूपी सर्वे पदार्थनो ममताले थोष
 पाप छे ॥ ४ ॥

जाणग अभिलाषी नहिरे लाल, नवि
 प्रतिबिंबे जेपरें ॥ सा० ॥ कारक शक्ते जाण-
 हुंरे लाल, भाव अनंत अमेपरें ॥ सा० ॥
 प्रभु० ॥ ५ ॥

अर्थ:-प्रभु परब्रह्मने जाणधाना अभिलाषी
 थो अने अन्य जेपोलुं प्रतिबिंब पद शोभाती जाण-
 तामां पडलुं नथी पण जीवमां अनंत गुणोनां
 तरेक, चक्र आप आपणा कार्यपणे दूर समग्र वरे
 तेसां जाव कारक, चक्रमां नथा नथा समग्रनी

માહરી જાગરના માહરા દ્રવ્ય
 તત્ત્વ જાણી મંત્રોપ અને
 રમ અનુભવે. તે તો
 સેવયા આદરયાની
 ॥ ૭ ॥

લાલ, નાથ ભક્તિ
 રંગી ચેતનારે લાલ,
 ॥ સા૦ ॥ પ્ર૦ ॥ ૮ ॥

પાથક માથે પરિણ-
 પશટાવી માથક માથમાં
 પ્રમુતાયંતની થાણા સેવથી
 પુષ્ઠ આધાર છે. એ માટે ચેતના
 કરવી એજ આ ધાતનું જીવન અને
 ॥

અમૃત કિયાને
 રંગે રમેરે લાલ,
 ॥ સા૦ ॥ પ્ર૦ ॥ ૯ ॥
 અનુષ્ઠાનને આશ્રયે, અમૃત ઉપજે:

ऐक्यं मुनि कहे छे के अघ्य जीवो शुद्धारम तत्त्व-
मां रमे ते सुमति देवनोज पसाय जाणयो ॥ ६ ॥

संश्रुति.

॥ अथ चउदशम श्री शिवगति जिन स्तवन ॥
पांरा मेहेला ऊपर मेह झुके वोइली हो लाल ॥
ए देखी ॥

शिवगति जिनवर देव सेव आ दोइली
हो लाल ॥ से० ॥ पर परिणति परित्याग करे
तसु सोइली हो लाल ॥ करे० ॥ आवय सब
नियारि जेह संवर घरेहो लाल ॥ जेह० जे
मिन आणा लोन पान सेवन करे हो लाल
॥ पेन० ॥ १ ॥

अर्थ:-शिवगति नामा चौदमा तीर्थवरनी सेव
ते अति दोइली छे. हमी संसारी जीव निष्प्राप्य
अपरिति प्रसाद कपाय जोगसंरहता बरो जे जे
मार्गे बालीए द्विये ते अशुभमार्ग से एटले कप्याय
कारी मार्ग मथी. जे अशुभ मार्ग दूरछे ते

સાર માનેલો છે પણ માંહરી શાયકતા માંહરા દ્રવ્ય
 દેવ કાઠ થને માંધેમાં તત્ત્વ જાણી મંત્રોપાસન
 તૂંધી ચાલી ધાપ સો તે સમતા રસ અનુભવે તે તે
 સુમતિ જિન સ્વામીન સુમતિ સેવવા આદરવાન
 યંતાવી તેમાં વ્યાપે તોજ વને ॥ ૭ ॥

વાંધકતા પલટાવવારે લાલ, નાથ ભરિ
 આધારે ॥ સા. પ્રમુ ગુણ રંગી ચેતનારે લાલ
 પૂહીજ જીવન સારે ॥ સા. ॥ પ્ર. ॥ ૮ ॥

અર્થ:-હમારી અનાદિની વાંધક ભાવે પરિ
 મેલી આત્મ પરિણતિને પલટાવી સાધક ભાવ
 લાવવા તુમ મરલા પ્રમુનાયંતની આણ સેવ
 એજ હમારે પરમ પુષ્ટ આધાર છે. એ માટે ચેતના
 પ્રમુ ગુણ રંગી કરવી એજ આ ચાતનું જીવન અને
 સાર છે ॥ ૮ ॥

અમૃતાનુષ્ટાને રસોરે લાલ, અમૃત ક્રિયાને
 ટંચારે ॥ સ. ॥ ॥ દેવચંદ્ર રમે રમેરે લાલ,
 તે સુમતિ દેવ પસારે ॥ સા. ॥ પ્ર. ॥ ૯ ॥

અર્થ:-અમૃત અનુષ્ટાનને આપ્રયે, અમૃત ઉપજે.

ऐक्यं मुनि कहे छे के अघ्य जीवो सुदारम तत्त्व-
 पा रमे ते सुमति देवनोज पसाय जाणयो ॥ ६ ॥

संपूर्ण.

॥ अथ चउदशम श्री शिवगति जिन स्तवन ॥
 गंगा मेहेला ऊपर मेह झयुके बीझली हो लाल ॥
 ए देखी ॥

शिवगति जिनवर देव सेव आ दोहिली
 हो लाल ॥ से० ॥ पर परिणति परित्याग करे
 तसु सोहिली हो लाल ॥ करे० ॥ आश्रय सर्व
 नियारि जेह संवर वरेहो लाल ॥ जेह० जे
 जिन आणा लोन पीन सेवन करे हो लाल
 ॥ पीन० ॥ १ ॥

अर्थ:-शिवगति नामा शीवमा तीर्थ करनी सेव
 ते अति दोहिली छे. हमो संसारी जोय भिष्यात्
 अपिरति प्रसाद कपाय जोगबपकता वही जे जे
 मार्गे बालीए दिये ते अशिवमार्ग ते पटले बर्या
 कारी मार्ग नथी. जे अशिव मार्ग प्रवर्धे ते अशिव

સુલ્લ પામે નહિ અને દુઃખી રહે પણ જેને શિયગતી
 છે. શિવ ચાલ છે પદવા જિનશર દેશની આજ્ઞા
 સેવવી તે પરમ દુર્લભ છે પણ પર પરિણતિને જે રુદ્ધો
 રીતે ત્યાગે—દૂર કરે તેને એ સેવા સુલભ છે જે
 ઝીઘ સત્તાવજ્ર પ્રકારે અથવા તો અનેક પ્રકારે આ-
 શ્રવ તજી સંવરવંત થાય તે જ પુરુષ જિન આજ્ઞામાં
 પરમ લીન થઈ પુષ્ટપણે જિન આજ્ઞા સેવે. અનેક પ્રકારે
 આશ્રવ કાઢ્યો પણ તે પરસ્તુના રાગ રૂપ એક અશુદ્ધ
 ઉપયોગમાંજ સંમાય છે અને દ્રેષ તે તો રાગ દ્રોષ
 યોજ ઉપજે. ઉક્તંચ “પર દબ્ય રડં ષડ્ભર્ક, વિરડં
 સુર્વેઈ અઠ કમ્મેહિ, એમો જિણ ઉચ્ચસાં, સમામડં
 પંથ મોહલ્લસ્મ ” ॥ ૧ ॥

વીતરાગ ગુણ રાગ ભાક્તિ રુચી નેગમે
 હોલાલ ॥ મં ॥ યથાપ્રવૃત્તિ ભુવ્ય જીવ નય
 સંપ્રદ રમે હો લાલ ॥ નય ॥ અમૃત ક્રિયા
 વચન આચારથી હોલાલ ॥ વચન ॥
 જિન ભાક્તિ કરે વ્યવહારથી હો-
 ॥ કરે ॥ ૨ ॥

નોંધાર્થી જીવ જિન ભક્તિ તથા સાધન

बहार सात नये करी करे ते कहिए धिये.

(१) वीतरागना-गुणोन्मो राग अने वीतरागनी
मा सेवयानी रुचि ते नैगम नये भक्ति कहौण ।

(२) ज्यारे भव्य जीव छेल्हुं यथाप्रवृत्तिकरण
त्यारे संग्रह नये भक्ति कहौण. ए करणमां
पणे जिन प्ररूपिन नखनो अभिलारी जीव छे ।

(३) जिन यचनमां जे आधार क्रिया अनुष्ठान
शानु कहं ते विष गरल अने अन्योन्य अनुष्ठान
गी मोक्षार्थी जीव भेदज्ञानादि श्रुत वाचनी,

इच्छना, परिश्रुतां, अनुप्रेक्षा, धर्मकथा तथा वि-
नय वैपावकादि आत्म शुद्धनाने तदुद्देशु क्रिया अने
शुक्लध्यान रूप अस्तुत क्रिया विधिने सेवे ते न्यव-
हार नये, भक्ति कहौण ॥ २ ॥

गुण प्राग्भावी कार्य तणे कारणपणे हो

लाल ॥ तणे० ॥ रत्नत्रयि परिणाम ते ऋजु-

सूत्रे भणे हो लाल ॥ ते ऋजु० ॥ जे गुण

प्रगट थयो निज निज कारज करे हो लाल

के ॥ निज० ॥ साधक भावे युक्तत शब्द नये

ते धरे हो ला० ॥ शब्द० ॥ ६ ॥

अर्थ:- (४) ज्ञानादि अनेक आत्म गुणों सुद
प्रगट करवा रूप कार्गिनो परिणामी भगो जीवते
गुण्य शुद्ध ज्ञान दर्शन कारणदिना परिणाम करे ते
कसुमुन नगे भक्ति कहीए (५) ज्ञानादिक गुण्य
गुण जे जे खंडो प्रगट भई आव आवणुं कार्य शु
प्रगटवणे करवा लागे अने संवे गुणों पूर्ण प्रगट कर
वानो साधक भाव आदरे ते शब्द नगे सेवा भक्ति
कहीए ॥ ३ ॥

पेते गुण पर्याय प्रगटवणे कायंता हो
लाल ॥ प्र० ॥ उणे थाये जाव ताव संभि
रुद्धता हो लाल ॥ ताव० ॥ संपूरण निज
भाव स्वकारय कीजते हो लाल ॥ स्व० ।
शुद्धातम निज रूप तणे रस लीजते है
लाल ॥ त० ॥ ४ ॥

अर्थ:- (६) केवलज्ञान केवलदर्शन पथाख्यात
चारित्र्य अने परम अवल धीर्षुगुणों अने पर्याय
प्रगटवणे आपआपणुं कार्य करे अे त्वांथीज ज्वांथुं
अव्याप्य अव्ययस्थिति अदलभयमाहना अने ३
गुणलघु ए चार गुणोंना अंशों अघाती कर्म वां

त्यांसुधी पूर्ण प्रगट करवा नथी त्यांसुधी समभि-
 रर नये सेवा कहिए (७) शैलेसी करणना छेला
 समय आवे गुणोना सखे अंश प्रगट निर्मल करवा
 अने ते मुख्य आठ गुण शिवाय अनंता गुणोना
 र्थ अंश प्रगट पया अने ते सखे गुणो आपआपणु
 र्थ पूर्ण पर्याये पूर्ण पदे करवा लाग्या तयारे एवं-
 न नये सेवा थई एंटले चौदमा गुणठाणाना चरम
 मये एवंभूतनये सेवा जाणवी. ए स्थान के पूर्ण
 आत्म शुद्ध पर्यायनो लाभ ले छे त्यां एवंभूतनये
 या थई जाणवी सेवानुं फल सेवा साथे मलेज
 पण कालांतरनो वापदो नथी. कोई कहे के-मेवानुं
 न तो ते भये अथवा भर्माते पण फले छे तेने
 रिए के शुभ उपयोगने शुभ कर्मदल संघाय ते
 नुकसे उदय आवे पण अहीआं तो शुद्धतानी वाग
 अने शुद्धतामां आत्मगुण प्रगट पयानो आनंद
 त ता तरतकाल आयें ये अने ऊंचा गुणठाणानुं
 कारण भाय छें. जेम सूर्य उग्यो के तेज दयने अंध-
 कार नाठो अने उद्योत पयो तेना आनंद तेज दयत
 आप्यो तेम अहीआं अशुद्धता नाठी अने शुद्धता
 प्रगट थई ते अशुद्धतानुं दुःख, गयुं अने शुद्धतानो

आनंद आनंदो एमांहे कालक्रमनुं जोर नथी ॥ ४ ॥

उत्सर्गें एवंभूत ते फलने नीपने हो लाल
॥ ते० ॥ निसर्गी परमात्म रंगथी ते घने हे
लाल के ॥ रं० ॥ सहज अनंत अत्यंत महंत
सुखे भरी हो लाल ॥ म० ॥ अविनाशी
अविकार अपार गुणे घरया हो लाल । अ० ५

अर्थ:- चौदमा गुणठाखाना अंतरे पूर्ण गुणपर्या
प्रगट करपा अने तेनुं फल लीधु ते उत्सर्गें एवंभूत
नये सेवा थी. एवा निमर्गी परमात्म भावमा रं
राख्यथी ए सेवा घने. प्रभुजी सहज स्वभाव
अंत रहित अनंत सुखे भरपूर महंत छो चली वि
नाश रहित विकार रहित अथाह गुण घरया छो ॥ ५ ॥

जे वृत्ति भव मूल छेद् उपाय जे हो लाल छि०
प्रभु गुण रागे रक्त थाय शिवदाय ते हो लाल था
अंश थकि सरवंश विशुद्धपणुं ठवे हो लाल वि०
शुकल धाज शशि रेह तेह पूरण हुवे हो लाल तं०

अर्थ:-आत्म स्वरूपना अज्ञान अने मिथ्यात्व
 गादिकावडे जे प्रकृति ते भयभ्रमणतुं मूल घे अने
 मुना मुद्र गुणोनी रागे रक्त धनुं तेज भय भ्रम-
 तुं मूल घेदयोनी मुख्य उपाय घे तथा सकल
 पद्रवनी पना करनार आखिर शिवदायी धाय घे
 टले प्रसु गुण राग रूप शुभ उपयोग ते शुद्ध उप-
 योगतुं परम कारण घे अने शुद्ध उपयोगे मुक्ति छे
 अश थकी सर्वाश विशुद्धता प्रगटे पटले नैगमन-
 ययी जे बीतरागनी आज्ञा सेवानी रुची कही ते
 विशुद्धताना अश घे अने विशुद्धतामां गर्भित शुद्ध-
 ता घे ते विशुद्धता साये गर्भित शुद्धता घघने ब
 घते एवंभूतनये पूर्ण शुद्धता प्रगटे जेम बीजनो बं-
 द्रमा उर्या पड्यो दिने दिने कला घघते घघते पूनमे
 पूर्ण सोले कलाए प्रगट धाय तेम नैगम सेवायी
 विशुद्धता अने गर्भित शुद्धता शरु धई ते ते घघते
 बघते बीदने गुणठायो एवंभूतनये पूर्ण शुद्धता
 प्रगटे ॥ ६ ॥

तिम प्रभुयी शुचि राग को बीतरागता हो लाल

॥ करे ॥

गुण एकद्वे थाप सगुण प्रामाण्यता हो लाल
हरम० ॥

देवनंद्र जिननंद्र सेवा साहि रहो हो लाल ॥
सेवा० ॥

अज्यापाध अगाध आत्म गुण संपदो हो
लाल ॥ आ० ॥ ७ ॥

अर्थ:-सैम प्रभुधी पवित्र राग से आगर पूर्ण
चोतरामता प्रगट करे, प्रभुना निर्मल गुणनु एकद्वे
स्वान करवायो परिणति चात्प्रगुणधी एकमा वामो
पूर्ण गुण प्रगटे, एम देवोमो चंद्रमा समान एया
शिष्यगति सादेषना सेवामां रही आत्मिक अनंत
अज्यापाध अगाध गुणने सादिअनंतकाल सुध
भोगयो-राग्यो ॥ ७ ॥ संपूर्ण ॥

॥ अथ पंचदशम श्री आस्तागाजेन स्तवन ॥

॥ मन मोह अमारु पथे गुणे ॥ एं देशी ॥

करो साचा रंग जिनेश्वरु, संसार विंग
सह अन्ये ॥ सुरपति नरपाति संपदा, ते तो

દુર્ગંધી કદશ્ચરે ॥ કરો ॥ ૧ ॥

અર્થ:-હે ! શાશ્વત સુખ અમિલાપી મધ્યો !
તમો આસ્તાગ સ્વામીના ઘચને અને આસ્તાગ સ્વા-
મીના ગુણોમાં સાચો રંગ કરો. સંમાર વિરંગ કે
સંસારના અનેક પ્રકારના જે ઘન વિષય સન્માન
ઘાયુષ્ય કુંડુવાદિ તેમાં મિથ્યા દશાણ રંગ લાગે છે
પણ તે સર્વે વિપરિત રંગ છે અને આત્મક્ષેત્રથી ન્યા-
રો વિનાશીક ભય ભરેલો પરંતુ પૂર્વાપર કલેશ
યુક્ત છે. દેવોના પતિ હૈંદ્રો અને મનુષ્યોના પતિ
૫શ્વી રાજાડં આદિના સંપદા જે અશ્વ ગજ સ્ત્રી
આદિ તે તો જગત્ જીવની એવં, દુર્ગંધીક અને સહે-
લાં અનાજ જેવી, ધિહ્મલતા કરાવનાર, પાપકારી
દીનતા યુક્ત છે પણ તેમાં મોહ મદિરાનો છાકે અથ
ધુધ થયા જીવોને સુખ જણાય છે પણ પરમાર્થે તે
રોગ અને રોગના ઉપચાર છે ॥ ૧ ॥

જિન આસ્તાગ ગુણ રસ રમી, ચલ વિષય
વિકાર ધિરૂપ રે ॥

વિળ સમક્તિ મતે અમિલસ્થે, જિણે ચાલ્યો

શુદ્ધ સ્વરૂપે ॥

॥ ક૦ ॥ ૨ ॥ નિજ ગુણ ચિંતન રસ રમ્યા,
નસુ ક્રોધ અનલનો તાપ રે ॥ નવિ વ્યાપે
કાપે ભવસ્થિતી, જિમ શીતને અર્ક પ્રતાપે
॥ ક૦ ॥ ૩ ॥

અર્થ:-શ્રી આસ્તાગ જિન પોતાના જ્ઞાનાદિ
અનંત શુદ્ધ ગુણમાં રસીયા અને અલંકાર સમગ્ર સ્વ
તંત્રપણે રમણ કરવાચાલા છે. ચલાયમાન વિષય
વિકાર તે આસ્તાગ સ્વામીના ગુણથી ઊલટો દુઃખ
અને કલેશ રૂપ છે. જ્યાંસુધી સમ્યક્જ્ઞાન નથી
ત્યાંસુધી મૂઢ જીવ પદ્ધતિ વિષયરૂપ દુર્ગુણોનું
અભિલાષી હોય પણ જેણે શુદ્ધ ગુણ સ્વરૂપનો સ્વાદ
ચાખ્યો તે તો નિજ શુદ્ધાત્મ ગુણ ચિંતન રસ જલ
માં રમ્યા, તેને ક્રોધાદિક કપાય અગ્નિનો તાપ
કદાપિ વ્યાપે નહિ પણ તે ભવસ્થિતીને કાપે જેમ
સૂર્યનો પ્રતાપ શીમ કાપે છે તેમ જાણવું ॥ ૨ ॥૩॥

જિન ગુણ રંગી ચેતના, નવિ વાંધે અભિ-
નવ કર્મરે ॥ ગુણ રમણે નિજ ગુણ ઊલસે,

आस्वादे निज धर्मे ॥ क० ॥ ४ ॥

अर्थ:-जे जीव जिन गुणोमां रंगी धयो ते नया
न पंच करे नही. जिन गुण रमणे पोताना आति-
कशुद्ध उल्लाम पामे प्रगट भाव ते त पोताना ज्ञान-
येन चरणादिक. धर्मनो स्वतंत्र आनंद ले ॥ ४ ॥

पर त्यागी सगुण एकत्वता, रमता ज्ञाना-
दिक भावरे ॥ स्वस्वरूप ध्याता थई, पामे
शुचि स्थायक भावरे ॥ क० ॥ ५ ॥

अर्थ:-जे पुरुष पुद्गल परिणतिनुं कर्तापणुं
भोक्तापणुं रक्षकपणुं ग्राहकपणुं ध्यापकपणुं तथा
राग/द्वेष अने ममता त्यागी स्वस्वरूप ध्याने एकत्व
रही ज्ञानादिक रम्य रूपमां रमण करे ते पूर्ण-स्व-
स्वरूपनो ध्याता थई पवित्र अक्षय क्षायक भाव
पामे ॥ ५ ॥

गुण करणे नव गुण प्रगटता, सत्तागत-
रस-थिती छेद रे ॥ संक्रमणे उदय प्रदेशधी,
करे निर्झरा टाले खेदरे ॥ क० ॥ ६ ॥

પ્રગટ્ય અને પ્રમાદની નિંદા દતી તે દમે છોટી ॥૧॥
 સહજે પ્રગટયો નિજ પર ભાવ વિવેક જો,
 અંતર આત્મ ઠહરયો સાધન સાધવેરે લો ॥
 સાધ્યાલંબી થઈ જાયકતા છેક જો, નિમ્ન સુધ
 પરિણતિ થિર નિજ ધર્મ રસે ઠવેરે લો । જ૦ ૨

અર્થ:-શુદ્ધ નવે અમૃત સમાન તમારી ઘાણી
 જાણી આત્મ લક્ષણ અનાત્મ લક્ષણ ભિન્ન ભિન્ન
 જાણી સહજે નિજ પરભાવ વિવેક પ્રગટ થયો અને
 વંધ માર્ગ મોક્ષ માગે સંચર માર્ગ અને આશ્રવ માર્ગ
 એ આદિ માર્ગ સાક્ષાત્ જાણ્યા. હે પ્રભુજી ! તમારા
 વચનથી હલટા અને દૂર રહેવાવાલા કુમતિપણે
 ચાલનાર અને ચલાવનારનાં ભવ ભ્રમણ કરતાં કેવા
 દુવાલ થશે ? તે વિચારતાં ચિત્તમાં ધુજારો આવે
 છે વલી તે કુમતિએ, ઉપકારીના હિતકારી વચનો-
 થી દૂર રહે અને મોક્ષ માર્ગમા પ્રેરતાં હલટા કોપ
 કરે છે તેને શું કરીએ ? પણ હમારો અંતર આત્મા
 તમારા પરમ જ્ઞાન પરમ ન્યાય પરમ દયા ભર્યા
 વર્ણન સાંભલી શુદ્ધ સાધ્ય જાણી સાધન સાધવામાં
 ઈચ્છે એ પ્રભુનો પરમ ઉપકાર છે હમારી જાયકતા

આલંબન તજી, શુદ્ધ સાધ્ય આલંબને છેક ચલગી
 ટલે પ્રભુની આશા આલંબનમાં પણ ટકી તેથી નિજ
 પરિણતિ નિજ જ્ઞાનાદિક શુદ્ધ સ્વાભાવિક આનંદમાં
 ભર્યા રમવા લાગી રહી ॥ ૨ ॥

ત્યાગીને સર્વ પર પરિણતિ રસ રીંછ જો,
 તાગી છે નિજ આત્મ અનુભવ ઈષ્ટતારે લો ॥
 તદ્દને છુટી આશ્રવ ભાવની ચાલજો, જાલમ
 પ્રગટી સંચર શિષ્ટતારે લો ॥ જ૦ ॥ ૩ ॥

અર્થ:-શુદ્ધગત પરિણતિ રસ રીંછ ત્યાગીને આ-
 નુભવ અનુભવ અભ્યાસમાં ઈષ્ટપણું જાગ્યું તેથી
 સદ્દેવે અનાદિની આશ્રવ ભાવની ચાલ-દેવ હતી
 તે છુટી, પવો મહા જોરાવર સંચર ભાવની શિષ્ટતા
 જે ૦ ઉત્તમ ચાલ પ્રગટ થઈ ॥ ૩ ॥

બંધના હેતુ જે છે પાપ સ્થાનજો, તે પ્રભુ
 ભગતે પામ્યા પુષ્ટ પ્રશસ્તતારે લોલ ॥ ધ્યેય
 ગુણે વલગ્યો પૂરણ ઉપયોગ જો, તેહથી પામે
 ધ્યાતા ધ્યેય સમસ્તતારે લોલ ॥ જ૦ ॥ ૪ ॥

जिन आलंघनी निरालंघता पामे जो, तेणे
हम रमशुं निज गुण शुध नंदनवनेरे
लोल ॥ ज० ॥ ५ ॥

अर्थ:-संसार समुद्र तरघो अति दुस्तर हतो
ते जेम गापना पगलाथी पृथ्वी उपर पडेला खाड-
मां भरायेलु पाणी सहजे उलंघी जघाप तेम ते
भवसमुद्र प्रभु आलंघने तरघो अति सुगम थयो.
एम प्रभुना आलंघने जे वरें ते निरालंघपणुं पामे
एटले मे पुगपने कोई अन्य पुरुष के अन्य वस्तुं
आलंघन लेयानी कदापी जरूर रहें नहीं. ते माटे
हमे प्रभु अवलंघने निरालंघता पामी निज शुद्ध
गुण नंदनवनमां आनंदे रमीशुं ॥ ५ ॥

साध्यादि निज प्रभुताने एकत्वजो, क्षा-
यक भावे थाये निज रत्नप्रयीरे लोल ॥
प्रत्याहारी धारे धारणा शुद्ध जो, तत्त्वानंदी
पूर्ण समाधि लय मंडेरे लोल ॥ ज० ॥ ६ ॥

अर्थ:-शुद्ध साध्य आदि निज प्रभुतामां एक-
त्व परिणामे रमे एटले शुद्ध साध्य जांणी सिद्धि

दिवामां शुद्ध साधनाए निज प्रभुता के० निज
 प्रक्तिमां एकत्वपणे धिर. उपयोगे प्रवर्त्ततेने पोता-
 ॥ केवलज्ञान केवलदर्शन अने केवल चरणरमण
 सायकभावे थाय. परभावधी परिणाम पाछो चाली
 दळे प्रत्याहार करी शुद्ध ध्येयमां धैर्यपणे धारणा
 ॥ खे, धीर्य अचल राखी अटोल रहे तो तत्त्वानंदी
 ॥ वि पूर्ण समाधिमां लयलीन थाय एटले चिक्कले
 ॥ पैलो उपयोग शुद्ध अचल निज रूपमां लय पा-
 ॥ परम अचल समाधिमां रहे ॥ ६ ॥

अध्यायाध स्वगुणनी पूरण रीत जो, कर्ता
 ॥ क्ता भावे रमणपणे धेरेरे लोल ॥ सहज
 ॥ कृत्रिम निर्मल ज्ञानानंदजो, देवचंद्र एक त्वे
 ॥ वनधी वरेरे लोल ॥ ज० ॥ ७ ॥

अर्थ:-अनंता गुणो अध्यायाधपणे राखवानो
 ॥ एज पूर्ण रीत छे के स्वगुण कर्ता भोक्तापणामां
 ॥ पोताना परिणामनुं रमण अखंड समय एकत्वपणे
 ॥ धारे—राखे एटले देयमां चंद्रमा समान नमिश्चर
 ॥ स्वामीनी सेवामां परिणाम एकत्वपणे राखवाधीज
 ॥ सहज स्वभाविक निर्मल अनुपचरित ज्ञानानंद
 ॥ पासीए ॥ ७ ॥

॥ समाप्त ॥

॥ अथ सप्तदशम श्री अनीलजिन स्तवन ॥

॥ देखो गति दैवनीरे ॥ ए देशी ॥

स्वारथ विणु उपगारतः रे, अद्भुत अ-
तिशय सिद्धि ॥ आत्म स्वरूप प्रकाशता
पूरण सहज समृद्धि ॥ अनील जिन सेवोपे-
नाथ तुमारी जोडि न को त्रिहुं लोकमें,
प्रभुजी परम आधार अछो भवि थोकनेरे ॥॥॥

अर्थ:-हे अनीलनाथ स्वामी ! सत्तरमा तीर्थ-
पति तमे पोतानो स्वार्थ तो सिद्ध करयो हे हमे
हमाराथी तमारे काई पण स्वार्थ नथी ते धतां पण
तमे तमारा संरखा भग्य जीवों ऊपर परोपकार करो
बली अद्भुत अतिशयचंत छो. एटले तमारा अपा-
धापगमन अतिशय बडे तमारां पाप दुरित दुःख
नाश थाय हे बली तमारा बचनातिशय बडे हे
हमारी आपामां तमारां बचन सहजे समजीव
दिये बली तमारा परम ज्ञानातिशय पसाये हमारे
अनामधी भिन्न शुद्धात्म स्वरूपनुं ज्ञान थाय हे
बली तमारा पूजातिशय पसाये हमे हमारा पूज्य

समयने पामीए एवी तमारी अतिशयादिक तथा
 षट् महा प्रातिहार्यादि तथा अंतरंग केवलज्ञान
 र्शनादिकनी भाव लक्ष्मी छे बली तमे शुद्धात्म
 करुणा प्रकाश करवावाला पूर्ण सहज समृद्धि-
 नि धो माटे हमे अनोल प्रभु तमोने सेधीए. तमे
 मोने संसार दुःखधी छोडाववावाला हमारा नाथ
 ०. त्रिलोकमां अथ काले तमारी जोडीनां कोई
 न्य हेतू के. उपगारी नधी तेधी प्रभुजी तमे थोक
 र भवि जोधोने परम आधार छौ ॥ १ ॥

परकारज करता नहिरे, सेव्या पार न हेत
 सेवे तनमय थईरे, ते लहे शिव संकेत आ. १२।

अर्थः--प्रभुजी तमे पर जीय तथा पर पुदुगल
 र्पना कर्ता नधी अने तमने सेवनार भविने निश्-
 चयी तमे पालवावाला के राखवावाला के पार
 तइवावाला नधी पण तमने जे तन्मय थई सेवे
 तेने तमे जाणे समरपा मंध कलाहंमंध निय
 ०। एम जयाय ते पण तेना सेवानुं तेज दुख
 पयुण फल पामे ते एमां काई देवा नथी ॥ २ ॥

परता निज गुण वृत्तितारे, गुण परिणति

रिहो ॥ मोह रहित मोहन जयाको उपशम
रस क्यारि हो ॥ अहो उपशम रस क्यारिहो
॥ व० ॥ १ ॥

अर्थ:-हे जगोवर स्वामी ! शरद पूनमना
चंद्रमा समान तमारा घटन कमलनी पलिकारी
जाड—चारी जाड. मोहन जया माताने आनंद
आपनारा मोहने जातिला भवि जीवोना हृदय कम-
लमा उपशम रस सींचवावाला पोते उपशमरस-
ना क्यारा हो ॥ १ ॥

मोह जीव लोहको कंचन, करवे पारस
भारि हो ॥ समकित सुरतरु उपवन सिंचन,
वर पुष्कर जलधारि हो ॥ अहो० ॥ वा० ॥ २ ॥

अर्थ:-माहारा सरखा मोही जीव लोह सर-
खाने कंचन करवा माटे तमे परम पारस हो पटले
अज्ञान मिथ्यात्व कलेश रूप कीट मटावी आत्म
शुद्धता रूप सुवर्ण करवावाला हो, समकित रूप
पावने प्रधान पुष्कलावर्त मेघ-
कमलधी

શુદ્ધ તત્ત્વામૃત અલંકાર ધારાણ ચરસે છે ॥ ૧ ॥

સર્વ પ્રદેશ પ્રગટ સમ ગુણથી, પ્રવૃત્તિ અ-
નંત અપહારી હો ॥ પરમ ગુણી સેવનર્તે સેવ-
ક, અપ્રશસ્તતા વારી હો ॥ અહો ॥ વ૦ ૧૩।

અર્થ:-પ્રભુજીને સકલ પ્રદેશે અનંતા ગુણો શુદ્ધ
ધને અનંત પર્યાયો પૂર્ણ પ્રગટ થયા તેથી વિભાવ
પ્રવૃત્તિ અનંતી નાશ કરી. પદ્ધતિ પરમ ગુણીની આ-
શા સેવવાવાળા સેવકે સકલ અપ્રશસ્તતા નિવારી
છે છટકે પ્રભુની સેવા કરનાર ભવિ જીવની આત્મ
વિરુદ્ધતા અનંતો દલી ॥ ૩ ॥

પર પરિણતિ રૂચી રમણ પ્રહણતા, દોષ
અનાદિ નિવારીહે. ૧ દેવચંદ્ર પ્રભુ સેવને ધ્યાને
આતમ શક્તિ તસારી હો ॥ અહો ॥ વ૦ ૧૪।

અર્થ:-૧ પ્રભુની સેવાથી પુદ્ગલ પરિણતિની
રૂચિ રમણ અને પ્રહણતાની દેવ રૂપ અનાદિનો દોષ
નિવારી નિજ શુદ્ધ પરિણતિની રૂચિ રમણ અને
પ્રહણ વાળું. દેવચંદ્ર મુનિ કહે છે જે જીવે પ્રભુ આ-
વા સેવવામાં અગ્રંથ ધ્યાન રાખું તેણે પોતાની

શુદ્ધાત્મ પરમ શક્તિ સંભાલી લીધી ॥ ૪ ॥

॥ સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ ઇકોનવિંશતિમ કૃતાર્થ જિન સ્તવન ॥

॥ અધિકા તાહરો હું અપરાધિ ॥ ૧ દેશી ॥

સેવા સારજ્યો જિનજી મન સાચે, પળ
મત માંગો भाई ॥ મહેનતનો ફલ માંગી લે-
તા, દાસ ભાવ સચિ જાઈ ॥ સે૦ ॥ ૧ ॥

અર્થ:-હે જિનરાજ ! સાચે મને સેવાનું સાર
ફલ આપજો પણ હું भाई ! સેવાનું ફલ માગશો
નહિ. કોઈ કોઈની સેવા કરી તેના મહેનતનું ફલ
માગે તો તેના સેવાનો કામો નથી પણ તેના દાસ
રૂપ ફલનો કામો છે. જો દાસ રૂપ ફલનો કામો છે
તો તેમાં પ્રસુનું દાસપણું શું ? પાતાના દાસ રૂપ
ફલનું દાસપણું ધર્યું પડ્યું સ્વામીનું દાસપણું ન
રહ્યું માટે કામના રહિત સેવા કર્યા ॥ ૧ ॥

ભક્તિ નહિ તે તો ખાડાયત, જે સેવા ફ-
લ જાચે ॥ દાસ તિકે જે ઘન મરિ નિરખી,
કેકોઈની પર માચે ॥ સેવા૦ ॥ ૨ ॥

અર્થ:-જે સેવાના ફલને ઈચ્છી સેવા કરે તે
 સ્તિયનું નથી પણ ખાટું થત છે. દાસ તેનેજ કહીએ
 રાજી રહે-યસે,
 સ્વામીની ઈચ્છા

સત જમ બેઠક રાણા પાતાના દશરથ સ્વામીની
 સ્તિમાં અત્યંત રચી મચી રહેતી હતી તેમ ફલ-
 શીમના રહિત પ્રભુની આજ્ઞા યસે તે સાચો ટેવક
 જાયો ॥ ૨ ॥

સારી વિધિ સેવા સારતાં, આળ ન કાંડ
 માજે ॥ હુકમ હાજર સિજમતિ કરતાં, સહ-
 જે નાથ નિયાજે ॥ સેવા ૦ ॥ ૩ ॥

અર્થ:-મકલ પ્રતારે કુટી વિધિ આપા મેચી
 અને રાં પપ આળા પિરાધીય નહીં યહી પ્રભુના
 હુકમમાં હાજર રહી સ્તિજમન કરીય તો મદજે
 સ્વામીની મેદરવામી પહે ॥ ૩ ॥

સાદિય જાણો ઓ સદુ યાને, શું વહીય
 હુમ ઝામે ॥ સાદિય સનમુર ઝમે સાનગનિ
 યામ ઢારની ઝામે ॥ સે ૦ ॥ ૪ ॥

अर्थ:-साहेब पोते केवलजाने करीने सर्वे जाणो
 हो के जे सेवामां हाजर छे ते परमानंदना कामी
 छे तो हमे तुम आगे शुरु कहीण ? पण साहेब
 सन्मुख हमे मागण काई मागया रूप बात कहीण
 तो ते बात असोहामणी लागे माटे जाणीण छिये
 के जे प्रभुनी अखंड आणा मेवशे ते अखंड अवि-
 स्थ फल पामशे ॥ ४ ॥

स्वामि कृतारथ तो पण तुमथी, आश
 सहुको राखे ॥ नाथ विना सेवकनी चिंता,
 कोण करे विणु दाखे ॥ सेवा ० ॥ ५ ॥

अर्थ:-शुभ क्रियानो स्वामी ते शुभ फल पामे
 अने शुद्ध स्वभाव प्रवर्त्तीनो स्वामी शुद्धात्म संपदा
 पामे ए निश्चय छे पण प्रभुजी जेवा परम दयालनी
 आशा तो सर्वे राखे. माहुरा जेवा रंक पुरुषोने
 मोक्ष मार्गमां प्रेरवावाला नाथ विना हमारी चिंता
 कोण मिटावे ? एटले हमारुं चिंतित देखाव्या विना
 कोण हमारी चिंता करे ? बली हमारुं चिंतित
 प्रभुजी तमे जाणोज छो पण बालकनी पेठे महारेथी
 बोल्या विना न रहेवाय तेथी कहूं छुं ॥ ५ ॥

तुम सेवा फल माग्यो देतां, देवयणो
पणे साचो ॥ विण माग्यां वंछित फल आपे
शिंदे देवचंद्र पद साचो ॥ से० ॥ ६ ॥

अर्थ:-जेणे तमने सेव्या तेनुं फल तसे तेने
पणुं आपो तो तसे सेवाना अर्थां शयषा रागो
सोपार् तपो तमासं देवयणो फाचुं गज्याय पण
मान जिना वंछित फल आपो दे तपो तमासं
विना वंछमा तमान पाम देवचंद्र साचुंज ये ॥६॥

॥ संपूर्ण ॥

॥ अथ विंशतिम धी धर्मश्रिर जिन स्तयन ॥
आजंदा हाव्यन लागी तमासो चव्यासो ॥ प देसी ॥

राग चव्यासो ३

हे मो प्रभु वारि हे तुम मुग्धनी, हे मो
जिन वलिहागे तुम मुग्धनी ॥ समता अमृत-
मय मुग्धमननी, मरेप नही गम वरनी ॥
दुःखः १ ॥

अर्थ:-हे विजेष्टा : तमासो वरनी हे वारी

અર્થ:-સાહેબ પોતે કેવલજ્ઞાને કરીને સર્વે જાણો છો કે જે સેવામાં હાજર છે તે પરમાનંદના કામી છે તો હમે તુમ આગે શું કહીએ ? પણ સાહેબ સન્મુખ હમે મારાણ કાંઈ માગવા રૂપ યાત કરીએ તો તે યાત અસોઠામણી લાગે માટે જાણીએ ક્રિયે કે જે પ્રભુની અલંક આણા સેવશે તે અલંક અધિત્ય ફલ પામશે ॥ ૪ ॥

સ્વામિ કૃતારથ તો પણ તુમથી, આશ સહુકો ગણે ॥ નાથ વિના સેવકની ચિંતા, કોણ કરે વિણુ દાણે ॥ સેવા ૭ ॥ ૫ ॥

અર્થ:-શુભ ક્રિયાનો સ્વામી તે શુભ ફલ પામે અને શુદ્ધ સ્વભાવ પ્રવર્તીનો સ્વામી શુદ્ધાત્મ સંપદા પામે એ નિશ્ચય છે પણ પ્રભુજી જેવા પરમ દયાલનો આશા તો સર્વે રાણે. માહરા જેવા રંક પુરુષોને મોક્ષ માર્ગમાં પ્રેરવાવાળા નાથ વિના હમારી ચિંતા કોણ મિટાવે ? એટલે હમારું ચિંતિત દેખાણા વિના કોણ હમારી ચિંતા કરે ? યહી હમારું ચિંતિત પ્રભુજી તમે જાણોજ છો પણ પાલકની પેટે મહારેખી દોષ્યા વિના ન રહેવાય તેથી કહું છું ॥ ૫ ॥

तुज सेवा फल माग्यो देतां, देवयणो
धाये काचो ॥ त्रिण माग्यां वंछित फल आपे
तिणे देवचंद्र पद साचो ॥ से० ॥ ६ ॥

अर्थ:-जेणे तमने सेव्या तेजुं फल तमे तेने
माग्युं आपो तो तमे सेवाना अर्थी अथवा रागो
कहेवाडें तेथी तमारुं देवपणुं काचुं गणाय पण
माग्या विना वंछित फल आपो छे तेथी तमारुं
देवमां चंद्रमा समान परम देवपद सांचुज छे ॥६॥
॥ संपूर्ण ॥

॥ अथ विंशतिम श्री धर्मश्र्वर जिन स्तवन ॥
अखीयां हरखन लागी हमारी अखीयां ॥ ए देशी ॥
राग प्रभाती ॥

हुं तो प्रभु वारि छुं तुम मुखनी, हुं तो
जिन बलिहारी तुम मुखनी ॥ समता अमृत-
मय सुप्रसननी, तरेय नही राग रुखनी ॥
हुं० ॥ १ ॥

अर्थ:-हे जिनेश्वर ! तमारा मुखनी हुं वारी

જાહે-પલિહારી જાહે હું પડલે દે જિનેશ્વર ! તમારા
 મુલ્ય કમલનો જે ચાણી ઘરમે છે તે સકલ જીવોના
 પાપ મેલને ધોવાવાલી છે. જીવો સ્વપર દ્રવ્ય અને
 ભાવ પ્રાણની હાણી કરી વ્યવહાર અને નિશ્ચયથી
 સ્વપર સુખની હાણી કરે છે પણ પ્રમુજી માહણતાનો
 ઉપદેશ કરી સકલ જીવના દ્રવ્ય ભાવ પ્રાણની હાણી
 થતી અટકાવે છે તે દ્રવ્ય પ્રાણ-ઇન્દ્રિયો (૫) પલ
 (૩) સ્વાસોસ્વાસ (૧) આયુષ્ય (૧) એમ મૂલ ચાર
 છે અને તેના ઉત્તર ભેદ દશ છે અને ભાવ પ્રાણ જ્ઞાન
 દર્શન ધરણ અને યોર્ય એ મુલ્ય ચાર છે તેના ઉપર
 ભેદ અનેક અથવા અનંત પણ છે. દ્રવ્યપ્રાણે કરીને
 જીવ વ્યવહારિક સુખ ભોગવે છે અને તે દ્રવ્યપ્રાણ-
 ની હાણી કરવાથી છે વધારનું દુઃખ થાય છે જેમ
 સ્પર્શ ઇન્દ્રિયની હાણી કરવાથી તે સ્પર્શ ઇન્દ્રિયનું
 છેદન ભેદન થાય તેનું દુઃખ ઉપજે છે અને સ્પર્શ
 ઇન્દ્રિય પહે જે જે સુખ લેતો ભોગવતો હોય તે સુખ
 જાય તેનું દુઃખ પણ જીવ ભોગવે છે તેમજ રસના
 ઇન્દ્રિયને છેદવાથી તે છેદન ભેદનનું દુઃખ ઉપજે છે
 અને રસનાઈ કરીને વિવિધ પ્રકારના સ્વાદ લેતો
 હોય તે જાય તેનું દુઃખ ઉપજે છે એમજ પાંચે

દ્રિયોમાં પણ જાણવું યશી કામચલાનો નાશ કર-
 થાથી દુઃખ વપજે છે અને કામચલ ઘટે જે સુખ લેતો
 હોય તે જાપ તેનું દુઃખ થાય છે એમ ધનમલમાં
 અને મનમલમાં પણ જાણવું યશી સ્વાસોસ્વાસની
 હાથી કરવાથી સ્વાસોસ્વાસ રોકાયાનું દુઃખ વપજે
 છે અને સ્વાસોસ્વાસ ઘટે જે સુખ લેતો હતો તે સુખ
 જાપ તેનું દુઃખ થાય છે અને આયુષ્યની હાથી
 કરવાથી આયુષ્ય હાથીનું દુઃખ વપજે છે અને
 આયુષ્ય ઘટે જે સુખ લેતો હતો તે સુખ જાપ તેનું
 દુઃખ વપજે થાય છે એમ એ દશે દ્રવ્ય પ્રાણની હાથી
 થી વેદના, ભય, શોક, કપાયાદિ દુઃખ વપજે છે
 અને અવેદના નિર્ભય અશોક અકપાપનું સુખ નાશ
 થાય તે દુઃખ વપજે છે યશી એ દ્રવ્યપ્રાણની હાથી
 કરતાં જીવ એક એકથી ધૈર વિરોધ પાંધી ધૈર વિ-
 રોધની પરંપરા વધારી પ્રાચે અનંતકાલ સુધી દુઃખી
 થાય છે યશી એ દ્રવ્યપ્રાણની હાથી તે સ્વપર ભાવ-
 પ્રાણની હાથીનું કારણ પણ થાય છે તેથી જ્ઞાના-
 વરણાદિક આઠે કર્મ પોતે પાંધી અને પીજાને પણ
 કર્મવંધના કારણ થઈ અનંત કાલ સંસારમાં રહે,
 રહેલાં છે હવે ભાવપ્રાણમાં અજ્ઞાન આદરી અજ્ઞાન

पण विभाव सन्मुख जगायाली मयी ॥ १ ॥

अमर अधर सित धनु हर कमल दल,
कीर हीर पुन्यम शशिनी ॥ शोभा तुछ प्रभु
देखत याकी, कायर हाथे जिम असिनी
॥ हुं० ॥ २ ॥

अर्थ:-प्रभुना अमर आदिकनी शोभा देखता
कमल दल कीर हीर पुनम शशि आदिकनी सवें
शोभा ते तुच्छ देखाय छे. उपमेय आगल जे जे
उपमा कही ते सवें कायर हाथे तरवार सरली
जाणवी एटले प्रभुना रूपने अन्य उपमा संभवेज
नहीं माटे अनुपम रूप छे ॥ २ ॥

मन मोहन तुम सनमुख निरखत, आंख
न तृपति अम्हची ॥ मोह तिमिर रवि हरख
चंद्र छवी, मुरत ए उपसमची ॥ हुं० ॥ ३ ॥

अर्थ:-हे मनने प्रमोद आपयायाला ! तमारा
सनमुख जोतां हमारी आंख तृप्ती पामती नथी
एटले वेगली खसवा खाहाती नथी चली प्रभुनी

દુષો મોહિતિમિરને હરવા મૂર્ખ સમાન અને હરવા
વ્યગ્રાધવાને પૂનમના ચંદ્રમા સરણી' અપશમ રસે
મરી અપશમરસ ધર સાવતી આનંદ આપનારી છે ॥૩॥

મનની ચિંતા મેટી પ્રભુ ધ્યાવત, મુખ
દેહતાં તુમ જિનજી ॥ ઈંદ્રિ તૃપા ગઈ જિને-
શ્વર સેવતાં, ગુણ ગાતાં વચનની ॥ હું ॥ ૪ ॥

અર્થ:-પ્રભુના નિર્મલ જ્ઞાનાદિક ગુણ ધ્યાતાં
અને પ્રભુ મુખથી શુદ્ધ નય સ્વાદ્યાદ અમૃત મય
વચન સાંભળી પ્રભુ રૂપ દેહતાં હમારું રૂપ સિદ્ધ
સમાન જાણી મનની ચિંતા મેટી ગઈ. જિનેશ્વર
સેવતાં અને વચને કરી પ્રભુ ગુણ ગાતાં ઈંદ્રિય
વિષયોની તૃષ્ણા સમી ગઈ ॥ ૪ ॥

મીન ચકોર મોર મતંગજ, જલ શશી ઘન
નીચનથી ॥ તિમ મો પ્રતિ સાહિબ સુરતથી,
ઓર નં પાંદું મનથી ॥ હું ॥ ૫ ॥

અર્થ:-મત્સ્ય જેમ પાણી થી, ચકોર પંક્તી ચંદ્રમા
દેહીને, મોર મેઘ દેહીને અને હાથી તલાવ આદિ
નીચવાળી વંદાણ જગ્યાથી જેમ મગ્ગરહે છે તેમ મને

साक्षेपनी गुरत देवी परम आदरजाद उरजे में
नेयी प्रभुनी प्रभुना शिवाय हुं अन्ग पदार्थों कुरेव
कृपणनादि आदातो नगी ॥ ५ ॥

ज्ञानानंदन जाया नंदन, आस दास नीय-
ननी ॥ देवचंद्र सेवनें अहनिश, रमज्यो
परिणति चित्तनी ॥ हुं० ॥ ६ ॥

अर्थ:-हे ज्ञानानंद दातार ! जाया माताना
नंदन, जाया माताने आनंद आपनार, दासनी
निरचय शुद्ध स्वरूपनी आशा पूरा, देवचंद्र मुनि
कहे छे के हमारा चित्तनी परिणति प्रभु आशा
सेवामां अह निश रमज्यो ॥ ६ ॥ ॥ संपूर्ण ॥

। अथ एकविंशतिम श्री शुद्धमती जिन स्तवन ।
श्री जिन प्रतिमा हो जिन सरस्वी कही ॥ ए देशी ॥

श्री शुद्ध मति हो जिनवर पूरवो, एह
मनोरथ माल ॥ सेवक जाणी हो महेरवानी
करी, भव संकटधी टाल ॥ श्री० ॥ १ ॥

अर्थ:-श्री शुद्धमती जिनेश्वर हमारी मनोरथ
माला पूरी करो मने तमारो सेवक जाणी महेर-

શાંતી કરી મધ સંકટથી ડગારો ॥ ૧ ॥

પતિત ઉદ્ધારણ હો તારણ વચ્છાઉં, કરે
અપણાયત ઇહ ॥ નિત્ય નિરાગી હો નિસ્પૃહ
જ્ઞાનની, શુદ્ધ અવસ્થા દેહ ॥ શ્રી૦ ॥ ૨ ॥

અર્થ:-જેને તાહરા ચયનની સમ્યક પ્રકારે ક્ષતિ
પતિત છે તેને તું સંસાર સસુદ્રથી ઉદ્ધારવાવાળો
અને ઘાતસહ્યતા રાખી તારવાવાળો છું તો હમને
પોતાના જાણી અપણાયત કર. પ્રભુ તું નિત્ય નિરાગી
પર જન પરચસ્તુની સ્પૃહા રહિત જ્ઞાનમય શુદ્ધ
અવસ્થાધંત છું અને તાહરો શુદ્ધ જ્ઞાપક દેહ છે. ૨।

પરમાનંદિ હો તું પરમાત્મા, અવિનાશી
તુજ રીત ॥ ઇ. ગુણ જાણી હો તુમ વાળી
થકી, ઠહરાણી મુજ પ્રીત ॥ શ્રી૦ ॥ ૩ ॥

અર્થ:-પ્રભુ ઉસ્કૃષ્ટ આનંદવંત પરમાત્મા છો.
આત્મા તો જીવ માત્ર કહેવાય છે પણ તે પોતે
પોતાના પરમભાવ ભોગી નથી પણ પ્રભુ અલંકાર
સમય પરમ સ્વતંત્ર ભાવ ભોગી માટે પરમાત્મા છો.
તમે જે સ્વભાવ આનંદ લેવાની રીત પ્રેરો

શેત્ર અવિનાશી જે તે ગુણ તમારો વાળીથી સે
જાળી અગાથી શ્રીમ તોછી તુમથી શ્રીમ જોડી છે।૩।

શુદ્ધ સ્વરૂપી હે જ્ઞાનાનંદની, અઘ્યાયાધ
સ્વરૂપ ॥ મયજલ નિધિ હો તારક જિનેશ્વર,
પરમ મહોદય ભૂપ ॥ શ્રી૦ ॥ ૪ ॥

અર્થ:-પ્રભુ સ્વદ્રવ્ય દ્વાર કાલ અને માત્રે પૂર્ણ
શુદ્ધ સ્વરૂપી જ્ઞાનાનંદમય જ્ઞાનાનંદી છો, સરૂલ
સમય અઘ્યાયાધમયી છો, હે જિનેશ્વર ! તમે અમ-
દરિયેથી ભગ્વને તારવાયાલા છો અને પૂર્ણ તિદ્ધિ
પદ રૂપ પરમ મહોદય પદધોના રાજા છો ॥ ૪ ॥

નિરમમ નિતંગી હો નિરભય અવિકારતા
નિરમલ સહજ સમૃદ્ધિ ॥ અષ્ટ કરમ હો વન
દાહથી, પ્રગટી અન્વય રિદ્ધિ ॥ ૫ ॥

અર્થ:-તમારે કોઈ પરદ્રવ્ય ગુણપર્યાયનું મમત્વ
નથી તેમ તેનો સંગ પણ નથી તેથી અય અને કોઈ
પ્રકારનો વિકાર પણ નથી અને તમારે સસામ્ય
રાજ રિદ્ધિ અનંતી સહજ સ્વતંત્ર નિર્મલ છે અષ્ટકર્મ-
રૂપ વન ધ્યાનાભિધર્મી પ્રજાત્યું તેથી તમારે જ્ઞાનાદિ

खूट निर्मल, रिद्धि प्रगट थई छे ते अनंत
गलमुषी खरच्चां पण खूटे नहि ॥ ५ ॥

आज अनादिनी हो अनंत अक्षता, अक्षर
निक्षर रूप ॥ अचल अकल हो अमल
गमनुं, चिद, नंद चिद्रूप ॥ श्री० ॥ ५ ॥

अर्थ:-प्रभुजी आज तमारे अनादिनी सत्तागत
तपपणे रहली अनंत रिद्धि अने शक्ति व्यक्त थई
ते अक्षर अने अनक्षर रूप के० वचन अक्षरपणे
तीं कही शकाय एवी अक्षर रिद्धि अने तेथी
त गुणी वचन आलापमां न आवे एवी अनक्षर
दे स्वतंत्र प्रगट थई छे तेथी तमे अचल तथा
म के० उदुमस्थ जीवने तमारा स्वरूपनी
मस्थज्ञाने पूर्ण गम न पडे तथा उदुमस्थ मतिए
तमारु रूप रिद्धि अने आनंद कली शकाय
तथा तमारु रूप रिद्धि पुद्गलीक अन्यपदार्थी भेगुं
तो जाय नहीं तेथी तमे अमल एवा ज्ञानानंदमय
ज्ञान रूप जो ॥ ६ ॥

अनंत ज्ञानी हो अनंत दर्शनी, अनाकारी
अविरुद्ध ॥ लोकालोक हो ज्ञायक सुहंकरु,

અનાહારી સ્વયં બુદ્ધ ॥ ઓં ॥ ૭ ॥

અર્થા--તમે અનંત જ્ઞાની અને અનંત દર્શન
હો તથા આકાર રહિત સ્વપર જીવથી અવિર-
લોકાલોકના જ્ઞાતા દ્રષ્ટા સકલ જીવોની સુખ-
કારણ છો. તમારે કાંઈ પણ આહારની જરૂર રહેતી
નથી તેથી અનાહારી છો પોતે પોતાથીજ યોગ પા-
મેલા માટે સ્વયંબુદ્ધ છો ॥ ૭ ॥

જે નિજ પાસે હો તે શું માંગીએ, દેવચંદ્ર
જિનરાય ॥ તો પણ મુજને હો શિવપુર સા-
ધતાં, હો જો સદા સુસહાય ॥ ઓં ॥ ૮ ॥

અર્થા--જ્ઞાનાનંદાદિ અનંત કાર્યોની સત્તા હમા-
રી હમારા પાસેજ છે તો પ્રભુજી પાસે શું માંગીએ ?
પણ દેવોમાં ચંદ્રમા સમાન છે જિનરાજ ! હમને
મોક્ષમાર્ગ સાધતાં સદાએ તમે સુસહાય થજો ॥૮॥
॥ સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ દ્વાવિંશતિમં શ્રી શિવંકર જિન સ્તવન ॥
શિવકર જિનવર દેવ, સેવ મનમાં રમે હો
હાલ સેવ મનમાં રમે ॥ તન્મયતાએ ધ્યાય,

१ भव भयं वमे हो लाल तेह० ॥

पदी प्ररूपी सार, जगत जन तारवा हो
लाल जगत० ॥ द्रव्य अनंत प्रजाय, प्रमेय
विचारवा हो लाल प्रमेय० ॥ १ ॥

अर्थ:—सकल अशिव दूर करी सर्व प्रकारे शिव
करवावाला एहवा शिवकर नामे गत चोविशीमां
पाविशभा तीर्थवंति केवलज्ञान दर्शनादि गुणे देदि-
पमान देवनी आणानुं सेवतुं ते माहुरा मनमां रमे
हे अथवा भविजीवोना मनमां रमा के जेनी आणा
सेवयाथी आत्मा शिवपद पामेहे पण ए प्रभुजी
सेवा तन्मयताए ध्यायके० प्रभुजी जेम राग देव
छोडी शुद्ध धिर सम परिणामे ज्ञान दर्शन चरणादि
आत्मगुणोमां रम्या तेज प्रमाणे भविजीव पण राग
देव छोडी सम परिणामी धई मूख्य दर्शन ज्ञान
चरणमय आत्म स्वभावमां धिर योगे रमे तो सकल
भवभय वमे एटले भव करवानो भय तेने रहे
नहि अने निवोणपद पामे. करुणा भंडार जिनेश्वर
जगत् जीवोने तारवा माटे प्रथम सार त्रिपदी
प्ररूपी अने सर्व तीर्थकरो अनादिथी प्रथम त्रिपदीज

મરુપે છે કે જેથી મનિ જીવ આત્મ અનાત્મ સ્વરૂપ
 મિત્ર જાણી પોતાનો ઉપયોગ આત્મ શુદ્ધતામાં થિર
 કરી શકે છે. વ્યાંસુધી શુદ્ધાત્મ સ્વરૂપનું જ્ઞાન ન
 હોય ત્યાંસુધી પુદુગલાદિ પરદ્રવ્યની મમતા અને
 મિથ્યાત્વ અપિરતિ આદિ કર્મવંધનાં કારણો શરૂ
 રહી થાટે પ્રકારે કર્મવંધ થયા કરે છે પણ ઉપારે
 મિત્ર મિત્ર દ્રવ્યની ઉત્પાદુ વ્યય અને ધ્રુવતાત્ત્વ
 પરિણતિ મિત્ર મિત્ર જાણે ત્યારે પરદ્રવ્ય ઉપર
 મમતા શાની રહે ? અને પરદ્રવ્યમાં આપણું કાર્ય કેમ
 મનાય ? અને પરદ્રવ્યમાં આપણું કાર્ય મનાય નહિ
 ત્યારે રાગ દ્વેષ અને શુભાશુભ સંકલ્પો પણ ઉપજે
 નહિ ણટલે જીવ શુક્લઘ્વાન પામી પ્રથમ ધાતી
 કર્મનો નાશ કરી આંતર સિદ્ધિ પામે. ત્રિપદી ણટલે
 પંચાસિ દ્રવ્ય સકલ સમય આપ આપણા પૂર્વ
 પર્યાપનો વ્યય, નીતન પર્યાપનો ઉત્પાદુ અને સત્તાનું
 ધ્રુવ રાખવું કરે છે ણટલે નવે નવે સમય નવિ નવિ
 પરિણતિ કરે છે અને મૂળ ગુણે ધ્રુવ રહે છે કોઈ
 દ્રવ્ય કોઈ અન્ય દ્રવ્યના પૂર્વ પર્યાપનો વ્યય, નીતન
 પર્યાપનો ઉત્પાદુ અને તેની સત્તાનું ધ્રુવ રાખવું કરી
 શક્તો નથી તેથી સર્વે દ્રવ્યની સામાન્ય વિદ્રોષ

ઇતિ સાક્ષાત્કાર મિત્ર તાણાપ છે ત્યારે ભવિ
 જીવને મમતા ટલી જાય છે અને મમતા વિના
 રાગ દેવ રહેતા નથી. ઇચ્છા સુખે સંજમ સાધી
 સિદ્ધિ પામે છે, દ્રવ્ય વિષે ભગવંતે કહ્યું
 “ઉપનેવા, વિગમેવા, ધુત્રેવા” ઇચ્છા ઉપરથી
 ગર્ભધરો પૃથ્વી મૂર્ત્તિમાં દાદશાંગની રચના કરે છે
 અને દાદશ અંગધરે અંગત્માં ષોધનો વિસ્તાર કરાવ
 છે. આપણે પણ યસ્તુનો ત્રિપદી સંભાલીએ તે પરદ્રવ્ય
 પૂરું મમત્વ ટલી ઉપયોગ આત્મ શુદ્ધતામાં ધિર
 પાપ છે. માટે ત્રિપદીનો અર્થ વિચારી પરદ્રવ્યથી
 મિત્ર આત્મ શુદ્ધતા જાણી આત્મ શુદ્ધતાનાં કામી
 થઈ સિદ્ધિ સુખ સાધવું. પ્રસુજીએ તોષકર નામ-
 કર્મના ઉદયધરે ભવિ જીવોને તારવા ત્રિપદી પ્રરૂપો
 તો આપણે તેમનો પરમ ઉપકાર સન્માની તેમની
 આજ્ઞા સમય માત્ર પણ ન પૂકતો સેવથી. ત્રિપદીનો
 પૂર્ણ ભાવાર્થ તો કેવળી પોતાના કેવળજ્ઞાનમાં જાણે
 છે અને આદેશ બશે શ્રુતજ્ઞાની પણ પૂર્ણ ભાવાર્થ
 શ્રદ્ધા ગોચર જાણે છે અને દ્રવ્ય થકી દ્રષ્ટિવાદ અ-
 ગમાં કહ્યા પ્રમાણે અર્થ છે પણ અર્હિઆ સક્ષેપથી
 લાલીએ દિયે કે પંચાસ્તિ દ્રવ્યના પ્રતિ પ્રવેદો સ્વસ્થ

કાર્ય કરવાના કરણ રૂપે અસ્તિપણે છતિ પર્યાય
 તીરોભાવે (ગુણપણે) અનંતા અનંતા, હે જેમ જીવ
 દ્રવ્યના અસંખ્યાતા પ્રદેશ છે તે દરેક પ્રદેશે જાણવા
 રૂપ કાર્ય કરવાના છતિ પર્યાય અનંતા, દેવતા રૂપ
 કાર્ય કરવાના છતિ પર્યાય અનંતા, આચરણ રમણ
 રૂપ કાર્ય કરવાના છતિ પર્યાય અનંતા, ધીર્ય અચલ
 રાખવા રૂપ કાર્ય કરવાના છતિ પર્યાય અનંતા
 તેમ દાન દેવા રૂપ, સામ હેવા રૂપ, ભોગ ઉપભોગ
 ભોગવવા રૂપ સુખ આનંદાદિ અનંત કાર્ય ધર્મના
 છતિ પર્યાયો પ્રતિ પ્રદેશે અનંતા અનંતા અસ્તિપણે
 છે તે છતિ પર્યાયોમાંથી સમય પામીને અનંતા પર્યાયો
 સ્વકાર્ય કરવાને આર્થિભાવે લપજે અને પ્રથમ સમય
 જે પર્યાયો આર્થીભાવે આવેલા હોય તે આર્થીર્થાવધી
 વિણસી તીરોભાવે જાય અને તીરોભાવે રહેલા
 પર્યાયોમાંથી કેટલા આર્થીર્થાવે લપજી કાર્ય કરે.
 ઉક્તેષુ “ઉત્પાદ વ્યય ધ્રુવ યુક્તં સત્ લક્ષણં દ્રવ્યં
 એટલે નવા પર્યાયનું બંધન અને પૂર્વ પર્યાયના વ્યય
 વિના કોઈ પણ કાર્ય થઈ શકતું નથી. ઉત્પાદુ વ્યય
 થઈ કાર્યનું કરવું એજ દ્રવ્યની સત્તા છે પણ પર
 પર્યાયનું બંધન વ્યય કોઈ અન્ય દ્રવ્ય કરી શકતો

नथी एम जायमा पछी आपणु कार्य पर द्रव्यमा
 भासे नहि तो पर द्रव्य ऊपर राग रोप पण रहे
 नहि. ए उत्पादु व्यय खट गुणी हाणीवृद्धिपणे धाय
 हे ते बीजा ग्रंथोभी जाणी लेजो त्रिपदी बडेज
 अनंत द्रव्यना अनंत पर्यायना प्रमेयनो बोध धाय
 हे मादे परम उपकारी प्रभुजीए त्रिपदी प्ररूपी ए
 समान बीजो उपकार नथी ॥ १ ॥

जगमां द्रव्य अनंत, उतपत्ती व्यय ध्रुव
 रहे हो लाल उत० ॥ जे जे जेइना ते तेहना
 तेह मांही लेहे हो लाल तेह० ॥ जाणी भेदे
 विभाव, अनंतने जे नरा हो लाल अनंत० ॥
 याम पूर्णानंद, आत्म संपत्ति धरा हो लाल
 आत्म० ॥ २ ॥

अर्थ:-जगत्मां एक धर्मास्ति, एक अधर्मास्ति
 एक आकारा, अनंता जीव तथा अनंत पुद्गल ए
 पंच प्रकारे अनंत अस्ति द्रव्य हे अने काल ते
 पंचास्तितो वर्तना पर्याय रूप अनंत द्रव्य उपधारणी
 हे अने धर्मास्ति कायादि पंचे अस्ति द्रव्य सर्वे

सकल समय छे एम जे शुद्ध रीते निःशंकपणे जाणे
थने जे जेनी ते नैनामां माने तेने मिथ्यामति रहे
नहि थने परिणामभी मिथ्यास्थ गया पद्दी सत्तामां
पण रहेलां मिथ्यातनां दलीथां ते पण क्षय जाय.
जगत्मां पंचास्ति द्रव्य स्वद्रव्य क्षेत्र काल भाव
अस्तिपणे शांभ्वता छे तेमां पर द्रव्यादिक रूपे न
थयानो स्वभाव पण अस्तिपणे छे तेने नास्ति स्व-
भाव कहीए एटले स्वधर्म छता रहे पण परधर्म रूपे
थाय नहि ए द्रव्यनुं अस्तिपणुं ते प्रथम सामान्य
स्वभाव जाणघो ॥ ४ ॥

निज निज वस्तु स्वभाव, न छंडे को कदा
हो लाल न छंडे० ॥ दर्बे निज पर्याय, रुके
नहि को कदा हो लाल रुके० ॥ सहज प्रमेय
प्रमाण, सदा सह परिणमे हो लाल सदा० ॥
अगुरुलघु परजाय, स्वकार्यमां सह समे हो
लाल स्वकार्यमां० ॥ ५ ॥

अर्थ:- (२) सयें द्रव्य भाव भावणो वस्तु स्व-
भाव को पण कदापी छंडे नहि ते यम्नुव कहीए.

(३) द्रव्य मांही जनक स्वभाव छे ते सकल समय छती पर्यायोने सामर्थ्यपणे वपजावे अने सामर्थ्य पर्यापने पोतामाज तोरोभावे दबै (समाय) म छती अने सामर्थ्य वे भेदे पर्यायनी उत्पत्ति एय प्रवृत्ति कोई समय पण कोई रीते रोकाय नहि द्रव्यस्य स्वभाव कहिए.

(४) द्रव्यना सर्वे स्वभावो सर्वे समय आप पणा प्रमेय प्रमाणे परिणमे छे कोई द्रव्यनो एक गुण ते धीजा स्वगुणनुं कार्य घरे नहि अने पर यना कोई गुणनुं कार्य पण करे नहि ने स्वकार्य ना कोई समये खाली पण रहे नहि आप आपणी न्यादा मूके नहि तेधीज सकल द्रव्य गुण पर्यापनुं प्रमाण ज्ञान घडे करी शक्य छे ए प्रमेयस्य स्वभाव जाणवो.

(५) गुणोना छती पर्यायो प्रदेशे प्रदेशे अनन्ता अनन्ता छे ते खट गुण हाणीशुद्धि पणे आपोभाय तोरोभावे सर्वे प्रदेशे सर्वे समय धर्या करे छे तेधी कोई द्रव्य हलको अगर भारे पाय नहि एहयो अगुरुगुणस्य स्वभाव जाणवो.

हे न निज मकीने माया गुण किया निंदना
हय हे । ७ ॥

जोग बचलता करि निज, गौरज नल
करि दो लालके गौरज० ॥ बंधे आटे कर्म,
गहन भय वन फरे दो लाल गहन० ॥ गाल
बाधक धर्यु योग्य, साधकता ननि लही हो
लाल साधकता० ॥ शिखर देय हृदयमा,
करुणा लह लही हो लाल के करुणा० । ८ ।

अर्थ:-अधिरति प्रसाद कथायादिके जोग बच-
लता पाय छे अने जोग बचलता यशो आत्मवीर्य
पण बलागमान धई ज्ञानायरणादि आटे कर्मनो
बंध करी जीव गहो भय वनमा करतो स्वयंत्रता
विना अगल दूःख भोगये छे उक्तच-भगवई अंग
“ चलई फंदई ” साम्म शुद्धतानु पूर्ण ज्ञान
धयावधी जीवने परद्रव्यनो-रिष्टा इच्छा कामना
मनोरथ धतो नथी माटे अणे योग पूर्ण धिरता पामे
छे आत्मवीर्य संघल पाय छे, जे जे अंशो आत्म-
वीर्यनु बलपणु ते ते अंशो कर्मबंध छे जे जे अंशो

આત્મચોર્યનું અચલપણું થયું તે તે અંશે પૂર્ણ કર્મબંધ
 વિલય જાય અને નવિન બંધ કરે નહિ, આત્મચોર્ય-
 ની પૂર્ણ સ્થિરતા મટે પૂર્ણ સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય માટે
 શુદ્ધાત્મ જ્ઞાનમાં લપ્સીત થયું પણ શ્રેય છે. કોઈ
 કહેશે કે હું આત્મજ્ઞાની છું પણ તે રાગ દ્વેષમાં
 વર્તતો હોય તો તેને પૂર્ણ આત્મજ્ઞાની જાણવો નહિ
 પણ જે જે અંશે રાગ ગયો તે તે અંશે આત્મશુદ્ધતા
 પ્રગટ થાય છે અને તેટલુંજ આત્મજ્ઞાન જાણવું અને
 જ્યાં આત્મશુદ્ધતા પૂર્ણ પ્રગટ થઈ ત્યાં રાગનો અંશ
 માત્ર રહેતો નથી. પૂર્ણ ક્ષાયક ચીતરાગતા પ્રગટ
 થઈ પડતો મોહનોય કર્મનો નાશ થયો અને ચારમા
 ગુણઠાણના વેદ્યા વે સમયમાં જ્ઞાનાવરણ દર્શના-
 વરણ અને અંતરાયનો નાશ થાય છે અને યાકીનાં
 ચાર આઘાતી કર્મ રહ્યાં તે સ્થિતિએ નાશ થાય છે
 એમ જીવને પરમાનંદ પ્રાપ્ત થાય છે માટે જ્ઞાને કરી
 આત્મશુદ્ધતા વધારવી પણ મોક્ષ માર્ગ છે. આત્માના
 જ્ઞાન દર્શન ચરણાદિ આત્માથી અમેદવળે રહેલા
 ગુણોને નિર્મલ કરવા તે આત્મ શુદ્ધતા કહીએ અને
 તેજ મોક્ષમાર્ગ છે. જે જે અંશથી રાગ દ્વેષની ઉપાધિ
 મઈ તે તે અંશે જ્ઞાન દર્શન ચરણરૂપ આત્મગુણના

अंशो प्रगट धया एम जाणवुं. आत्मज्ञान विना
 परद्रव्यनी ममताए आत्मवीर्य बाल साधकभावने
 पाम्युं करणवीर्यपणे प्रवह्युं साधकता जाणी नहि
 अने साध्य जाणयो नहि साध्य जाणया विना शुं
 साधे ? साधकता जाण्या विना केवी रीतें साधन
 करे ? मात्र साध्य शून्य क्रिया करी शुभाशुभ
 परिणामे भय भ्रमण करे. एम जाणी शिवकर देवना
 हृदयमां फणारस उभरायो तेथी भविजीवोने
 तारवा अर्थे त्रिपदी प्ररूपी ॥ ८ ॥

शुद्ध अखंडित धार, अमृत घन वरसता
 हो लाल अमृत० ॥ प्रभुजी मेघ समान,
 भव्य द्रग दासता हो लाल भव्य० ॥ पूजो
 श्री प्रभु अंग, सुरंगे उमही हो लाल सुरंगे०
 ॥ दर्शन ज्ञान चारित्र, सर्वीर्य मयी सही
 हो लाल सर्वीर्य० ॥ ९ ॥

अर्थ:-मेघरूप प्रभुजी शुद्ध स्पादुषादनी देशः
 नारूप अखंड अमृतघन धारा वरसायता भवि
 जीवोना अज्ञान मिथ्यास्य कषायादि भयद्व ताव

समाधना शुद्धात्म भावमां धिरता करावता भवि
 समकितीनी द्रष्टिमां अमृत मेघ सरखा देखाय हे.
 प्रभुजोनं अंग पूजो एतले ज्ञान दर्शन चरण वीर्यादि
 मनत शुद्ध गुणमय प्रभुजीना अरूपी अंगने परम
 आदरे मनने सुरंगे ए सम शुद्ध द्येय जाणी आनंद
 सहित पूजो तथा देशनानुं कारण एहया प्रभुजीनां
 औदारिक अंग-(१) चरणांशुष्ठ (२) जानु (३) कर
 (४) भुजाखंघ (५) शिर (६) भाल स्थल (७) कंठ
 (८) हृदय (९) नाभि एम नवमूर्ख्य तथा ते सिखाय
 नपण षटनादिक प्रभुनां सर्वे अंग सुगंधी द्रव्ये
 पूजवा लायक हे एम जाणवुं. ए अंगवडेज देश
 विदेश करी शुक्लध्यान करी वेचलज्ञान उपजायी
 आपणने शुद्ध साध्यनी देशना आपे हे माटे प्रभुनां
 सर्वे अंग बहुत सन्माने बहुत विधे पूजया ला-
 यक हे ॥ ९ ॥

जाणे श्रीपदी शुद्ध ते ध्यान शुक्ल लहे
 हो लाल ते० ॥ धाती करम क्षय जाय अनंत
 चतुक लहे हो लाल अनंत० ॥ ए विण धर्म
 न शुक्ल लहे नहि नर कदा हो लाळ लहे०

ते माटे लहि त्रीपदी सुशिव साधो मुदा हो
लाल सु० ॥ १० ॥

अर्थ:-जे भवि शुद्ध रीते त्रिपदीना भाव जाणो
तेज शुक्लध्यान पामे अने शुक्लध्याननो घीजो
पावो ध्यातां चारे घनघाती कर्मनो नाश करे अने
अनंत चतुष्क पामे, एम द्रव्यना उत्पादु व्यय धुवा-
दि त्रिपदीना भाव जाण्याविना जीव धर्मध्यान
अने शुक्लध्यान कदावी पामे नहि ते माटे
सिद्धांतमांधी त्रिपदीना मुख्य भाव जाणो सदा
आनंद सहित कर्मधकी मूकावा रूप शब्दो मोक्ष
मार्ग साधवो ॥ १० ॥

अंग पूजा करि एम, आणा आराधीए
हो लाल आणा० ॥ लहि निज शुद्ध स्वरूप
मोक्षमग साधीए हा लाल मोक्ष० ॥ महा-
गोप महामाहण, शिव सध्यवाह छो हो लाल
शिव० ॥ निर्यामिक महवैद्य, परम जग नाह
छो हो लाल परम० ॥ ११ ॥

अर्थः-ऊपर प्रमाणे जिनेश्वरना दुविध अंगनी
 विष प्रकारे पूजा सन्मान करी आशा आराधीए
 जे पोतानुं शुद्धात्म स्वरूप जाणी पुरुषार्थ पराक्रम
 जो धीरे अचल राखी मोक्षमार्ग माधीए. हे
 श्रुजो ! तमे भवि जीव रूपी मायोने सम्पन्न
 रूप रूप संजीवनी चारो चराची आत्म जीवनमां
 मलेत करी निर्विग्रहणे मुक्ति रूप नगरे पहुँचावो
 दो माटे महागोप हो चलो तमे घटकाणाना
 जेवने बोधपण जीव कोरि प्रकारे दाणी करे नहि
 जे तेमना द्रव्य प्राण तथा भाव प्राणनुं रत्नांनुं
 हे पद्यों माहणताना उपदेश करी जो अने गणपत
 पापार्थादि मारकमे पण माहणताना उपदेशनी
 मरणा करावो जो माटे तमे बोधेन महामाहण जो
 चलो तमे उपद्रव रहित शिष सगज हे पहुँचावो
 माटे शिषमार्ग ते० मार्गमां शोध मोहादिक बांधा
 बाँहि हरजन करी राके नहि जेने कुतूहल कादि दुष्ट
 जेवो उन्मार्गमां पावो राके नहि पदका उपद्रव
 रहित मार्गे गमावोपण सुदबले शुद्धात्म स्वरूप
 मर्यादो निर्विग्रहणे जो जाई दो माटे मोक्ष मर्यादा
 बांधेकाह जो चलो तमे रत्नां राग देव विष्णुशिव

અજ્ઞાન રૂપ શ્યામ કહનું કેરી જલ ભરેલું છે શ્રી
 કપાળી રૂપ શ્યાવદોનું ભારે જોર છે તથા જ્ય
 અથાહ ધિકલ્પોના કણ્ણોલી ઉછલી રાંધા છે તથ
 ડર્પા કામ વદધ્યાનલ લાગી રાંધો છે એવા મ
 દરિયામાં વહેલા જોયોને શુદ્ધ સંજમ જહાજમ
 ભઈ આત્મ સત્તાથલ આનંદપુરી નગરીમાં પહોંચાડે
 છો માટે નિર્ધામક છો ચલી જગવાસી જીવોં
 લામેલા અજ્ઞાન મિથ્યાત્વ અચિરતિ આદિ દુઃસાધ
 રોગોને નાશ કરવા જ્ઞાન દર્શન ચરણ રમણ મિથિત
 ઉદાસિન્નતા રૂપ મૃગાંક પુહોનું સેવન કરાવે
 હતાવટે તે રોગોને મટાયો છે માટે અમોઘ પરમૈશ
 છો ચલી અશરણ અનાથ ઝનમાર્ગે પહેલા એવ
 જગવાસી જોયોને સારણ દારણ ઘોષણા પઢિઘોષણ
 કરી કરાવી નિર્ભય સુખ સ્થાનમાં લાયો છો માટે
 તમે જગત્ના નાથ છો ॥ ૧૧ ॥

ચરણ વદન કર નયણ, પરમ જિનરાજનાં
 હો લાલ પરમ ॥ ૧ ॥ ભવિ જનને હોય
 સાજ, આતમ સુખ કાજમાં હો લાલ આતમ
 નાથ કૃપાલ વિશાલ, મહા શુદ્ધ વોધતી હો

लाल महा० ॥ भविजनः पामे सिद्धि, तत्त्व
 निज शोधथी हो लाल तत्त्व० ॥ ११ ॥ ३१
 अर्थः प्रभुजी तमारा परम धरण घडे देश विदेश
 विहार करी भविजीघोने संन्यकज्ञान चारित्र रूप
 फल आपो छो तेथी तमे जंगम कल्पवृक्ष समान
 छो चली तमे तमारा वदन कमल घडे द्वादशगना
 देशना आपी शुद्ध साध्य साधन यत्नावी उपकार
 करी छो चली तमारा परम कर कमल करी दिक्षा
 शिक्षा आपी उपकार करी छो चली तमारा परम
 नयण कमल घडे भविजीघो उमर अमृतमय द्रष्टि
 देखी भविजीघोनी द्रष्टि शुद्धस्मृति संमुख करावी
 छो एम तमारा सर्व अंग अने सर्व पुण्य अतिशय
 भविजीघोने परम उपकार परम समाधिना कारण
 छे चली तमारा अंतरंग आत्मिक गुणो अने अंगमां
 रहेला-पुण्य अतिशयना गुणो आगल मणिमय
 मुकट कुंडलादिकनी शोभातु तो हमे छे दखण
 फरीष्ट १ मणि रत्न आदिना मुकट कुंडलादि
 आभूषणो तो मंसारी विषयी चक्रवर्ती इंद्रादि घणा
 पेहेरे छे तो पद्म्या अजीव अने अधिर पदार्थनी
 शो शोभा ! एटले तमारा अंतरंग अने बाह्य सर्व

उत्तम लक्षणो भविजीवोने आत्म सुख काजमा
 पुष्ट सहायकारी कारणो छे. नाथनुं महाविद्याल
 कृपालपणुं शुद्ध बोधधी हमने जणाय छे पण जे
 भावि जीव नमारा परम शुद्ध बोधने अति सन्माने
 आदरे अने तन्मय थई आत्म तत्त्वनी शुद्धता करे
 ते सिद्धि पामे ॥ १२ ॥

पामे आत्म ज्ञान दोष दुःख सहु टले हो
 लाल दोष० ॥ सीधे आत्म काज अचल
 कमला मले हो लाल अचल० ॥ पूज्यनी
 पूजा अपि शिवधर वासने हो लाल के शिव०
 देवचंद्र मुनि मनसुख सहज विलासने हो
 लाल के सहज० ॥ १३ ॥

अर्थ:-तमारी आज्ञा सेवी जे जीव आत्म बोध
 पामे तेना सर्व दोषो अने दुःखो टले अने आत्म
 कार्य सिद्धि भाय बली केवलज्ञानादि अक्षय अचल
 लक्ष्मी मले. एहवा त्रिभुवन पूज्य शिवकर स्वा-
 मिनी सेवा शिवधर वास . . . छे. देवमं-
 द्रमा समान शिवकर

મનમુલ્ય વર્મગે કરી સેવતાં સદ્ગજ આત્મિકવિલાસ
પામે ॥ ૧૩ ॥ ॥ સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ ત્રયોવિંશતિમ શ્રી સ્યંદન જિન સ્તવન
॥ શાંતિ જિનેશ્વર કેસર અર્ચિત જગ ધણીરે આ૦
॥ ૧ દેશી ॥

સ્યંદન જિનવર પરમ દયાલ કૃપાલુઓરે
॥ જગ સોહન ભવિ ઘોહન દેવ મયાલુઓરે
॥ દે૦ ॥ ૧ આંકુળી ॥ પરપદ ગ્રહણે જનજન
વાંધે કર્મનેરે, અથિર પદારથ ધ્યાતાં કિમ લહે
ધર્મનેરે કિ૦ જડચલ જગની પવં છે પુદગલ
પરિણતિરે, ધ્યાતાં ધીરજ કંપે આપ લહે ન
સંગુણ રતીરે લહે૦ ॥ ૧ ॥

અર્થ:-ગત ચોવિંશીના તેવિશમા તીર્થંકર શ્રી
સ્યંદન જિનેશ્વર પરમ દયાલ અને પરમકૃપાલ છે.
જગત્માં જે જે લોકો શુદ્ધમાર્ગના અજાણ દયા અને
કૃપા કરે છે તે દયા ધોહાં દિનને માટે અને આશ્વર
આધુ પર્યંત કોઈકને પાછા હિતકારી પણ થઈ શકે

છે. તેમ જાણી તે પુણ્ય દિન વિગતી જાણ છે તેમ
 કે પુણ્યનો ક પુણ્ય ગણિત છે અને પુણ્યનો સુખને
 કારણ નથી. પત્તી તે પુણ્યનો સુખ થવ મેળું છે
 અને સંસ્કૃત સ્વાધ્યાયી પુણ્યને જે આત્મિક ગુણો અને
 આત્મિક સ્વભાવ સુખવાદમાં તે તો સાદિસનેત-
 કાલમુખા નિનિય નિરાકુલ અચલ પરમ સ્વયંત્ર
 સુખને કારણ છે. માટે મનુ પરમ કુવાલ છે. વધુની
 વધે સ્વાધ્યાયી શોધા વામેલા છે કે વામાન મનુષ્ય
 અને સ્વાધ્યાયી સુખનાનિયાં મનુષ્યો વ્યતરો વિગત-
 ધરો મળવો મુનિય મેવાનિયો અને નરનારીવેના
 ધારે જેનાં ગુણોની સ્વયંત્ર શોધા હમેશાં કરવા
 કરે છે. અવિગતોને જુદા પાંચના દાતાર છે, કેવલ-
 જ્ઞાન કેવલદર્શને કરી દેદિપ્યમાન તેમ સર્વે જાણના
 સોદશા પરમ મગાલ છે. મંમારી જીવો પુણ્યલ ગુણ
 પર્વાયરૂપ પરવદ મહત્ત્વ કરવાર્થા પેટલે પરિગ્રહ પેટો
 કર્મ પાંચે છે તે પરિગ્રહ તો નિધયયો પરવસ્તુને
 અહંપણે અહંવું તે પેંકે અંમેદપણે જાણ્યો અને
 વ્યવેહારિયાં પાણ પરિગ્રહે નેવધિયે તથા અંતર પરિ-
 ગ્રહે પાંચ વિધે છે. પુણ્યલિક અંધિરે પદાર્થને ધ્યાતી
 ચિત્ત ધિરતાં વામતું નેધો અને ચલચિત્તેવાંહો,

पुंयिरे भोतिमंक धर्मने पामी शक्तो नपी. पुदुगल
 रिणिति पोते जड एटले अचेतन छे अने चलके०
 स्फुटि असंख्योत समयधी घघीरे स्थितिवाली
 थी चली अनंता जीधीए अनंता पुदुगल द्रव्यने
 नितो धार लीधी अने विष्टा मूत्र रस रुधिर मांस
 दे अस्थि मज्जा चीर्यादिकपणे परिणमाव्या अने
 रिवार मृतकपणे लाड्या तो एवी अधिर परिण-
 ना पाछल जे जीयो लाग्या ते केम धिरता पामे ?
 न तेनु मन वचन काया निवृत्ति पामे नहि तो
 आत्मधर्म अने ते धर्मनु निवृत्तिरूप सुख केम
 मे ? एवी अधिर पुदुगल परिणति पाछल जे ज्ञाने
 जीधीय केपायमान प्राय अने शुद्धात्म गुणमा
 ते धिरता समाधि पामे नहि ॥ १ ॥

निरमल दर्शन ज्ञान चरणमय आतमारे ॥
 जेपदे रमणे प्रगटे पद परमातमारे ॥ पद०
 हादिकर्मा तलीन तन्मय ते कछोरे ॥ शुद्ध
 ह्यामां तलीन तिण शिवपद छल्लोरे ॥
 णि० पा २ ॥

વાસ છે રે ॥ કર્મ ॥ ૪ ॥

અર્થ: વળુ મુખની સ્પર્શવાદમાન શબ્દ રેશના
 છે કે જેથી શુદ્ધ માત્રા અને માત્રના માત્રાનામા
 જાણાઈ શકે છે તે આજાને જે ખાલિ વધુ માત્રાને
 આરે તે વર્ગોદિ રાગોદિ વિભાવના પ્રમેશ કરે નહિ
 સ્પર્શુથી જિન વચનનું માત્રમાન આશું નથી સ્પર્શ-
 સુધી મુખે જોતો વચવાન કાગમ છે અને વર-
 પરિણતિ માત્રમાને જુદાકે વરમદ્વંજ આટે કર્મનો
 વાસ છે ॥ ૪ ॥

આત્મ શક્તિ સ્વતંત્ર લખ્યો જિન યાળ-
 થીરે ॥ સાધો: શિવ મમ શુદ્ધ શુચલ દ્વ
 ધ્યાનથીરે ॥ શુચલ ॥ શુદ્ધ નયે લલિ
 દ્રવ્યને નિશ્ચદ અન્યથીરે ॥ સમભાવે નિજ
 ધ્યાન તમુ મય મય નથીરે ॥ તંસુ ॥ ૫ ॥

અર્થ: આત્મ શક્તિ પરંત્ર નથી પણ પોતે
 આત્મ શક્તિ જાણી નથી સ્પર્શુથી શુદ્ધગત મમત્વ
 થશે પોતે અનંત પરંત્રતા ભોગવે છે દ્વે અંદસં
 મલ્યો માટે જિનેશ્વરના સ્પર્શાદ ઉપદેશથી આત્મ-

यत्किं स्वतंत्रपणे जाणो अने शुद्ध शिवमार्ग एव
 शुद्धध्याने साधो. शुद्ध नये स्वपर द्रव्यने भिन्न
 जाणो अन्य द्रव्यधी निस्पृह परी समभावे निज
 शुद्धात्म पद ध्याय तेने भय भय नथी ॥ ५ ॥

पंच महाव्रत पंचाचार श्री जिन वंदेरे ॥
 पंच समिति त्रय गुप्ति समभावे सधेरे ॥
 सम० ॥ ज्ञान ध्यान किरिया साची समभाव
 धीरे ॥ साध्य शून्य किरिया कष्ट शिवपद
 नथारे ॥ कष्टे० ।. ६ ॥

अर्थ: जिनेश्वरे पंच महाव्रत अने ज्ञानाचारादि
 पंच विधे आचार कष्टो हे तथा पंच समिति अने
 त्रय गुप्ति प्ररूपी हे ते सर्वे पूर्ण समभाव अर्थे हे
 अने राग द्वेष तजी समभावा राखी व्रत आचार
 समिति गुप्ति साधीए तो न मघापवली ज्ञान ध्यान
 अने किरिया समभाव सहित होय तोज साचां
 जाणव्या राग द्वेष सहित जाणवुं ते ज्ञान नथी,
 राग द्वेष सहित ध्यान ते शुभध्यान नथी, राग द्वेष
 सहित क्रिया ते उत्तम क्रिया नथी पण राग द्वेष

॥ अथ चउविंशतिम संप्रति जिन स्तवन ॥

संप्रति जिनवर पद नमी भवि ध्यावोरे ॥
साधो शुद्ध निज साध्य परम पद पावोरे ॥
आतित समय चोवीशमां ॥ भ० ॥ प्रभु सम
हो निरुपाध्य ॥ प० ॥ १ ॥

अर्थ:-गत चोविंशीना चोविंशमा तीर्थकर
संप्रति जिनवरना पद कमलना नमस्कार करी हूं
भवि जीवो ! तमे सिद्ध समान निज शुद्ध साध्य
ध्याउं, साधना कारक प्रवृत्तिए करीने शुद्ध साध्य
साधो-सिद्ध करी. मन वचन काय व्रणे योग धिर
करी स्वपरिणति शुद्ध साध्यमां एकस्वपणे लयलीन
करी निर्मल ध्याने शुद्ध साध्य ध्याउं के जेथा
शाश्वत परमात्म पद पामो एटले प्रभुजी समान
उपाधि रहित थाउ ॥ १ ॥

शुद्ध साध्य जाण्याविना भवि० ॥ साध्या
साध्य अनेक ॥ प० ॥ आणा विण निज
छंदथी भवि० ॥ सुख पाम्यो नहि छेक ॥
प० ॥ २ ॥

અર્થ:-શુદ્ધ સાધ્ય જાણ્યાવિના અસાધ્ય ગૃહથી
 શુદ્ધગત પરિણતિ જે સ્ત્રી, પુરુષ, સંતાન, લોહી,
 વીર્ય, દાદ, માંસ, ઘન આદિ સાધવાને અનેક
 પ્રકારે અમ કરવા મન વધન પણ બુદ્ધિ પ્રવર્ત્તાથી
 પણ તે શુદ્ધગત પરિણતિ આપણે વશ થઈ નહિ તેથી
 કર્મ વંધ કરી ચાર ગતિ સંસાર કંતારમાં ભ્રમ્યો
 પણ સદ્યાં અને મોક્ષ સાધવા સ્વલંબતાઈ અને
 જેને વધન આજાણ પુરુષોના કલ્યા પ્રમાણે ઘણાં
 ક્રિયા કષ્ટ કરવાં અને જિન માર્ગમાં કલ્યા પ્રમાણે
 પણ સાધ્ય શુન્ય વૈકાંતે ક્રિયા સાધી તેથી કેવલ
 સંસાર સઘાવો અને નિષ્ઠિતિ રૂપ સાચું સુખ હેશ
 પણ પામ્યો નહિ ॥ ૨ ॥

સ્વાદવાદ પ્રભુ વચનથી ભવિં ॥ હાહિ
 શુદ્ધાત્મ સાધ્ય ॥ પરમં ॥ શુદ્ધ સાધના
 સેવતાં ભવિં ॥ નાશે સર્વ ઉપાધિ ॥ પરમં ॥ ૩ ॥

અર્થ:-પ્રસુજીનાં સ્વાદવાદમય વચન સાંભળી
 શુદ્ધાત્મ સાધ્ય જાણીશુદ્ધ સાધના સેવિણ-સાધીણ
 તો સકલ કર્મ ઉપાધિ નાશે ॥ ૩ ॥

ममत्त उपाय ॥ परम० ॥ रागादिक वश जीव
ए ॥ भवि० ॥ कीधा अनेक अपाय ॥
परम० ॥ ७ ॥

अर्थ:-ज्यांसुधी आत्म शुद्धता जाणी नथी
त्वांसुधी परपदमां ममत्त उपजे छे तेथी राग द्वेष
मोहादि वश धई जीवे पोताने अनंत दुःख उपजे
एहवा उपाय खडा करवा ॥ ७ ॥

तुज वाणिथी में लह्या ॥ भवि० ॥ निज
गुण द्रव्य प्रजाय ॥ परम० ॥ पर गुण द्रव्य
प्रजायनुं ॥ भवि० ॥ ममत्त तजे सुख थाय
॥ परम० ॥ ८ ॥

अर्थ:-तमारी वाणी वहे पर द्रव्य गुण पर्या
यधी भिन्न निज द्रव्य गुण पर्याय जाएवा तेथी
जाणुं छुं के पर द्रव्य गुण पर्यायनुं ममत्त तजवा
धीज संयें दुष्ट अवायो नाश धई स्वमेव सुख प्राप्त
थये ॥ ८ ॥

जाण्युं भात्म स्वरूप में ॥ भवि० ॥ बलि
कौधुं निरधार ॥ परम० ॥ चरण निज गुण
रमणमां ॥ भवि० ॥ तजि पर रमण प्रचार
॥ परम० ॥ ९ ॥

अर्थ:-मैं आत्मस्वरूप जाण्युं करने सिद्धांत,
नयो, प्रमाणो करने माहरी हृदिबडे निरधार करयुं
हवे पर रमणनो चालो तजी शुद्ध स्वभावाचरणी
निज गुण रमण बरं न माहरी इच्छा छे ॥ ९ ॥

धीर धीर निज धीर्यने ॥ भवि० ॥ राखी
अचल गुण ठाम परम० ॥ परसंगे चल नहि
करुं ॥ भवि० ॥ नहि परथी निज काम ॥
परम० ॥ १० ॥

अर्थ:-धीर धीर धीर निजात्म धीर्यने स्वस्वभा-
वमां स्थिर राखी पटले ज्ञान दर्शनादि निज गुण
स्थानकमां धीर्य अचलपणी राखी पुद्गलादि परसंगे
धीरे चलारमान बरं नहीं वेमके माहरे परद्रव्यधी
काई काम नथी. हे मोक्षाभिलाषी भव्यो ! तमे सर्व

एज प्रमाणे शुद्ध साध्य माघो. धीर पुरुषोनो एज
मार्ग छे. बिषय कपायादिके धैर्य राखी शकता नथी
ते शिवमार्ग सी रोते साधो शके ? माटे धैर्य अचल
राखवुं एज श्रेय छे ॥ १० ॥

पुद्गल खल संगे करयुं ॥ भवि० ॥
आत्म वीर्य चल रूप ॥ परम० ॥ जड संगे
दुःखीउं थयो ॥ भवि० ॥ थइ बेठो जड भूप
परम० ॥ ११ ॥

अर्थ:-जीवोए अचेतन जड पदार्थ खल पुद्गल
संगे आत्म वीर्य चल करयुं तेथी जड पुद्गलोमां
मली जडतावत् जड थई बेठो तेथी अन अधिकारी
छतां जड पदार्थीनां अधिकारी-भूप राजा थई बेठो
तेथी महान् दुःखीउं थयो ॥ ११ ॥

दर्शन ज्ञान चरण संदा ॥ भवि० ॥ आ-
राधो तति दोष ॥ परम० ॥ आत्म शुद्ध
अभेदी ॥ भवि० ॥ लहिये गुण गण पोष ॥
परम० ॥ १२ ॥

અર્થ:-દરશને જ્ઞાન અને ચારિત્રને એ ગ્રંથેના
 માઠ માઠ દોષ અને પ્રમાદ તજી સદા આરાધો.
 આત્મઅંગના અને આત્મગુણના વ્યવહારથી જ્ઞાન
 દર્શન ચારિત્ર એવાં મુખ્ય ગ્રંથ ભેદ છે અને નિશ્ચય
 થી આત્મ રત્નગ્રંથથી અભેદપણે એકજ છે એમ ગ્રંથો
 ગુણો આત્માથી અભેદપણે ધ્યાઈએ તોજ નિષ્કલ્પ
 ધ્યાન અને અનંત નિર્મલ ગુણોના ગુપ્ત આનંદ આવે ૧૧।

દરશન જ્ઞાન વિરાધના ॥ ભવિં ॥ તે-
 હિજ ભવ ભય મૂલ ॥ પરમં ॥ નિજ શુદ્ધ
 ગુણ આરાધના ભવિં ॥ એ શિવ પદ અનુકૂલ
 ॥ પરમં ॥ ૧૨ ॥

અર્થ:-દરશન જ્ઞાન ચરણમય આત્મગુણ વિરા-
 ધના તેજ કર્મબંધનું કારણ અને ભય ભવનું મૂલ છે
 આત્માથી પ્રતિકૂલ છે, પૂર્વાપર હિતકારી નથી અને
 દરશન જ્ઞાન ચરણ આદિ શુદ્ધાત્મ ગુણનું આરાધનું
 એજ શિવમાર્ગ અનુકૂલ છે તો મુખ્ય એ ભાવ હૃદય-
 માં ધારો, એજ સાધ્ય જાણી એની પ્રશસ્તતાએ ક્રિયા
 આદરથી અને એ સાધ્યથી અપ્રશસ્ત પળે જે ક્રિયા
 હોય તે તજવી ॥ ૧૨ ॥

શુદ્ધ રુદ્ધિક સમ સાધ્ય નિજ ॥ ભવિં
 ॥ સાધે રાગ રહિતં ॥ પરમં ॥ સાધ્ય અપેક્ષા
 વિગુ ક્રિયા ॥ ભવિં ॥ કષ્ટ કર્યે નહિ હિત
 ॥ પરમં ॥ ૧૪ ॥

અર્થ:-શુદ્ધ રુદ્ધિક મણિ મમાન મતાગને
 રહેનો શુદ્ધાત્મ સ્વભાવ સાધ્ય છે અને રાગાદિકે
 ધમણી અશુદ્ધતા યદે દર્શી જે આત્મ શુદ્ધતા તે
 રાગાદિક અશુદ્ધતા જેમ જેમ તજોઈ તેમ તેમ
 શુદ્ધતાના અંશ પ્રગટ થતા જાય, રાગાદિક સકલ
 વિભાવ પૂર્ણ તજેથી પૂર્ણ શુદ્ધતા પ્રગટ થાય તેજ
 સિદ્ધિ જાણવી તો રાગ રહિત થઈ સમભાવે શુદ્ધતા
 સાધવી. પ્રથમ સિદ્ધ સ્વરૂપ રૂપ શુદ્ધતા ધ્યેય ધ્યાન-
 માં રાખી તે શુદ્ધતાને પ્રશસ્તપણે ઉપયોગ થિર
 રાગ્યવામાં વ્રદતા વધારવી જે જે અપ્રશસ્ત ભાવોથી
 ઉપયોગ ચલાયમાન થતો હોય તે તે અપ્રશસ્ત ભાવો
 તજવા એમ સિદ્ધિ થાય પણ સાધ્ય નિરપેક્ષ ક્રિયા
 કષ્ટ કરવાથી કાંઈ હિત થાય નહિ પણ હલદં ભવ
 ભ્રમણાદિ અહિત વધે ॥ ૧૪ ॥

પરમ દયાલ કૃપાલુઆ ॥ ભવિં ॥ દેવ-

ચંદ્ર શિવ રૂપં ॥ પરમં ॥ શિવ કમલા મન-
સુત્ર લહે ॥ મવિં ॥ શાશ્વત આત્મ સ્વરૂપ
॥ પરમં ॥ ૧૫ ॥

અર્થ:-પરમ દયા અને કૃપાવંત દેવમાં ચંદ્રમાં
સમાન સંપ્રતિ જિનધર પોતે શિયરૂપ છે તેમની
ગ્રાજા મનમાં સુરો કતી સેવતાં શિષલક્ષ્મી પામીએ
એમ શાશ્વત આત્મ સ્વરૂપ પામીએ ॥ ૧૫ ॥ સંપૂર્ણ ॥

॥ कलस ॥ हरिगीत छंद ॥

गत समयना चौबीश जिननी, स्तयन चौबीशी
 करी । मुनि देवचंद महंन हितकर सार उश कीरती
 बरी ॥ द्रव्यानुयोग गंभीर एहनो अर्थ जन सुगुरा
 लहे । मतिमंद न लहे अरथ एहनो साध्य शून्य
 क्रिया चहे ॥ १ ॥ में तनुमतो इह अर्थ कीधो यथा-
 शक्ति प्रमाणमां । बहुत सूत्र ग्रंथ प्रमाण जोई भव्य
 हेजां ध्यानमां । उत्सृष्ट दोष दुरे करीने स्यादवाद्
 सुनय रसे । जे आदरे जिन यचन ते निज आत्म
 अनुभव रस वसे ॥ २ ॥ एकबीश स्तयनो ह्यथ
 लाघ्यां तीन स्तयन मह्यां नहीं । चौबीशमा शिष्य
 कर श्री जिनपी स्तयन में रचियां सही । शुध नय
 निक्षेप प्रमाण युक्ते अर्थ एह विचारिये । उपयोग
 शुद्धे धीर शुद्धे दृष्ट परिणति वारिये ॥ ३ ॥ शृद्धात्म
 परिणति आदरी उपयोग धिरता राखिये ॥ निज
 ज्ञान दरशन चरण धीरज सुमति अनुभव चाहिये ।
 छंगणीश पांसठ फाण्णुणे सुदि पुनम इंदु निरमलो
 मन रंगशं ए अर्थ करतां आत्मगुण लह्यो ऊजलो
 ॥ ४ ॥ जिन आणसंगी तत्त्व रंगी भव्यना आग्रह
 बडे । दाहोद नगरे अर्थ कीधो भव्य धर्म रसे चडे ।

द्वयानुरोग दुरे करे सखि पाप ताप संतापने । शिव
 भाग "मनसुख" रंग यिकसे कहो आप प्रतापने ५।

(संपूर्ण)

श्रीजयमल्ल काव्य-कीर्तिलता

सन्निधि

उपप्रवर्तक सन्तरत्न स्वामीजी श्रीब्रजलालजी महाराज

सम्प्रेरणा

युवाचार्य श्री मिश्रीमलजी महाराज 'मधुकर'

रचयिता

पं० गोपीकृष्ण व्यास

एम० ए०, साहित्याचार्य

सम्पादक-अनुवादक

डॉ० छगनलाल शास्त्री

(एम. ए. हिन्दी, संस्कृत, प्राकृत तथा जैनीशास्त्र)
(पी-एच० डी०, वाङ्मयीय विद्यामहोदधि)

सहयोगी

मुनि विनय : मुनि महेन्द्र

प्रकाशक

श्री वर्द्धमान स्थानकवासी जैन श्रावक संघ

नोला चान्दावतों का (राजस्थान)